

Schiller Instituttets internationale ungdomskonference, lørdag den 20. januar 2024

Helga Zepp-LaRouche åbningstale, "2024 og 2074: Et nyt paradigme for de næste halvtreds år

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag, lad mig byde jer alle velkommen. Det er virkelig en stor glæde at tale med unge mennesker fra over 20 lande, fordi vi befinder os i det mest utrolige øjeblik i historien. Jeg ved, at man kan sige det om mange øjeblikke i historien, men jeg tror aldrig, vi har været i en tid, hvor farerne for menneskehedens eksistens på den ene side aldrig har været så store; men samtidig er det også et meget glædeligt og håbefuldt øjeblik, fordi vi befinder os i en transformation, hvor ét system – den gamle neoliberale orden, den såkaldte "regelbaserede orden" – tydeligvis fejler, og vi ser fremkomsten af et helt nyt paradigme, der lover at blive et meget, meget bedre grundlag for relationer mellem lande internationalt, mellem hinanden.

Lad mig indlede med at tale lidt om, hvad vi skal gøre ved denne krigstrussel: Faktum er, at fordi den neoliberale orden er brudt sammen, så fungerer de kræfter, der ønsker at opretholde en unipolær verden, eller i det mindste en verden, hvor det gamle system med den regelbaserede orden opretholder dominansen over resten af verden, tydeligvis ikke. Faktisk er der fare for, at de aktuelle kriser, som vi ser i Ukraine og

meget tydeligt i Sydvestasien, begge desværre har potentiale til at komme ud af kontrol og i værste fald blive til en global atomkrig, som, hvis det kom dertil – og vi må gøre alt for at forhindre det – ville betyde civilisationens udslettelse. For når man først har udvekslet atomvåben – og jeg afviser fuldstændig tanken om, at noget som en taktisk, regional atomkrig er mulig, for det er atomkrigens logik, at når først et atomvåben er brugt, er sandsynligheden for, at hele arsenalet af alle atomstyrker vil blive sluppet løs, ekstremt høj. Det ville betyde, at der efter en sådan atomudveksling ville være en atomvinter på mindst ti år, hvor alt liv på Jorden ville dø på grund af mangel på sol og føde. Så jeg tror, at unge mennesker, jer, der forhåbentlig har hele livet foran jer, er nødt til at have en stærkere stemme for at gøre det klart, at magthaverne skal stoppe en kurs, der er så truende for selve menneskehedens eksistens.

Det er derfor, hvad Schiller Instituttet har forsøgt at gøre, siden faren for krig er blevet så absolut akut – især siden krigen i Ukraine begyndte – vi har understreget meget kraftigt, at vi er nødt til at lære folk i alle lande på denne planet at tænke på den ene menneskehed først, før de tænker på nogen bestemt national interesse. At tænke på den ene menneskehed er ikke i modstrid med at være en god patriot, for ifølge Friedrich Schiller, som Schiller Instituttet er opkaldt efter, den store tyske frihedsdigter, er der ingen modsætning mellem at være patriot for sit eget land og at tænke og handle som en verdensborger.

Nu har jeg udformet et slogan: "Verdensborgere fra alle lande, foren jer! Nogle af jer, der kender Karl Marx, husker måske, at han opfandt sætningen "Proletarer i alle lande, foren jer!". Da jeg har det privilegium at være født i den samme by som Karl Marx, den ældste by i Tyskland, Trier, ændrede jeg det bare til "Verdensborgere i alle lande, foren jer!". Og det er ikke blot et slogan, for jeg tror, at efterhånden som vi ser tendensen til, at den Globale Majoritet bliver mere og

mere fremtrædende, så befinder vi os også i en æra, hvor suverænitet er ekstremt vigtigt og vil være vigtigt i lang tid fremover, men vi er allerede i en periode, hvor man kan se, at der vil komme et tidspunkt i historien, hvor nationer vil være mindre vigtige. De vil ikke forsvinde, for kultur, sprog, tradition og kunst vil altid spille en meget vigtig rolle. Men vi vil helt sikkert, som en menneskelig art, til sidst nå en identitet, hvor vi er meget mere bevidste om at være den ene menneskehed, og det vil jeg vende tilbage til senere.

Der er også et filosofisk grundlag for, hvorfor man kan tænke på den ene menneskehed: Det er en filosofisk metode udviklet af en af mine yndlingsfilosoffer, Nicolaus af Cusa, som var grundlæggeren af den moderne videnskab i Europa og grundlæggeren af den suveræne nationalstat. Han levede i det 15. århundrede. Han udviklede en måde at tænke på, som han kaldte *Coincidentia Oppositorum*, Modsætningernes Sammenfald. Den grundlæggende idé er, at det menneskelige sind, udstyret med kreativ fornuft, altid kan tænke på det større end det mange. Nicolaus af Cusa var naturligvis kardinal i den katolske kirke og Vatikanets udenrigsminister på det tidspunkt. Han kom med denne idé på grund af teologiske overvejelser om, at den ene Gud har mere magt end alle de mange, som han har skabt. Men det er noget, man kan få adgang til, selv om man ikke er religiøs, for i matematikken har man også den idé, at der altid kan være en matematisk kraft, der har mere magt end de mange. Jeg synes, det er meget nyttigt – og måske skulle vi diskutere det i diskussionsperioden – det er et meget nyttigt redskab, især i en verden, hvor der er nogle som siger: "Amerika først!", og andre der siger: "Mit land først!". Andre siger: "Mit land er det udvalgte land." Og jeg, der kommer fra Tyskland, er nu ekstremt tilbageholdende ved at høre nogen sige: "Mit land er det bedste", for i Tyskland har vi ikke haft så gode erfaringer med det.

Men det er af eksistentiel betydning at komme til denne form for tænkning, at tænke på menneskehedens interesser først, når

det drejer sig om faren for atomkrig.

Lige nu er vi i en situation, hvor mange mennesker i Vesten taler om den kommende uundgåelige krig med Rusland, med Kina. Der er folk i Sverige, Finland og Tyskland, som siger, at krigen med Rusland vil komme om to år, om tre år, på svensk territorium. Så sent som i går sagde lederen af NATO's militærkomité, admiral Rob Bauer, at vi i NATO skal være i rødt alarmberedskab på grund af den uundgåelige kommende krig med Rusland. Jeg mener, at det tydeligvis er propaganda, det er et narrativ, for der er ingen uundgåelig fare for krig med Rusland. Hvis man ser på årsagen til, at folk siger dette, har det intet at gøre med Ruslands eller Kinas faktiske adfærd. Det har i høj grad noget at gøre med geopolitik.

Hvis du spørger dig selv: "Hvordan er vi kommet i en situation, hvor faren for atomkrig bliver diskuteret seriøst, hvor chefen for NATO siger dette, eller en af cheferne for NATO siger sådan. Man er nødt til at gå tilbage – og man kunne gå meget længere tilbage – men jeg vil gerne gå tilbage til slutningen af den såkaldte kolde krig – det var 1989-91 – den periode med tysk genforening, hvor Sovjetunionen kollapsede. På det tidspunkt var vi allerede ekstremt aktive som LaRouche-bevægelsen, Schiller Instituttet, fordi vi havde et klart koncept om, at når Sovjetunionen gik i opløsning, foreslog vi den Eurasiske Landbro som grundlag for en fredsorden, der forenede Europa og Asien gennem udviklingskorridorer, som vi allerede kaldte den Nye Silkevej på det tidspunkt. Dette ville have været et absolut gennemførligt koncept, fordi der ikke længere var nogen "fjende"; Sovjetunionens kommunisme var netop blevet afskaffet. Det ville i det mindste have været muligt at skitsere et fælles europæisk hus, som Gorbatsjov talte om på det tidspunkt. Jeg vil spare jer for de mange aspekter af det, men virkeligheden var, at vores forslag blev afvist, fordi der i USA og Storbritannien var de neokonservative, som sagde: "Åh, vidunderligt! Sovjetunionen er væk, nu har vi vundet Den kolde Krig, og vi kan skabe en

unipolær verden, hvor kun vi er den dominerende magt.” Der var især én fyr, der udarbejdede dette, Paul Wolfowitz, en af USA's forsvarsekspertter. Han opfandt Wolfowitz-doktrinen, som var ideen om, at nu hvor Vesten angiveligt havde vundet Den kolde Krig, ville USA ikke tillade noget andet land eller gruppe af lande nogensinde at overgå USA økonomisk, socialt, militært eller på anden måde. Desværre blev denne politik ført ud i livet. På det tidspunkt var der en amerikansk historiker ved navn Francis Fukuyama, som sagde, at dette var “historiens afslutning”. Det de mente med det var, at eftersom kommunismen angiveligt havde fejlet, ville hele verden indføre den neoliberale økonomiske model og den liberale model for socialpolitik. De påstod dybest set, at det ville betyde, at der ikke længere ville være krig, at det ville være historiens afslutning.

Den katolske pave på det tidspunkt, Johannes Paul II, advarede og sagde: “Nej! Det er ikke sådan, at Vesten har vundet, for hele verden er stadig under dominans af syndens strukturer”. At syndens strukturer ikke kun eksisterede i Sovjetunionen, men også i Vesten. Paven sagde, at hvis man ikke tror på det, så se på forholdene i Den tredje Verden for at se underudviklingen, fattigdommen, at disse syndens strukturer stadig hersker.

I begyndelsen af 1990'erne var Rusland ikke en fjende, fordi præsident Jeltsin, som fuldt ud gennemførte den neoliberale politik, de liberale økonomiske reformer; han gjorde præcis, hvad det vestlige oligarki ønskede, at han skulle gøre, så fra deres synspunkt var der ikke noget problem med Rusland. Bortset fra at den demografiske kurve i Rusland kollapsede med 1 million om året, og den russiske økonom Sergei Glazyev kaldte det folkemord, fordi hensigten var at reducere den russiske befolkning, at ruinere Rusland allerede dengang, under dække af liberal politik. Og Kina var heller ikke en fjende, for Kina var stadig under udvikling; det havde allerede gjort utrolige fremskridt, men det var ikke engang i

nærheden af at udfordre USA. Men så, efter at Kina blev medlem af WTO, inviterede de vestlige magter Kina til at blive medlem af Verdenshandelsorganisationen, fordi de troede, at når Kina først var en del af vores WTO, ville det også indføre den liberale model og blive en del af os.

Det hele begyndte at ændre sig, da Putin kom og erstattede Jeltsin, fordi Putin var fast besluttet på at omgøre de liberale reformer og genetablere Rusland som en global magt, der dybest set var kollapset under Jeltsin, og så begyndte de at sige, at Putin faktisk er en fjende.

Og da Kina blev medlem af WTO, betød det selvfølgelig, at Kina pludselig havde adgang til alle de avancerede teknologier, og det blev starten på et stort produktivitetsspring, der løftede i alt 850 millioner mennesker i Kina ud af fattigdom, hvilket var et utroligt civilisatorisk bidrag. Men i sidste ende indførte Kina ikke Vestens liberale model; tværtimod gik Kina tilbage til sin 5.000 år gamle kulturelle tradition. De kaldte det "kinesisk socialisme med kinesiske karakteristika". Derefter gjorde Kina utrolige fremskridt. Endelig, i 2013, følte Kina sig økonomisk stærkt nok – det havde forsøgt før, men uden held – til at tilbyde resten af verden at deltage i den kinesiske model. Det var dengang, præsident Xi Jinping annoncerede Bælte- og Vej-Initiativet i Kasakhstan. Så begyndte den økonomiske udvikling at sprede sig fra Kina. De tilbød mange økonomiske samarbejdsaftaler med lande i Afrika, Latinamerika og Asien.

Og omkring 2017 begyndte Vesten for alvor at behandle Kina som en modstander. Vi fulgte det meget nøje, fordi vi havde vores egen plan for en verdenslandbro, for en eurasisk landbro, der ville strække sig til alle kontinenter, som vi udgav tilbage i 2014 som en bog med titlen: Den nye silkevej bliver Verdenslandbroen. Vi var ret overraskede over, at der i de første fire år næsten ikke var nogen dækning af Den nye Silkevej i de vestlige medier. Men så, i slutningen af 2017, begyndte alle sikkerhedsdokumenter, først USA's og derefter

alle de europæiske allierede, at behandle Kina som en modstander, som en konkurrent, men også mere og mere som en trussel.

Bestræbelserne på at opretholde den unipolære verden kom blandt andet til udtryk i de første fem udvidelser af NATO mod øst. Efter Sovjetunionens sammenbrud havde NATO lovet ikke at bevæge sig en tomme mod øst, men de rykkede 1000 km mod øst, tættere og tættere på Ruslands grænser. I 2014 lavede de vestlige magterne Maidan-kuppet, som var et fascistisk kup finansieret af bl.a. det amerikanske udenrigsministerium med 5 milliarder dollars (det indrømmede Victoria Nuland), og tanken var, at NATO skulle ekspandere ind i Ukraine. Set ud fra Ruslands sikkerhedsinteresser var dette uacceptabelt, fordi det ville være ligesom Cuba-krisen, hvor Sovjetunionen bragte sine atombevæbnede missiler til Cuba, og der opstod en Cuba-krise. Nu burde det være indlysende for enhver, at hvis NATO forsøger at gøre det samme den anden vej rundt, ved at bringe offensive våbensystemer til Ruslands grænse, ville det være en omvendt Cuba-krise. Det var der, krigen i Ukraine virkelig startede: Den startede for alvor i 2014.

Derefter blev sanktionsregimet mod Rusland mere og mere brutalt. Til sidst førte det endda til en bevæbning af dollaren, efter at den særlige militære operation blev søsat den 24. februar 2022. På dette tidspunkt gik vi ind i den nuværende situations konfrontatoriske fase. For de vestlige demokratier – og jeg er næsten nødt til at sætte ordet "demokratier" i anførselstegn – forsøgte hele tiden at trække størstedelen af landene i det Globale Syd, i Afrika, Latinamerika og Asien, over i de såkaldte "demokratiers" lejr. Men landene i det Globale Syd så på hele denne situation, og da de havde været ofre for kolonialisme i næsten 600 år, købte de ikke den fortælling, som de amerikanske og europæiske medier bragte, og de nægtede at tage Vestens parti og insisterede dybest set på at forblive neutrale. Fra det tidspunkt skete der en fuldstændig eksplosiv udvikling af

traditionen og erindringen om den Alliancefri Bevægelse: Ånden fra Bandung, den første afro-asiatiske konference i 1955, som kom gevaldigt tilbage kan man sige, og landene i det Globale Syd, der blev mere og mere opmuntret af Kina, fordi de for første gang havde et alternativ for udvikling, mens Vesten i alle årene før ikke havde givet dem kredit for at opbygge infrastruktur. Hvorfor gav europæerne dem ikke langsigtede, lavtforrentede lån til at opbygge infrastruktur – havne, jernbaner, industriparker – i årene efter Anden Verdenskrig? Det gjorde de ikke. I stedet havde de IMF's betingelser, som betød, at de såkaldte tredjeverdenslande skulle bruge de penge, de tjente på at eksportere råmaterialer, ikke til at investere i sundhedsvæsener, ikke til at investere i infrastruktur, men først til at betale deres gæld til bankerne i Paris-klubben.

Så det der skete var, at det Globale Syd blev stærkere og stærkere. BRIKS-landene – Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – blev mere aktive. I slutningen af sidste år, på BRIKS-topmødet i Johannesburg, besluttede de at blive til BRIKS Plus. Fra 1. januar i år er det BRIKS-10: Etiopien, Egypten, Saudi-Arabien (som er i færd med at blive medlem), Emiraterne og Iran er alle medlemmer af BRIKS. Og omkring 30-40 andre lande har allerede ansøgt om at blive en del af det nye økonomiske system, som også har til hensigt at skabe en ny reservevaluta, så de kan få deres eget økonomiske system. Efter at dollaren blev gjort til et våben, da de amerikanske og europæiske banker konfiskerede russiske aktiver for omkring 300 milliarder dollars og afghanske aktiver for 9,5 milliarder dollars, begyndte disse lande at sige: "Måske er det ikke så sikkert at have sine aktiver i dollars. Måske skulle vi handle i vores egne valutaer – reais, rubler, rupees, renminbi og rand, blandt andre.

Det er dybest set der, vi er lige nu, for i år har Rusland formandskabet for BRIKS Plus. Og jeg forventer absolut, at BRIKS i den nuværende situation vil tage et kæmpe skridt

fremad og blive et nyt økonomisk system. Det er et system, der er meget forskelligt fra den såkaldte regelbaserede orden, fordi de ikke har et sekretariat, de har ikke en fælles politik, som de ønsker at påtvinge resten af verden. Men blandt dem respekterer de hinandens suverænitet, forskellige sociale systemer, og at hvert land kan vælge sin egen udviklingsvej.

Jeg mener, at der må være et andet punkt i billedet. Sydafrikas nylige sagsanlæg mod Israel for folkedrab i Gaza er en verdenshistorisk begivenhed, for som mange har sagt, hvordan kan man benægte, at der foregår folkedrab i Gaza, når tv-stationer i hele verden sender live om hvad der foregår i Gaza hver dag? Når man afspærrer en lillebitte stribe land og sørger for, at der ikke kommer mad, elektricitet, medicin eller vand ind i tre måneder eller mere, og når selv FN siger, at antallet af mennesker, der forventes at dø af sygdom som følge af dette, vil være meget højere end antallet af mennesker, der er døde af bombardementerne, så er hensigten meget, meget klar.

Så ved Den Internationale Domstol i Haag præsenterede den sydafrikanske regering denne sag med 84 siders dokumentation af, hvad der foregår i Gaza. Jeg så de første tre timer af præsentationen og en del af de sidste tre timer. Jeg har aldrig set et så vandtæt juridisk argument, der ikke kun viser omfanget af den humanitære krise, men også den klare hensigt. Når du har alle de øverste embedsmænd i Israel, der taler om Amalek, taler om dyr, at ingen skal overleve, og så ser du [IDF]-soldaterne danse, i en vanvittig tilstand.

Under alle omstændigheder mener jeg, at betydningen af dette er historisk, fordi det beviser, at landet Sydafrika, som gennemgik apartheid og overvandt et system med racisme af den værste slags, har taget føringen for hele verden. Når Vesten, disse lande med de såkaldte høje moralske standarder, taler om demokrati og menneskerettigheder, når de konfronteres med denne utrolige situation i Gaza, dækker de over det og bringer

det ikke for Verdensdomstolen. Det var Sydafrika, der reddede menneskehedens ære. Det er symptomatisk for den slags forandring, vi ser i verden lige nu. Jeg tror, det vil give genlyd, fordi hele den Globale Majoritet er på Sydafrikas side. Og jeg er meget ked af at sige det, men Tyskland har valgt den forkerte side i denne kamp ved at stille sig på USA's og Israels side med det falske argument, at fordi Tyskland begik folkemord for mere end 80 år siden, er vi nødt til at holde med Israel, uanset hvad de gør. Det er en forkert idé, og jeg er meget ked af det, og forhåbentlig kan vi rette op på det.

Jeg håber, at vi kan rette op på det, for der er noget positivt at rapportere fra Tyskland: For et par uger siden begyndte tyske landmænd næsten uventet at gå på gaden for at protestere mod nedskæringer i deres forskellige budgetter og brændstoftilskud, som truer med at få dem til at gå fallit. De er på gaden nu: De samlede mere end 100.000 traktorer på én dag. De har stort set blokeret alle de store motorveje. De har demonstreret i en hel uge, og de stopper ikke. De forener sig nu med lastbilchaufførerne, som også protesterer, og mange andre dele af befolkningen støtter dem, fordi deres eget levebrød er på spil: Bagerne, restauratørerne, andre faggrupper. Forhåbentlig vil industrialisterne indse, at de er i en lignende situation, for det nuværende neoliberale system truer med at køre Tyskland helt i sæk.

Lad mig nu komme med en anden pointe, og det er: Jeg tror, at det vi ser lige nu med de tyske landmænds kamp og kampen i det Globale Syd, faktisk er den samme kamp! Det er måske ikke indlysende for folk i Bayern eller i Somalia – de ser det måske ikke på den måde. Men hvis man virkelig forstår, hvad der foregår, er det faktisk den samme kamp. For hvad er det, landene i det Globale Syd kæmper imod? De kæmper mod et system, der kontrollerer handelsbetingelserne. De kræver nu, at alle lande i udviklingssektoren ikke kun har ret til at udvikle deres egne ressourcer, men også til at øge

produktionskæden, værdikæden i deres eget land, ved at udvikle industri, landbrug, infrastruktur, bygge nye byer, gå ind i nye områder inden for videnskab og teknologi; med andre ord at blive et mellemindkomstland i den nærmeste fremtid. Hvem forsøger at blokere for det? Det er de finansielle institutioner, Wall Street, City of London, det er det militærindustrielle kompleks i Nord, NATO og fødevarekartellerne! Hvis man ser på oversigterne over, hvem der sidder på magten i Wall Street, i City of London og andre finanscentre, så er disse komplekser, det finansielle, det militær-industrielle, fødevarekartellerne, genforsikringselskaberne, så sammenflettede, at man ikke kan adskille dem en tøddel.

Så bønderne, der kæmper mod de samme karteller, og udviklingslandene, der kæmper mod det samme, har meget mere til fælles, end man skulle tro. En af de ting, vi ønsker at gøre, er at bringe disse to stærke bevægelser sammen, så de bliver til én, for jeg tror, at den eneste måde at komme ud af denne krise på er at forene Europas og USA's befolkninger med befolkningerne i det Globale Syd. Jeg kan ikke se nogen anden løsning, for det er det eneste nye paradigme, vi kan opnå. Vi skal opnå dette nye paradigme ved at gøre en ende på 600 års kolonistyre af det Globale Syd.

Lad mig kort introducere mine ti principper, eftersom jeg for omkring to år siden begyndte at foreslå en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal erstatte den nuværende geopolitiske orden. Hvis nogle af jer allerede har tænkt over det, vil jeg gerne have, at vi diskuterer, hvordan vi rent faktisk får en sådan ny sikkerhedsorden på bordet. De ti principper, som jeg har foreslået: For det første skal hvert lands absolutte suverænitet respekteres. Der skal være en absolut afskaffelse af fattigdom på hele planeten. Universel sundhedspleje i alle lande; universel uddannelse for alle nyfødte børn og voksne. Et kreditsystem, der kan finansiere dette. En verdenslandbro til at bringe infrastruktur til alle

hjørner af planeten. Og så tre filosofiske ideer – denne metode med sammenfald af modsætninger som en metode til at løse problemer, og diskussionen om, hvordan man finder frem til sandheden. Hvordan skelner man mellem meninger og fortællinger og den egentlige sandhed? Og der er en metode, som naturvidenskaben giver os lige nu som en måde til faktisk at finde sandheden og effekten af ideer i det fysiske univers. Og endelig diskussionen om billedet af mennesket, at mennesket i sig selv er godt. Det er ikke en alt for lang diskussion, men vi kan vende tilbage til den i spørgsmål og svar.

Jeg vil gerne introducere en anden tankegang. Det vil sige, at jeg gerne vil opmuntre jer alle sammen og faktisk gøre jer interesserede i at studere min afdøde mands, Lyndon LaRouches, ideer. For det faktum, at vores bevægelse overhovedet eksisterer, er et mirakel. Vi burde være knust og ikke eksistere, udslettet fra jordens overflade. Hvorfor? Fordi Lyndon LaRouche har udviklet en metodisk tankegang, der er vejen til at sætte folk fri, hvordan man frigør sin egen kreativitet og giver en nøglen til, at næsten alle faktisk kan blive et geni – men det kræver en vis mængde flid, det falder ikke ned som manna fra himlen, men det kræver arbejde.

Lad mig give jer nogle ideer om, hvorfor jeg siger dette. Vores bevægelse er baseret på Lyndon LaRouches ideer, som udviklede en tænkemåde, der er baseret på fysisk økonomi; den er baseret på en metode til at identificere tænkningens aksiomer, ikke bare gå ud fra hvad folk siger, men straks se analytisk på det, identificere de aksiomer og antagelser, der ligger til grund for visse udsagn, og på den måde finder man en umiskendelig nøgle til ethvert vidensområde. Denne måde at tænke på gjorde det muligt for ham at lave en prognose om den nuværende situation, hvor vi har et systemisk sammenbrud af den neoliberale orden. Han erkendte dette allerede i 1971, da præsident Nixon fjernede dollaren fra guldreservestandarden og indførte flydende valutakurser. Fordi han erkendte, at afviklingen af det gamle Bretton Woods-system –

efterkrigstidens kreditsystem – og dets erstatning med et system, der er fuldstændig gearet til at maksimere profit og derfor tilsidesætter befolkningens fælles interesser, uundgåeligt ville føre til en ny depression, en ny fascisme og faren for en ny atomkrig, medmindre man erstatter dette system med en helt anden økonomisk orden.

Jeg kan kun opfordre jer til at kigge på de skrifter, vi har udgivet i løbet af de sidste 50 år, for at se hvor absolut præcis han var i at forudsige hver eneste vending til det værre i det nuværende finansielle system. Mange aviser og liberale økonomer har i dag insisteret på, at ingen økonom nogensinde kunne vide, at verdens finanssystem ville komme ud i den nuværende krise. Vi kan bevise, at det ikke er sandt, fordi han identificerede alle de trin, der skete, med absolut præcision: Grunden til, at USA's økonomi er i så dårlig stand, bortset fra det militær-industrielle kompleks, er, at de har outsourcet deres produktion til billige arbejdsmarkeder; de har skiftet fra en orientering mod det fælles bedste til et samfund, hvor aktionærernes værdi er i højsædet; de har skiftet fra at have fuld kædeproduktion i deres eget land; De gik over til just-in-time; de gik mere og mere over til ideen om, at penge skaber penge, hvilket endte i derivathandelen, som nu beløber sig til 2 billiarder dollars i udestående derivatkontrakter, der ikke kan betales, og det er derfor, vi lige nu er i fare for et totalt sammenbrud af det finansielle system.

Denne måde at tænke på er i høj grad relateret til at forstå, hvad det er, der bevæger samfundet fremad; hvad er kilden til rigdom? Det er nemlig udelukkende individets kreative kræfter, der er i stand til at blive ved med at komme med nye ideer, at blive ved med at identificere kvalitative gennembrud i videnskab, i stor kunst; at identificere principper, der giver os ny indsigt i, hvordan det fysiske univers fungerer. Når vi anvender disse principper i produktionsprocessen, fører det til en stigning i menneskelig produktivitet, industriel

kapacitet og produktivitet generelt, hvilket fører til en stigning i fysisk velstand, igen og igen og igen. Så det er ikke besiddelsen af råmaterialer. Det er ikke kontrollen over handelsbetingelserne – hvad markedsøkonomerne siger: Det er udelukkende det menneskelige sinds evne til at bruge sine kreative åndsevner til at opdage fysiske principper, kvalitativt nye principper. Og derefter at anvende dem i produktionen og på den måde øge menneskets magt over naturen og over universet. Og det er den ret, som udviklingslandene er blevet nægtet indtil den seneste strid, hvor det Globale Syd insisterer på, at man skal anvende sin medfødte ret til at tillempe dette princip på sine egne økonomier.

Dette er dybest set relateret til billedet af mennesket. Økologerne forsøger at overbevise folk om, at mennesket er en parasit, at mennesket er en byrde for naturen. Nogle går endda så langt som til at sige, at kvinder ikke bør få børn mere, fordi hvert nyfødt barn er en byrde for naturen – der er bøger af den slags i Tyskland og USA. Nogle andre siger, at mennesket kun er naturens forvalter, og at det ikke bør være anderledes end de andre arter; at selv planter har de samme rettigheder som mennesket. Jeg mener, at det er et fundamentalt forkert begreb, og Lyndon LaRouche erkendte det meget tidligt i sit kreative arbejde, som faktisk varede, vil jeg sige, otte årtier (ja, det er stort set rigtigt). Meget tidligt erkendte han vigtigheden af rumrejser. Det er meget, meget vigtigt for unge mennesker i dag, for vi har en enorm kulturel krise. Der er undersøgelser overalt, der konkluderer, at unge mennesker har en koncentrationsevne som en græshoppe; de er gift med deres elektroniske apparater; og de er i stigende grad ude af stand til at indgå i socialt samspil og tænke på en verden og deres eget liv, der ikke er her og nu.

Lyndon LaRouche har holdt mange taler om, hvorfor det er så vigtigt at løfte øjnene og sindet mod stjernerne og begynde at tænke på rumvidenskab og rumrejser. Det indlysende faktum, som alle, der begynder at undersøge det, er klar over, er, at

vores planet, Jorden, ikke vil være beboelig for evigt, men at vores planet på grund af visse processer i galaksen og Mælkevejens cyklus engang om cirka 2 milliarder år ikke vil være så beboelig længere. Vi er nødt til at tænke på at udbrede os i universet i almindelighed.

Det bringer alle de rigtige udfordringer med sig. Og så sent som i går landede japanerne et objekt på månen – det fungerer måske ikke perfekt, men de er nu den femte nation, der har gjort det. Det er meget tydeligt, at vores nuværende fase af rumforskning er i begynderstadiet. Og hvis man tænker på to, tre, fire generationer frem i tiden, så vil tanken om, at når vi først har mestret forskellige brændstoffer til rumfart, som for eksempel fusion, så vil rejsetiden til Mars og andre planeter blive meget kortere, og derfor vil det blive meget mere realistisk, at vi udforsker det nære rum. I det øjeblik vi forlader Jorden, forlader vi Jordens gravitationszone, og derfor træder vi ind i et relativistisk rum og en relativistisk tid. Det ændrer fuldstændigt den type fysiske love, vi skal forholde os til, og som Einstein gjorde det muligt for os overhovedet at tænke på. Og selv før det havde Ibn Sina lignende ideer, men det er en anden diskussion.

Hvis man tænker på, at vi med vores liv ikke kun skal løse problemerne med den nuværende omstilling af en gammel orden, som stadig er kolonial, til et nyt paradigme, hvor den ene menneskehed vil være den første overvejelse. Især når vi tænker på rumfart, vil begrebet én menneskehed blive meget mere indlysende. Vi skal ikke tænke på, hvem der kontrollerer månen, eller andre fjollede overskrifter, man kan læse i disse dage, eller hvem der vil gøre rummet til genstand for våben for bedre at kunne føre krig mod Jorden fra rummet. Nej, det handler om selve identiteten af, hvem vi er i universet. Hvis man f.eks. ser på, hvad Hubble-teleskopet eller nu James Webb-teleskopet har fundet, er der mindst 2 billioner galakser. Det er for mig en af de mest overvældende ideer: Når man kigger op på stjernerne, tænker man, at der er så mange stjerner. Men

det er kun toppen af isbjerget. To billioner galakser – vi er kun i begyndelsen af udforskningen af, hvad universet handler om, hvordan det fungerer, og hvordan vi kan opretholde den menneskelige arts eksistens på en udødelig måde.

Det er klart, at vi alle er dødelige. Vi bliver født, og vi dør. Og det korte tidsrum mellem disse to begivenheder bliver spildt af de fleste mennesker, for før de overhovedet får tanken om, at de kunne bidrage med noget varigt med deres liv, er de blevet gamle og senile og har forpasset muligheden for at gøre det. Men virkeligheden er, at når man først forstår, at vores identitet som mennesker ikke er begrænset til vores biologiske eksistens, men at hvis vi virkelig udvikler vores kreative potentiale og bidrager med noget viden til den eksisterende viden om menneskeheden som helhed, og på den måde øger menneskehedens evne til en varig eksistens, så vil dette eksistere, selv efter at vi er gået bort. Og på denne måde, ligesom vi skaber udødelige ideer inden for videnskab og kunst, bidrager vi til den menneskelige arts udødelighed som helhed, men deltager også i denne udødelighed, når vi skaber sådanne værdifulde ideer.

Jeg har et absolut optimistisk syn på menneskehedens fremtid, for jeg tror, at når først vi skaber en verden, hvor geopolitisk konfrontation overvindes af ideen om, at vi har nye relationer mellem nationer, hvor vi respekterer hinanden og bringer de bedste traditioner frem; at vi har en dialog mellem civilisationer og kulturer, hvor hver nation og hver civilisation virkeliggør det bedste, den nogensinde har produceret i form af kultur, poesi, videnskab; alle de smukke ting, som folk har produceret i tidligere generationer, og vi går i dialog med andre nationer og bringer det bedste frem, de nogensinde har produceret, så vil vi virkelig vokse op. Jeg tror, at den nuværende situation i verden, som jeg altid sammenligner med fireårige drenge – jeg har en skræk for disse fireårige drenge, fordi de har en tendens til at sparke hinanden – og vi som nationer bør ikke opføre os som fireårige

drengene. Men hvis vi udvikler vores kreativitet på den måde, jeg prøvede at beskrive tidligere, i forhold til det kreative potentiale hos den anden person, den anden nation, og omvendt, så vil vi træde ind i den menneskelige voksenalder. Der er absolut ingen grænser for, hvad vi kan udrette som den eneste kreative art, der er kendt i universet indtil videre.

Jeg tror, at vi er ved at være der. Det er derfor, jeg siger, at dette er det mest spændende øjeblik i historien, for mens truslen om total udslettelse i en atomkrig aldrig har været så stor, som den er nu, på samme tid, hvis vi kan overvinde denne nuværende vanskelighed – for i historiens lange bue er det ikke mere end en vanskelighed – og faktisk virkelig indse, hvem vi er som en kreativ art, tror jeg, at vi går ind i en periode, en ny renæssance, der vil være meget mere human og meget smukkere end noget, vi har oplevet før. Og jeg vil gerne invitere jer til at være en del af det og se jer selv som en skaber af det, ikke bare sidde der og se det udfolde sig, men at blive en aktiv del af at gøre vores verden mere menneskelig, mere beboelig og smukkere. Tak skal I have.

Afsluttende bemærkninger

Jeg synes, vi skal finde en måde at holde kontakten med alle de mennesker, der har deltaget i denne dialog, og forhåbentlig mange flere, der vil deltage i fremtiden. Måske kan vi overveje en WhatsApp-gruppe eller en anden gruppe, så alle kan kommunikere med hinanden, så vi kan holde kontakten.

Så vil jeg gerne spørge deltagerne, om det er okay med jer, at jeg føler, at vi er nødt til at gøre noget for at støtte den sydafrikanske regering. Jeg vil gerne foreslå, hvis vi kan blive enige, at vi sender et budskab om støtte til den sydafrikanske regering – ikke for at gøre noget konkret, men bare som en erklæring fra de unge, der er repræsenteret i dette panel, om at vi støtter dem, og at vi ønsker at fortsætte med at opmuntre deres kamp.

Og jeg vil foreslå alle deltagerne, hvis I har sociale netværk eller venner eller grupper, at dele den sydafrikanske regerings argumenter ved domstolen i Haag. For jeg har ikke set en mere kortfattet og absolut lufttæt præsentation af sagen, der opsummerer alt det, jeg selv har set i de sidste tre måneder. Jeg tror, det er vigtigt, især i lyset af kontrollen med medierne, at hvis hele verden ved, hvad der blev sagt der, tror jeg, det vil have en meget stor indflydelse.

Så jeg vil gerne foreslå disse tre konkrete handlinger og takke jer for jeres deltagelse. Lad os forsøge at opbygge denne proces, for jeg tror virkelig, at kun hvis "verdens borgere forener sig", har vi mulighed for at skabe en verden, som den burde være. Jeg ved, at BRIKS forsøger at gøre det, men jeg tror, at det virkelige problem vil være at få en form for samarbejde mellem velmenende mennesker i Nord, i Europa, i USA og menneskerne i det Globale Syd, og det er en bro, som kun vi kan bygge. Jeg er helt sikker på, at uden dette er faren for, at det ikke bliver løst fredeligt, fortsat meget, meget stor. Så jeg mener, at vores indsats, og jeres indsats for at slutte jer til os, er af verdenshistorisk betydning.

Verdenshistorie, skabt i Syden

Ikke korrekturlæst

23. januar 2024

Med over 3.000 delegerede, der repræsenterede 120 nationer ved det netop afsluttede NAM-møde (Alliancefri Bevægelse), og det efterfølgende møde i 77-gruppen i den samme værtsby

umiddelbart efter, kan man sige, at størstedelen af verdens befolkning har været involveret i drøftelser, som verdens ledere har indkaldt til – ikke i Davos, Schweiz, men i Kampala, Uganda. “Hold da op, hvor verden har forandret sig,” sagde Alice i Schweiz. “Det viser sig, at Henry Kissinger tog fejl – historien skabes i Syden. ”

Ja, Davos-konferencen den 15.-19. januar, som fejlagtigt blev kaldt “World Economic Forum”, samlede 3.000 deltagere og 120 nationer – men det gjorde konferencen for den Alliancefri Bevægelse også. Den reelle, fysiske økonomiske magt flytter sig globalt, minut for minut. Rusland, Kina og Indien ved det, og det samme gør hele det afrikanske kontinent med dets 54 nationer. I dag bor 55% af menneskeheden, 4 milliarder mennesker, i byområder. Ingen af de 10 største byer i verden ligger i Europa eller USA, og Tokyos befolkning er næsten større end hele Canada. Hele Anglosfæren, land og by, udgør ikke mere end 1,5 milliarder mennesker, mindre end 40% af verdens befolkning i byerne, og er kun omkring 20% eller mindre af menneskeheden.

I 2050 – en generation fra nu – vil byerne være hjemsted for 68%, langt over to tredjedele, af de næsten 10 milliarder mennesker, der vil bo på planeten. Omkring 2,5 milliarder mennesker vil bo i Afrika, hvilket svarer til størrelsen af hele verdens befolkning i 1950. Og selvom NATO's militær-finansielle “Delian League” måske stadig virker dominerende, blev vejen frem for menneskeheden udtrykt i et spørgsmål stillet af værten for mødet i Alliancefri Bevægelse, Ugandas præsident Yoweri Museveni: “Jeg undrer mig over, hvorfor globale økonomiske aktører ikke forstår, at velstand for hele verdens befolkning er til gavn for alle, men i stedet vælger politikker, der holder flertallet i fattigdom.” Befolkningskrige, som NATO/Ruslands krig i Ukraine og den nuværende etniske udrensning i Gaza, er den største ødelæggelse af liv, og dermed velstand, man kan forestille sig.

Den 47 artikler store Kampala-erklæring fra den Alliancefri Bevægelse "fordømmer på det kraftigste den ulovlige israelske militære aggression mod Gazastriben, de vilkårlige angreb på palæstinensiske civile og civile genstande, tvangsforflytningen af den palæstinensiske befolkning og opfordrer desuden til en øjeblikkelig og varig humanitær våbenhvile." Den alliancefri bevægelses konference noterede sig også positivt den Sydafrikanske regerings handlinger i dens appel til den Internationale Domstol den 11. januar om at standse folkemordet i Gaza. To hundrede amerikanske kongresmedlemmer tog det også til efterretning, negativt, og fordømte Sydafrika for deres initiativ. Men Slovenien, Spanien og de 57 medlemmer af Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC) har støttet Sydafrika fuldt ud. Talskvinden for det russiske udenrigsministerium, Maria Zakharova, reagerede kraftigt på Tysklands støtte til Israel ved ICJ og fordømmelsen af Sydafrika. "Hvad angår Mellemøsten, kunne Olaf Scholz' regering have undladt at tage dette initiativ, ikke kun i betragtning af indenrigspolitikken, men også den forargelse, som den kollektive afstraffelse af palæstinenserne i Gaza har skabt rundt omkring i verden, især i landene i det Globale Syd. Vi har allerede hørt embedsmænd fordømme denne fejlagtige tilgang på højeste niveau. Namibias præsident Hage Geingob opfordrede Tyskland til ikke at foretage sig noget i dette ekstremt følsomme spørgsmål, da Tyskland selv endnu ikke har gjort skaden god igen efter de forbrydelser mod menneskeheden, det har begået i Afrika. Dette refererer til, hvad der skete i 1904-1908, da den tyske sydvestafrikanske administration udryddede titusinder af mennesker, der tilhørte de etniske grupper Herero og Nama."

I udtalelsen fra Centret for Konstitutionelle Rettigheder den 10. januar om Sydafrikas retssag mod Israel for folkedrab stod der bl.a: "Vi forventer, at Den Internationale Domstol finder, at Sydafrikas omfattende ansøgning, der beskriver Israels folkemorderiske handlinger, opfylder standarderne for at udstede midlertidige foranstaltninger for Israel til at

afslutte det militære angreb på Gaza og afstå fra at dræbe, tvangsforflytte og nægte grundlæggende livsfornødenheder for palæstinensere i Gaza – i virkeligheden beordre foranstaltninger til at stoppe et folkemord, der udfolder sig...”

Bemærk, at denne fredag, den 26. januar, “vil Centret for Konstitutionelle Rettigheder være i USA’s føderale domstol i vores egen sag, hvor vi sagsøger præsident Biden, minister Blinken og minister Austin for deres manglende evne til at forhindre – og medvirken til – folkemordet... Det er på tide, at USA stopper sin selektive støtte til international lov og i stedet overholder sine egne forpligtelser til at forhindre og straffe folkedrab i alle tilfælde.

“Den 26. januar vil en føderal domstol i Oakland behandle den sag, vi har anlagt på vegne af palæstinensiske menneskerettighedsgrupper og enkeltpersoner. Enhver afgørelse fra ICJ mod Israel vil få konsekvenser for andre deltagende stater – herunder USA – som har undladt at forhindre eller har været medskyldige i folkedrab, som folkedrabskonventionen forbyder...”

Det er selvfølgelig det, verden skal gøre nu. Der er 25.000 døde i Gaza, og yderligere 580.000 kan/vil dø som følge af affolkningen og ødelæggelsen af Gaza City og Gaza generelt i forsøget på at bombe et af de tættest befolkede områder på jorden tilbage til stenalderen. Vi må stoppe dette ved at vise international solidaritet: Menneskelighed for fred og udvikling. Den kamp, der viser sig blandt medlemmer af landbrugssektoren i Europa – Holland, Tyskland, Polen, Frankrig, Spanien, for at nævne de seneste tilfælde – har rekrutteret sundhedspersonale, lastbilchauffører, små virksomheder, dvs. sektorer uden for landbruget, til at se, at “din kamp er min kamp”, og at kamp i solidaritet er vejen til at vinde.

I USA er der det interessante eksempel med UAW – hvis navn

ikke er "United Auto Workers", men "International Union, Auto, Aerospace and Agricultural Implement Workers", og som har støttet en afslutning på konflikten i Gaza. Den 1. december blev UAW-repræsentant Brandon Mancilla citeret i London Guardian for at sige, "at UAW International har tilsluttet sig opfordringen til en våbenhvile i Israel og Palæstina. Fra modstand mod fascisme under Anden Verdenskrig til mobilisering mod apartheid i Sydafrika og Contra-krigen har UAW konsekvent stået for retfærdighed over hele kloden. En arbejderbevægelse, der kæmper for social og økonomisk retfærdighed for alle arbejdere, må altid stå imod krig og for fred.

"Vores internationale bestyrelse vil også danne en arbejdsgruppe for afhændelse og retfærdig overgang, der skal studere Israels og Palæstinas historie, vores fagforenings økonomiske bånd til konflikten og undersøge, hvordan vi kan få en retfærdig overgang for amerikanske arbejdere fra krig til fred." UAW har en komité for retfærdig overgang, hvis opgave det er "at undersøge størrelsen, omfanget og virkningen af det amerikanske militærindustrielle kompleks, der beskæftiger tusindvis af UAW-medlemmer og dominerer den globale våbenhandel. Og at tænke over, hvad det ville betyde faktisk at have en retfærdig overgang, hvad man plejede at kalde fredskonvertering af folk, der arbejder i våben- og forsvarsindustrien til noget andet. "

Men tiden er ikke på vores side. Da "Dommedagsuret" for 2024 blev afsløret i dag, stod det stadig på 90 sekunder i midnat. Californiens tidligere guvernør Jerry Brown, som nu er formand for organisationen Bulletin of the Atomic Scientists, sagde: "Som på Titanic styrer lederne verden mod en katastrofe – flere atombomber, enorme CO2-udledninger, farlige patogener og kunstig intelligens. Kun de store magter som Kina, USA og Rusland kan trække os tilbage. På trods af dybe modsætninger må de samarbejde – ellers er vi dødsdømte." Hvad er du, hvad er vi, forpligtet og parat til at gøre?

Schiller Instituttets nylige " Sværd til plovjern"-arbejde har

allerede gjort meget af det tunge arbejde i denne sag. I sit indlæg fra december, "Sværd til plovjern: Et julebudskab i krigstid", sagde Helga Zepp-LaRouche: "Den største vanskelighed ligger i den kendsgerning, at en stor del af den økonomiske kapacitet i USA, og en voksende del af den i Europa, er blevet overtaget af det militær-industrielle kompleks (MIC) og er så tæt sammenvævet med de store investeringsselskaber og kapitalforvaltningsselskaber på Wall Street og i City of London, at en bedre betegnelse er det militær-industrielle-finansielle kompleks (MIFC)." ...

"Teknisk set ville det være relativt let at omstille disse kapaciteter til civile formål og i stedet for at producere bombefly, jagerfly og missiler producere moderne højhastighedstog, iboende sikre atomreaktorer af 4. generation og atomfusionsreaktorer samt rumstationer til international rumfart. Med andre ord kunne al den industrielle kapacitet, der i øjeblikket bruges til at ødelægge faktiske fysiske værdier – hvad kan våbensystemer ellers bruges til – bruges til at producere nyttige varer, der fremmer det fælles bedste. I stedet for kampvogne og ammunition kunne de producere skoler og hospitaler og hjælpe vores nationer med at få fremgangsrig økonomier igen!"

Dette er den fysiske økonomi i den nye strategiske og udviklingsmæssige arkitektur. Det kræver også et nyt diplomati. I en tale til Vatikanets diplomatiske korps i 2016 sagde pave Frans: "Det er ikke nok at pege fingre eller angribe dem, der ikke tænker som os. Det er en elendig taktik i nutidens politiske og kulturelle krige, men det kan ikke være Kirkens metode. Vores blik skal være bredt og dybt. Dannelsen af samvittigheder er vores første kærlighedspligt, og det kræver finfølelse og udholdenhed i udførelsen."

Det første skridt i denne samvittighedsdannelse er at se denne sandhed i øjnene – den første sætning i Zepp-LaRouches "Budskab i krigstid": "Ingen vil være i stand til at hævde, som historikere sagde om Første Verdenskrig, at vi gik i søvne

ind i Tredje Verdenskrig.” Vi er ikke “øjenløse i Gaza”. Vi ved og er ansvarlige over for hele historien for, hvad vi får verden til at gøre, eller ikke gøre, nu.

Foto: Wikimedia Commons

Døende tricks i et døende system – tilfældet Tyskland

Ikke korrekturlæst

22. januar 2024 (EIRNS) – “Vi befinder os i en periode med tektoniske forandringer, og når man er i en periode, hvor et system kollapser og et nyt opstår, fungerer reglerne i den såkaldte ‘regelbaserede orden’ på en eller anden måde ikke længere. Metoden til at manipulere befolkningen er hurtigt ved at nå det punkt, som Lincoln talte om, at man ikke kan narre alle mennesker hele tiden, og dette er et af de øjeblikke, der går i opfyldelse.”

Sådan indledte Helga Zepp-LaRouche en diskussion med samarbejdspartnere mandag den 22. januar med henvisning til den utroligt tumultariske situation, verden befinder sig i i dag, og sindssygen hos dem, der forsøger at standse historiens gang. En central rolle i dette spiller situationen i Europa, hvor landsdækkende landmandsdemonstrationer har skyllet ind over Tyskland og Europa som helhed, og hvor der nu gøres en indsats for at ændre emnet til “alt andet end” virkeligheden.

En konstrueret protestbevægelse er nu brudt ud over hele Tyskland, hvor hundredtusinder af mennesker er mødt op for at protestere mod truslen om “fascisme” og en formodet højreorienteret magtovertagelse – den samme fortælling, som

for nylig er blevet brugt mod landmændenes og producenternes helt berettigede protester. Sporene efter denne ildelugtende operation fører tilbage til nogle af de værste oligarkiske netværk og regeringsoperationer i verden, og det er et klart forsøg på at standse den bølge af protester mod den døds- og sammenbrudspolitik, som er ved at gribe de vestlige lande.

På trods af det fortsætter bølgen af bondeprotester med at skylle hen over Europa, og i løbet af de sidste par dage har der været demonstrationer i Østrig, Italien og Frankrig, og der er snart flere på vej i Spanien og Holland. I alle tilfælde har landmændene reel folkelig opbakning, da de bidrager til den reelle velfærd for alle borgere i deres lande, og de kræver, at de får lov til at fortsætte med at gøre det. På trods af beskidte operationer imod det, er det ikke noget, der vil blive fejtet ind under gulvtæppet.

I samme kategori er briternes forsøg på at afskærme amerikansk politik fra en uundgåelig krig med Iran, som en artikel den 21. januar i City of Londons berygtede talerør The Economist forsøger at gøre. Biden-administrationen står over for et uløseligt dilemma i regionen, skriver de: "Hvis man ikke gør noget, ser USA svag ud; hvis man gør gengæld, risikerer præsidenten en ny krig i et valgår." The Economist insisterer især på, at det er "et problem uden en løsning," og ignorerer fuldstændig det faktum, at der foregår et folkemord i Gaza, som øger de regionale spændinger (og som helt sikkert kunne stoppes), eller det faktum, at to tidligere fjender – Iran og Saudi-Arabien – sidste år underskrev en aftale med Kina om en genstart af forbindelserne under Kinas anderledes diplomatiske tilgang. Fredelige relationer på niveau med et win-win-paradigme er ikke en mulighed for briterne, som kun insisterer på, at "administrationen i sidste ende ikke vil have andet valg end at slå til mod IRGC," Irans Revolutionsgarden.

Samtidig befinder verden sig fortsat i en enormt farlig periode som følge af det overbelastede, bankerotte og kollapsende vestlige system. Den amerikanske centralbank har

udlånt større og større mængder penge for at holde det finansielle system oven vande midt i de voksende tegn på en likviditetskrise. Og derivatmarkedet – langt den største sektor af højt gearede finansielle aktiver – vokser nu hurtigt efter at have været næsten stagnerende i et årti, hvilket skaber en større og større boble, som til sidst vil springe.

Føj til denne fare den voksende konflikt i Sydvestasien som følge af massebordet i Gaza, og forsøgene på at omdanne Europa og NATO til krigsøkonomier, der er positioneret til en langsigtet konfrontation med Rusland, og krisen bliver tydelig. Hver af disse konflikter kunne hurtigt bringes til ophør, hvis det ikke var for den angloamerikanske maskines hybris og imperiale ambitioner, som insisterer på at påtvinge resten af verden deres "værdier", selv hvis det betyder, at man rasler med atomsablen i processen.

Men som situationen i Tyskland og Europa viser, bliver det stadig sværere at skjule systemets fiasko, og de gamle tricks virker ikke så godt længere – heller ikke i NATO-land selv. Udfordringen er at få folk til at forstå sammenhængen mellem sammenbruddet og fremkomsten af et nyt system, som i stigende grad tager form rundt om i verden, og som BRIKS og det Globale Syd står i spidsen for. Bemærkningerne fra en række ledere ved sidste uges topmøde i den alliancefri bevægelse illustrerer det tydeligt og viser det ændrede miljø, der eksisterer. Der er en reel mulighed for at skabe en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alles interesser – både de udviklede landes og udviklingslandenes.

Da Helga Zepp-LaRouche opsummerede denne situation under sin diskussion i dag, sagde hun:

"Så der er en masse bevægelse, og det er stadig absolut sandt, at den eneste fredelige vej ud af denne krise er at stoppe geopolitik; at anerkende den kendsgerning, at Rusland og Kina ikke er fjenden; og at vi har en fælles interesse – en fælles menneskehed – i at løse verdenssult, verdenssundhed, rent vand

og mange andre ting, herunder fælles rummissioner, fælles udvikling af term nuklear fusion, en fælles kamp mod sygdomme, der endnu ikke er opdaget, og mange sådanne ting. Og vi burde virkelig tage springet til at tænke som den ene menneskehed og stoppe med disse barnlige ting.

“Fordi NATO i mellemtiden har opfordret til krigsberedskab for alle... De forbereder virkelig befolkningen på krig ... Så vi er nødt til at flytte folk væk fra det og flytte dem ind i et nyt paradigme.”

Foto: EIRNS/Martin Kaiser

Vores bevægelse er baseret på Lyndon LaRouches ideer

Ikke korrekturlæst

21. januar 2024

Lyndon LaRouches politiske bevægelse, som nu ledes af Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche, er tydeligvis blevet en kritisk kraft mod økonomisk kollaps og verdenskrig og i retning af en international udviklingsarkitektur. Flere dage i træk i sidste uge ledede Helga Zepp-LaRouche internationale konferencer med hundredvis af mobiliserede mennesker: først med fredsorganisationer, førende forskere og aktivister; derefter med ungdomsorganisationer og ledere fra hele verden.

Lige nu er det afgørende for at stoppe spredningen af verdenskrigen, at de handler. Og de er ved at lære, hvorfor hele Lyndon LaRouches politiske liv var rettet mod den

succesfulde videnskabelige og industrielle udvikling af landene i "det Globale Syd". Det er for at begrænse eller stoppe denne udvikling, at USA, der blev trukket ind i den britiske kolonialimperialisme, har styrker spredt over 175 lande, ifølge en gennemgang fra BBC den 20. januar. Det er for at forhindre BRIKS-landenes udviklingsfremstød i at blive et nyt internationalt kredit- og udviklingssystem, at USA's regering læner sig op ad optrapningen af Israels krig mod Gaza og forsøger at antænde brande blandt BRIKS-samarbejdende nationer. Af hensyn til "Wolfowitz-doktrinen" om, at ingen gruppe af nationer må få lov til at konkurrere med USA's magt, misbruger den grotesk dollarens "reservestatus" til at låne og indsætte et militærbudget på næsten 1 billion dollars om året.

LaRouches bevægelse kæmper for Sydafrikas retfærdige begæring om foranstaltninger ved Verdensdomstolen for at beskytte palæstinenserne mod folkemord. Den genetablerer, gennem Diane Sares kampagne for at blive amerikansk senator, den forsvundne "præsidentielle" kvalitet af politisk lederskab gennem engagement i principper og mod til at have overbevisninger. Dette er principperne og overbevisningerne i LaRouches eksempel.

Zepp-LaRouche forklarede de unge mennesker i den store globale diskussion den 20. januar:

"Vores bevægelse er baseret på Lyndon LaRouches ideer, som udviklede en tænkemåde, der er baseret på fysisk økonomi. Den er baseret på en metode til at identificere tænkningens aksiomer – ikke bare gå ud fra, hvad folk siger, men straks se analytisk på det – identificere de aksiomer og antagelser, som visse udsagn er baseret på; og på den måde finder man en umiskendelig nøgle til ethvert vidensområde. Den måde at tænke på gjorde ham i stand til allerede at lave en prognose om den nuværende situation, hvor vi har et systemisk sammenbrud af den neoliberale orden. Det identificerede han allerede i 1971, da præsident Nixon afkoblede dollaren fra guldreservestandarden og indførte flydende valutakurser. Fordi

han erkendte, at nedbrydningen af det gamle Bretton Woods-system – det kreditsystem, der blev etableret i efterkrigstiden – og erstatningen af det med et system, der udelukkende var orienteret mod profitmaksimering, og derfor ikke respekterede den almene befolknings interesser; at det uundgåeligt ville føre til en ny depression, en ny fascisme og faren for en ny atomkrig, medmindre man erstattede dette system med en helt anden økonomisk ordning...

“Den måde at tænke på er i høj grad forbundet med at forstå, hvad det er, der får samfundet til at bevæge sig fremad; hvad er kilden til rigdom? Det er nemlig udelukkende individets kreative kræfter, som igen og igen er i stand til at komme op med nye ideer, identificere værdifulde gennembrud i videnskaben, i stor kunst; identificere principper, som giver os ny indsigt i, hvordan det fysiske univers fungerer. Når vi anvender disse principper i produktionsprocessen, fører det til en forøgelse af folks produktivitet, af den industrielle kapacitet og produktiviteten generelt, hvilket fører til en forøgelse af den fysiske rigdom igen og igen og igen. Så det er ikke besiddelsen af råmaterialer. Det er ikke kontrollen over handelsbetingelserne – hvad markedskonomenne siger: Det er udelukkende det menneskelige sinds evne til at bruge sine kreative kræfter til at gøre opdagelser af fysiske principper, nye principper af høj kvalitet. Derefter anvende dem i produktionen og på den måde øge menneskets magt over naturen og over universet. Og det er den ret, som udviklingslandene er blevet nægtet indtil den seneste kamp, hvor det Globale Syd insisterer på, at man er nødt til at anvende sin medfødte ret til at anvende dette princip på sine egne økonomier.”

Schiller Instituttets internationale ungdomsdialog

–

'2024 og 2074: Et nyt paradigme for de næste halvtreds år

Ikke korrekturlæst

20. januar 2024

En ekstraordinær international begivenhed fandt sted i dag, arrangeret af Schiller Instituttet, med titlen "2024 og 2074 – Et nyt paradigme for de næste 50 år; International ungdomsdialog med Helga Zepp-LaRouche." Den tre timer lange diskussion var et blandet forum baseret på et live-publikum i New York City, med online-deltagere, også i grupper, fra hele verden, for et publikum af realtidsdeltagere på langt over 250. Mindst 20 lande fra alle kontinenter var repræsenteret, fra Kina til Afghanistan til Chile.

Under ledelse af Schiller Instituttets præsident i USA, Megan Dobrodt, bød den første time på en tale til ungdommen af Zepp-LaRouche, lederen af Schiller Instituttet og dets grundlægger for 40 år siden. Derefter fulgte både indtalte budskaber og spontane udvekslinger fra mange enkeltpersoner og nationer.

Begivenheden er historisk på grund af dybden i tankerne og missionen, som det ses i tilslutningen til Zepp-LaRouches appel: "Verdensborgere fra alle lande foren jer! Skab orden i verden!" Den afsluttende konsensus var at danne et internationalt kontaktnetværk til opfølgning, for at konferere om fælles og individuel handling. I særdeleshed opfordrede

Zepp-LaRouche alle til aktivt at støtte den sag, som Sydafrika har indbragt for FN's Verdensdomstol i Haag den 11. januar, for at få anerkendt og stoppet Israels folkemord i Gaza. "Sydafrika har bevaret menneskehedens samvittighed," fastslog hun.

På det tidspunkt, hvor Schiller Instituttets arrangement fandt sted i dag, havde der været bombeangreb i fire lande i Sydvestasien i løbet af de sidste 24 timer. Det varslers om den korte vej til verdenskrig, hvis ikke optrapningen og den underliggende proces stoppes. I morges bombede USA Yemen for syvende gang og ramte nær havnen i Hodeidah. Israel bombede Syrien nær Damaskus samt det sydlige Libanon og Gaza.

Som en understregning af disse handlingers ondsksfuldhed udtalte talsmanden for Bidens nationale sikkerhedsråd, John Kirby, i går på en pressekonference i Det Hvide Hus: "Vi tror ikke, at en våbenhvile vil være til gavn for andre end Hamas. Vi støtter humanitære pauser, som jeg sagde, for at forsøge at få gidsler ud og mere hjælp ind. Men vi støtter ikke en våbenhvile på nuværende tidspunkt."

Zepp-LaRouche indledte sine betragtninger med at omtale denne krise som den store trussel mod selve verdens eksistens. Men samtidig, fortsatte hun, har vi grund til "at være glade, fordi den gamle 'regelbaserede orden' fejler, og et nyt, bedre paradigme er ved at opstå for hele menneskeheden." Derfor kan man sige, at vi lever "i et af de mest utrolige øjeblikke" nogensinde i historien.

Herefter gav hun en grundig briefing, herunder historien om, hvordan nutidens mange kriser opstod, især siden 1990'erne; vigtigheden af filosofisk metode, herunder betydningen af Nicholas af Cusa og hans "sammenfald af modsætninger"-tilgang til at overvinde opfattede konflikter; og forrang for menneskelig kreativitet og kultur. Hun opfordrede alle til at studere Cusa og andre store tænkere, især Lyndon LaRouche. Hun fastslog, at der er en "iboende ret til udvikling" for

mennesker og nationer. Dette er svaret på spørgsmålet om, "hvad der er kilden til rigdom."

Derefter fulgte mange talere med rapporter, spørgsmål, hilsener, påskønnelse og håb. Der blev sendt en video fra Yemen, forberedt af flere unge kvinder, herunder medlemmer af BRIKS' ungdomsparlament der. En ung kvinde, Lyu Nanzhu, talte på vegne af All-Chinese Youth Organisation. Hun opfordrede til at stoppe volden i Gaza og alle former for krig. Bernhard Perschl, en landmand i Tyskland, viste sin video af traktorer, der kører af sted i den tunge sne på vej mod protestdemonstrationerne i Berlin. Han rapporterede, at der vil være en masseprotest den 28. januar. Landmændene kræver retten til at producere fødevarer. Befolkningen står sammen med dem for en produktiv økonomi. Mange andre talte, fra Afrika til Mexico og Sydamerika.

Afslutningsvis pointerede Zepp-LaRouche, at gode relationer mellem nationer og folk kommer fra en dialog mellem det bedste i deres kulturer. Dette princip blev fulgt i den musikalske åbning af forummet. Deltagerne i mødet i New York City sang Jesu, meine Freude, den store tyske koral fra det 17. århundrede, perioden med Trediveårskrigen og Den Westfalske Fred, smukt harmoniseret årtier senere, i 1723, af mesteren J.S. Bach.

**Helga Zepp-LaRouche og
professor Francis Boyle
taler til den internationale**

fredskoalition (IPC) den 19. januar 2024

Ikke korrekturlæst

ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen! Dette er Den Internationale Fredskoalition. Mit navn er Anastasia Battle, og jeg er ordstyrer i dag sammen med min medvært Dennis Speed. Dette er vores 33. møde, som vi har holdt i løbet af de sidste mange måneder. Vi har haft meget succesfulde initiativer og projekter, som vi alle har gennemført. Folk fra hele verden, der samler fredsorganisationer og fredeligt sindede mennesker for at stoppe atomkrigen på tværs af ideologiske grænser, ja, faktisk på tværs af ideologiske grænser. Vi vil gerne byde velkommen til alle, der er med os i dag. Det har været en meget intens proces i løbet af de sidste par måneder, hvor vi er gået fra det ene brændpunkt til det andet. Men i virkeligheden er det et ovenfra og ned-perspektiv af et generelt pres for atomkrig. Så tak til alle for jeres hårde arbejde. Vi har en række rapporter i dag fra forskellige organisationer og grupper, erfarne arrangører fra hele verden. Vi har også en international menneskerettighedsadvokat, som vil tale i dag, Francis Boyle. Han er en fremragende person; han har udført mange forskellige initiativer, herunder at skrive artikler om anklager mod præsidenter i fortiden for spørgsmål som dette.

Vi åbner med en række personer på dagsordenen, som jeg lægger ud i gruppechatten, så folk kan se, hvem der er med. Vi har et bestemt antal talere i begyndelsen, og så åbner vi op for generel diskussion, initiativer, ideer. Jeg giver ordet videre til min medvært Dennis Speed.

DENNIS SPEED: Vi bør gå direkte til Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af hele dette foretagende, og vi vil høre fra hende, og derefter få en rapport fra Anastasia. Helga, vær

venlig at gå i gang.

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Hej til jer alle sammen, først og fremmest; velkommen. Jeg tror, at vores indsats bliver mere presserende dag for dag, fordi den geopolitiske konfrontation, som de regionale kriser i Sydvestasien og Ukraine blot er afledningerne af, eskalerer. Det hele skyldes, at de unipolære verdenskræfter mener, at de bør bevare dominansen og modsætte sig fremkomsten af et andet system, idet de helt fejlagtigt karakteriserer det som dødsfjenden, der skal besejres; hvilket er forkert.

Vores politik er, at vi skal nå frem til et nyt paradigme, hvor alle lande på planeten arbejder sammen om fælles mål for hele menneskeheden. Når det er sagt, er det meget tydeligt, at NATO er ude på et skråplan. Det seneste, faktisk ret utrolige eksempel, kommer fra admiral Rob Bauer, som er formand for NATO's militærkomité. Han kom med en udtalelse, hvor han sagde, at vi kæmper for en omdannelse af NATO; at der skal ske en mentalitetsændring fra en tid, hvor folk troede, at alt var klart og kontrollerbart, til en tid, hvor alt kan ske når som helst. Han siger, at der er tektoniske ændringer i magtens plader, og som et resultat står vi over for den farligste verdenssituation i årtier. Og derfor må NATO være i rødt alarmberedskab for en fuldskala krig. Det er utroligt, at denne mand siger dette. Så siger han, at der ikke er nogen vej væk fra krigen i Ukraine, den vil afgøre verdens skæbne.

Jeg vil virkelig spørge, om der er juridiske eksperter til stede ved dette opkald, og de, der lytter, må have en mening. Er det virkelig tilladt at føre krig på den måde? For hvis man hele tiden siger "Rød alarm, I skal forberede jer på en total krig", så opildner man til ting, som skaber præcis den mentalitetsændring, som de ønsker. I Sverige, hvor vi havde sådanne udtalelser fra alle mulige mennesker, og i Finland og Tyskland, hvor forsvarsminister Pistorius sagde, at hele landet skal være "krigsparat". I Sverige, hvor sådanne udtalelser blev fremsat, plus advarslen om, at krigen ville

bryde ud med Rusland på svensk territorium om to år; i Tyskland skulle det kun være et halvt år nu. I Sverige, efter sådanne udtalelser fra civilforsvarsministeren, skyndte folk sig i panik til stormagasinerne, tømte hylderne og forsøgte at få fat i batterier og alle mulige andre ting. Så denne form for krigsmageri synes jeg virkelig også, vi bør diskutere en modstrategi, for efter min mening, og så vidt jeg ved – og jeg har studeret det en hel del i lang tid – er de russiske militære skridt ikke rettet mod at forårsage en total atomkrig, og det er Kinas heller ikke. Derfor, hvis NATO bliver ved med at sige dette, er det faktisk potentielt en selvopfyldende profeti, og efter min mening er det lovstridigt at gøre det.

Det er klart, at situationen i Sydvestasien stadig er den farligste krudttønde. For efter at udenrigsminister Blinken havde rejst rundt i regionen og mødtes med Netanyahu, sagde Blinken angiveligt, at der burde findes en løsning i form af en palæstinensisk stat, hvor de andre arabiske golfstater ville finansiere genopbygningen af Gaza, og Israel ville tillade en palæstinensisk stat. Dette blev fuldstændig afvist af Netanyahu, som afviste en palæstinensisk stat. Det ser ud til at være det, som eksperter længe har kaldt et "brud med en allieret"-scenarie; det vil sige, at to stater, som faktisk har det samme politiske mål, alligevel lader som om, at den ene har kontrollen, og så bryder den allierede med det ved at lade som om, at der er en spænding mellem de to. Der er en grund til at tvivle på, at det rent faktisk er tilfældet, for det ville være meget let for USA at stoppe Israels militære aktioner i Gaza, hvis de simpelthen ville holde op med at sende våben og penge. Så derfor er denne teori om et scenarie med en løsrevet allieret faktisk meget mere realistisk. Det eneste, Netanyahu tilsyneladende lovede Blinken, var, at Israel ikke ville føre en større krig mod Hizbollah i Libanon. Men hvor meget det er værd, er et stort spørgsmål, for så blev Netanyahu spurgt af en journalist, hvorfor Israel hele tiden kun angriber Irans stedfortrædere – Hamas og Hizbollah og så

videre – og ikke Iran selv. Netanyahu svarede: "Hvem siger, at vi ikke allerede bekæmper Iran? Det er præcis, hvad vi gør." Nu er det et åbent spørgsmål, hvad det egentlig betyder, men hvis Iran er involveret i denne krig, kan det føre til en situation, der er helt ude af kontrol, især i lyset af, at der for nylig var ekstremt vigtige diskussioner mellem Iran og Rusland om muligheden for at underskrive en militær traktat mellem dem. Jeg tror, det er situationen lige nu.

Naturligvis er der nu mange internationale organisationer, der forsøger at påvirke situationen, efter at den Sydafrikanske regering har anlagt sag mod Israel ved Den Internationale Domstol i Haag. Fordi Tyskland, af alle lande, følte sig tvunget til at gribe ind som en tredjepart, der tog Israels parti mod Sydafrika. Så der er nu mange internationale organisationer, der protesterer mod det; en af dem er SHAPE-organisationen med Chandra Muzaffar og Richard Falk og mange andre mennesker. Den resolution har allerede mange hundrede underskrifter, og jeg vil bare nævne et par af de tiltag, som de kræver. De kræver som konkrete skridt: en øjeblikkelig våbenhvile; en omfattende økonomisk genopbygning af Gaza og Vestbredden finansieret af Israel og deres vestlige støtter; at give det palæstinensiske folk fuld kontrol over genopbygningen; at stoppe alle former for diplomatiske, militære og politiske aftaler med Israel for at demonstrere, at de virkelig er isolerede; at støtte Sydafrikas sag ved Den Internationale Domstol; at udstede mange skarpt formulerede resolutioner mod Israel for at gøre det klart, at Israel er fuldstændig isoleret i verden.

Så er der også et meget vigtigt åbent brev fra organisationen "Jews of Conscience" til den tyske regering, hvor der står: "Hvor vover I, ledere af den tyske regering, at benægte det, der bliver livestreamet hver dag i vores stuer, nemlig at Gaza er ved at blive forvandlet til en kirkegård for børn? Den beder Tyskland, men også andre europæiske nationer, om i stedet at slutte sig til Sydafrika og de mange andre lande i

det Globale Syd, som allerede har tilsluttet sig den sydafrikanske sag i Haag.

Jeg ønsker ikke at uddybe mere end det. Jeg synes, at disse to situationer gør det meget klart, at vi absolut er på vej mod en global krig, hvis vi ikke ændrer dette. Vi ved, hvad der skal bringes i spil; vi har absolut brug for en omfattende fredsplan for Mellemøsten med en tostatsløsning, våbenhvile, en oaseplan for økonomisk genopbygning af hele regionen. Det diskuterede vi på sidste møde. Jeg synes, at ideen om at have et økonomisk udviklingsprogram, der indgyder håb for alle i regionen, er ekstremt vigtig. Det samme gælder naturligvis for Ukraine; Ukraine har ikke brug for at blive gjort til en af verdens våbenfabrikker, hvilket er, hvad det militær-finansielle-industrielle kompleks på en eller anden måde planlægger. Ukraine har brug for økonomisk omstrukturering for at genopbygge deres økonomi, hvilket kun kan ske, hvis vi får de europæiske lande til at arbejde med Bælte & Vej Initiativet og naturligvis invitere USA til at være en del af det. Den nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som vi absolut skal nå frem til, skal tage hensyn til hvert enkelt lands interesser og ikke efterlade nogen udenfor, for ellers kan det ikke fungere.

Jeg synes, det er de emner, vi skal diskutere i dag, og jeg giver dig ordet.

SPEED: Tak, Helga. [Vi har en særlig gæst i dag. Jeg tror, at nogle mennesker kender ham godt, andre gør ikke, så jeg vil lige sørge for, at han bliver præsenteret ordentligt. Han er advokat Francis Anthony Boyle, en amerikansk menneskerettighedsadvokat, professor i international ret ved Illinois University's College of Law. Han har været advokat for Bosnien-Hercegovina, og han har i meget lang tid støttet palæstinenserne og den oprindelige befolknings rettigheder. Nogle af os har haft lejlighed til at arbejde sammen med ham i forskellige sager. Vigtigst af alt har han faktisk ført sager for Den Internationale Domstol; han har arbejdet med og været

i stand til at identificere tilfælde af folkedrab i fortiden. Han er her for at tale med os om det i dag. Han har begrænset tid, og derfor vil vi straks give ordet til professor Francis Boyle.

Resten på engelsk:

[On Jan. 19, Prof. Francis Boyle gave the following lecture to a meeting of the International Peace Coalition regarding his history of having fought and won a case of genocide at the International Court of Justice (ICJ) in The Hague, otherwise known as the World Court. Boyle is an American human rights lawyer and professor of international law at the Illinois University's College of Law. He served as counsel for Bosnia and Herzegovina during their case at the ICJ in 1993.]

EIR is publishing Prof. Boyle's remarks in order that his expert legal opinion regarding the current case by South Africa against Israel at the ICJ becomes a larger topic of discussion internationally. We hope that this knowledge, and the circulation of it among all proponents of a just peace, will greatly reduce the ability by outside political forces to pressure the ICJ judges to ignore the principles of law that govern the "Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide" which was approved by the UN General Assembly on December 9, 1948.]

PROF. FRANCIS BOYLE: Thank you very much, Dennis for having me here today. I want to express my gratitude to Helga Zepp-LaRouche for having me speak at this conference at this critical time in the history of the human race.

I believe that the Republic of South Africa will win an order of provisional measures of protection against Israel on behalf of the Palestinians. I'm speaking here as a straight-out legal matter. Obviously, as we speak here today, Israel and the United States are putting massive political pressure on the judges of the World Court to rule against the Republic of

South Africa and the Palestinians.

I'm just going to deal with this as a technical, legal matter. As Dennis correctly pointed out, I was the first lawyer ever to win anything from the International Court of Justice on the basis of the Genocide Convention. I won a massive, overwhelming order for the Republic of Bosnia-Herzegovina against the rump Yugoslavia to cease and desist from committing all acts of genocide against the Bosnians. That was in April 1993. Then, I won a second massive overwhelming order for the Republic of Bosnia-Herzegovina against Yugoslavia to cease and desist from committing all acts of genocide against the Bosnians on September 13, 1993. This was the first time ever in the history of the World Court that any lawyer had won two such orders in one case since the World Court was founded in 1921. Then, I won a third order—what's known as an Article 74, Paragraph 4 order to the same effect from the President of the Court which was binding on the parties. So, three orders in under six months.

In addition, on behalf of my clients at the time, the mothers of Srebrenica and Prijedor who survived the massacre at Srebrenica. I convinced the prosecutor for the International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia to indict my adversary, Yugoslav President Slobodan Milosevic for almost every crime in the ICTY statute, including two counts of genocide. One for genocide against Bosnia in general, and the second for genocide at Srebrenica in particular. He was put on trial in The Hague. After the close of the prosecution's case, he filed a motion to dismiss all the charges. That was denied by the tribunal ruling that there was enough evidence produced by the prosecution to convict him on all charges beyond a reasonable doubt, including the two counts of genocide; and that he should then proceed to open his defense, which was going to implicate all the international officials working in cahoots with him behind the scenes. Whereupon, he mysteriously died; dead men tell no tales.

I don't have time here to go through the entire application by the Republic of South Africa, the request for provisional measures of protection, and six hours of oral arguments before the World Court by two teams of lawyer on both sides. By the way, if you were following those hearings, I did all those arguments myself for Bosnia-Herzegovina. What I want to point out here, however, is from my perspective, the most critical factor you will note if you listen to the hearings. That was argumentation back and forth over my original order for the Bosnians. The British lawyer representing Israel, [Christopher] Staker, lied through his teeth about the meaning of my first order. He lied. Let me read to you from my first order that I won. He lied about this; he said it didn't mean what it said it said:

"Unanimously, the Government of Yugoslavia should immediately in pursuance of its undertaking in the Convention of Genocide, take all measures within its power to prevent commission of the crime of genocide."

He lied about that, and I have been saying all along in my interviews, at a minimum, the Republic of South Africa will win a provisional measure like that on behalf of the Palestinians as precedent.

Second, the British lawyer Staker tried to explain away and minimize another—and by the way, that measure was then reaffirmed in the second order I won before the World Court, which Staker didn't point out, by 13 votes to 2. Reaffirms the provisional measure indicated in Paragraph 52A1 of the order made by the court in April 1993, which should be immediately and effectively implemented. Only the Russian judge and the Serb judge ad hoc ruled against me. And of course, Russia and Serbia were working in cahoots with each other.

Now, Staker did not lie about this provision here, but he tried to explain away and discount its significance. Let me repeat it: "Unanimously, the Government of Yugoslavia and the

Government of Bosnia-Herzegovina should not take any action, and should insure that no action is taken which may aggravate or expand the existing dispute over the prevention or punishment of the crime of genocide or render it more difficult of solution." I believe I got that measure because I figured that we would obey the order, and Yugoslavia under Milosevic was going to grossly disobey it. And I wanted to entrap Yugoslavia in massive breaches of all areas of international law, not just the Genocide Convention. This measure was reaffirmed in the second order I won "By 14 votes to 1 reaffirms the provisional measure indicated in Paragraph 52b of the order made by the court on 8 April 1993, which should be immediately and effectively implemented." Notice, 14 to 1; even the Russian judge agreed with that, only the Serb judge ad hoc voted against me.

Now, as for the third measure of provisional protection I won for the Bosnians, the Republic of South Africa asked for a modified version of this measure. It's been modified for the circumstances of the Palestinians' case. "By 13 votes to 1, the Government of Yugoslavia should in particular insure ... do not commit any acts of genocide, of conspiracy to commit genocide, of direct and public incitement to commit genocide, or of complicity in genocide whether directed against the Muslim population of Bosnia-Herzegovina, or against any other national, ethnic, racial, or religious group." At the time, Bosnia had—and still has—about 10 different racial, ethnic, national groups. I got them all protected. Primarily Muslims, but not exclusively, Croats, Jews, Turks, Roma, and others; I got them all protected.

In this case, of course, it's just the Palestinians, so that's why that measure has been modified by the Republic of South Africa. And again, in my second order, 13 votes to 2; only the Russian judge and the Serb ad hoc judge voting against me. "Reaffirms the provisional measure indicated in Paragraph 50A2 of the order, which should be immediately and effectively

implemented.”

So, that is why, just as a straight-out legal matter, I believe that the Republic of South Africa should win those three provisional measures of protection. But again, as a political matter, massive pressure is being applied. I'm sure those judges of the World Court today are being blackmailed, threatened, bullied, and intimidated by the United States and Israel and their supporters to rule against the Republic of South Africa.

Finally, let me get into the complicity of the Biden administration and the British for sure. This is a complicity to commit genocide in violation of Article 3, Paragraph E of the Genocide Convention that criminalizes complicity in genocide. I was in a similar situation for Bosnia-Herzegovina. Pursuant to my advice, Bosnian President Alija Izetbegović authorized me, on November 15, 1993, to sue Britain at the International Court of Justice for aiding and abetting genocide against the Bosnians; which I set out to do and was fully prepared to do when the British threatened to starve the Bosnians if I actually filed the lawsuit. Though at that time, I was in negotiations with the court for the hearing in my complaint against Britain.

I believe that's the end of my 10 minutes. I've given you my assessment of the current situation. That's where we stand, and I'm very happy to be here today. I hope I've given you something to think about. Thank you, Dennis.

SPEED: Helga, I want to give you a chance to respond, see if there's anything you wish to ask, or any other remarks you have.

ZEPP-LAROUCHE: First of all, thank you, Professor Boyle. I remember our cooperation at the time of the Bosnia-Herzegovina and Srebrenica situation. I'm very happy to see you doing well.

I only have one question. What is it that the international peace movement could do to try to make sure that the legal expertise which you presented, which is obviously a factor in the situation, that that becomes more a topic of discussion so that the ability to influence the outcome of the these judges and the ruling of these judges is being minimized?

BOYLE: Well, Helga, I've been giving all the interviews I possibly can. But because of Zionist control and domination of Western news media sources, I've been blackballed and black-listed out of all mainstream Western news media sources. So, I guess you can just get the message out. For example, the lecture I just gave today. You could get it out around the world as best you can; you have my permission to use this lecture, certainly.

SPEED: Professor Boyle, we have one question that did come in from one of our main people, Jason Ross, who asks you this: "Craig Murray, reporting from the public gallery at the International Court of Justice, wrote that the judges 'looked visibly relieved' when attorney Malcolm Shaw raised the issue of the existence of a formal dispute between South Africa and Israel. 'This gave them a way out,' writes Murray. The case could be technically invalid, and then they would neither have to upset the major Western powers, nor make fools of themselves, by pretending that a genocide the whole world has seen was not happening.'

"Professor Boyle, was this raised as an issue in your own case against Yugoslavia? Do you think Shaw's argument holds any weight before the International Court of Justice?"

BOYLE: Look, you say that Craig—I wasn't there, but this could provide the judges of the court a way not to rule; a technical argument out. As I said, it's been reported that Israel is bringing massive pressure upon these judges. I would say blackmail, threats, intimidation to rule against South Africa, just like they did to Goldstone on the Goldstone Report. Now

as for Shaw's technical argument legally, look here, President Izetbegović appointed me Bosnia's ambassador to the World Court on a Friday afternoon at about 4pm. I went back to the hotel, cleared out, got on the 8pm plane from JFK to The Hague, and then sued them. The Yugos had no notice from us that I was going to sue them. There were no negotiations over genocide, there was nothing. I just sued the SOB's. The Yugos were first informed on Monday of my lawsuit. The World Court had no problem with that.

As for the British lawsuit, I appeared with the Bosnian ambassador at UN headquarters in New York at a press conference at the end of July 1993, where I publicly threatened to sue all five permanent members of the Security Council. So, at least the British were on notice, but the Yugos had no notice. What can I say?

I did want to point out one other thing. The world news media is dismissing an order which I believe South Africa will win, saying it will have no significance. Excuse me. After I won my first World Court order for the Bosnians, I walked out of the grand courtroom to hold a press conference right there in the foyer with the entire world news media in front of me. I held up my order and I said, "Look here. The World Court has just ruled that genocide is going on in Bosnia. Under Article I of the Genocide Convention, every state party to the Genocide Convention has an obligation to prevent the genocide by Yugoslavia against the Bosnians. Therefore, I am calling for direct military intervention by the United States and the NATO states to save the Bosnians from extermination by Yugoslavia." A few hours later, Washington, D.C. and NATO headquarters announced that they were instituting a no-fly zone over Bosnia with their own jet fighters, and they would shoot down any Yugoslav jets, airplanes, or helicopters that intruded on Bosnian air space. The Yugos could no longer murder Bosnians from the sky.

So, if and when South Africa wins this order, it could have

very significant consequences for Israel. We'll just have to see what happens. Again, yes, Murray is right; like Goldstone, the judges might succumb to pressure and rely on Shaw's argument. But as I said, Shaw's argument created no problems for me when I successfully sued the Yugos and won those three orders.

SPEED: We have one more question for you: "I also have a question. In case the ICJ decides provisional measures, can this be a sufficient legal basis to pursue then in different countries those who minimize and support genocide?"

BOYLE: Yes. Under the Rome statute for the International Criminal Court, genocide is a crime. And the Rome statute states are required to have domestic implementing legislation for the Rome statute, including genocide. Now, I cannot say precisely what all those Rome statutes say—there are 120 or something—what that domestic implementing statute says. It depends on the law of the state; it does not have to be consistent. But, to give you an example, I filed a complaint with the International Criminal Court against Bush-Cheney, Rumsfeld, Ashcroft, Tenet, Rice, and the rest of them, for a policy of extraordinary rendition, which is a euphemism for the enforced disappearance of human beings and torture of them. Now, Bush, Jr. after he retired, announced he was going to Geneva to give a speech. So, Geneva NGOs contacted a Swiss parliamentarian, and the Swiss parliamentarian publicly demanded that on the basis of my complaint, the Swiss federal prosecutor indict Bush, Jr. when he showed up in Geneva for violating the Swiss domestic implementing legislation for the Rome Statute on torture. That was headlines in the Geneva Tribune. That got back to Bush, and he never showed up in Switzerland. So, yes, this can be done, but again, it all depends on—there is this principle of universal jurisdiction, but it all depends on the law and the procedure of every state in the world. I was involved in an attempt to prosecute Sharon, Yaron, Elie Hobeika, and Rafael Etan in Belgium under

their universal jurisdiction statute for the massacres of Sabra and Shatila. We were doing quite well, and then Rumsfeld publicly threatened Belgium that if they didn't change that statute, he would move NATO headquarters from Brussels. Whereupon, the Belgians caved in, and changed the statute, and our lawsuit was out.

So, there's no hard and fast rule. I would have to work with attorneys—I was there working with Belgian attorneys who asked me to get involved, because I had sued General Yaron here in the United States for the massacre of Sabra and Shatila for a group of women who were next of kin. That was the first lawsuit, to the best of my knowledge, ever filed against an Israeli official for a massacre against anyone. So, it all depends on each state; what their laws say, what their procedures are, etc. To do that, I would have to work with experts on international law, constitutional law, criminal law in those countries to see if we can do it.

SPEED: I want to thank you for being with us, and what you've been saying and your consistency and your fight on these matters. That's what our International Peace Coalition is trying to bring to the fore. We'll certainly welcome you back whenever you'd like to more involved, or as involved as you can be. We want to thank you for being with us today.

BOYLE: I did want to sincerely thank Helga and her associates for providing enormous assistance to the Bosnians in the genocide against them. I remember distinctly going over to Brussels to speak at the European Parliament in a conference organized by Helga and her associates with the Bosnians. I just wanted to acknowledge that before you move on to your next speaker.

SPEED: Thank you very much for that. We're certainly going to be consulting with you again.

Closing Remarks

HELGA ZEPP-LAROUICHE: I think this was a very productive session. I think a lot of marching orders should come out of that. I would really urge people, and I'm happy to look at what Alex Jones is saying, because the one point I mentioned in my initial remarks, unfortunately nobody commented upon. But I think it's actually the most important to look at, and that is the statement by NATO that we are on a red alert for the preparation of a total, all-out war. I find it quite amazing that a top NATO leader is saying something like that. I would urge you all who know any kind of competent military experts in any country of the world, get them involved to comment on that. This is obviously a matter which should concern everybody. If there is total war, then all of us will be quite dead. So, that's one thing.

Then naturally, I would urge people to take the remarks of Professor Boyle and indeed make them known. Do outreach to other jurists, legal professionals, because I think this is also a wake-up call for all the law professionals to take the question of putting the world back into a legal shape, a legal order.

I'm very happy to say that I watched a little bit of the demonstrations in Berlin today, where the truckers were having a demonstration. Some of the farmers, as was mentioned, were there saying that they will from now on join together. They had a poster with a tractor and a truck, titled "Together We Are Strong!" Naturally, everybody is already saying if every pensioner would have a tractor, the world would look different, because they could go with their tractors on the street and protest as well in force, because their pensions are being cut as well, or at least trampled upon.

So, I think there is a lot in motion. I'm also happy to give greetings to Maurizio; I glimpsed at the meeting of the new party in Italy yesterday, where Jeffrey Sachs gave a very passionate greetings from Bangkok. And Michele Geraci naturally is the person who was the initiator of the

memorandum of understanding between Italy and China for Italy to join the Belt and Road Initiative. Then we heard the report from the people in Romania. I think all of these different aspects show how important it is that we connect more and more, because who would know about anything going on in Romania, but if the people speak on platforms like this one so that the other people can find out about it. So, I think therefore the situation is both good and bad; extremely dangerous, but also very hopeful. The more people wake up and start to take accountability positions, then we have chance to put the world back in order.

My only wish other than what I just said would be that you really have to build this process for next week. Make it double; make it triple; ten times as big. Then we can really impact the situation by becoming stronger and stronger. That's it for me for this week.

At sætte kursen gennem oprørte vande: Diplomati, sikkerhed og fremskridt i en verden i forandring

Ikke korrekturlæst

19. januar 2024

“Vi er absolut på vej mod en global krig, hvis vi ikke ændrer os,” sagde Helga Zepp-LaRouche til det 33. ugentlige møde i Den Internationale Fredskoalition i dag. “Vi ved, hvad der skal lægges på bordet ... en omfattende fredsplan for

Mellemøsten med en tostatsløsning, våbenhvile, en Oase-plan for økonomisk genopbygning af hele regionen... Det samme gælder naturligvis for Ukraine... Ukraine har brug for økonomisk omstrukturering for at genopbygge deres økonomi, hvilket kun kan ske, hvis vi får de europæiske lande til at arbejde med Bælte & Vej Initiativet og inviterer USA til at være en del af det.”

Kun en global vision kan lykkes: “Den nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som vi absolut skal nå frem til, skal tage hensyn til hvert enkelt lands interesser og ikke efterlade nogen udenfor, for ellers fungerer det ikke.”

Uden en sådan ændring er risikoen for en eksplosiv konflikt umådelig stor og voksende, som det fremgår af NATO-chefernes vurdering af, at en direkte militær konflikt med Rusland er så godt som uundgåelig.

Sydafrika forventes at få held til at få Den Internationale Domstol til at træffe midlertidige foranstaltninger mod Israel, fortalte den berømte juridiske ekspert professor Francis Boyle, som selv med succes anlagde flere sager ved ICJ mod folkedrab i 1990'erne, på mødet. En flugtvej er stadig åben – spørgsmålet om, hvorvidt der eksisterede en formel “tvist” mellem de to nationer, hvilket er et krav i folkedrabskonventionen for, at ICJ kan gribe ind. Advokat Malcolm Shaw argumenterede for Israel, at der ikke eksisterede en sådan tvist på tidspunktet for sagsanlægget, hvilket tyder på en mulig teknisk ugyldiggørelse af sagen. Den tidligere britiske ambassadør i Usbekistan, Craig Murray, bemærkede, at ICJ-dommerne virkede fascinerede af dette argument, da det kunne give en teknisk vej ud af sagen uden at tage direkte stilling til anklagerne om folkedrab. Men professor Boyle afviste Shaws argument og henviste til sin egen succesfulde erfaring i en lignende sag, hvor en formel tvist ikke var en forudsætning for ICJ's handling.

På en måde er selve domstolen og mange internationale

institutioner på anklagebænken, i endnu højere grad end Israel. Vil de gamle magtcentre i verden anerkende og handle for at stoppe den barbariske ødelæggelse af Gaza? Eller vil den sidste rest af moralsk autoritet, som de transatlantiske nationer besidder, blive fejet helt væk?

Der er grund til håb, for presset for en ændring af politikken fra det anglo-amerikanske NATO fortsætter med at stige.

Et åbent brev fra i går, underskrevet af lovgivere fra USA, Canada og Tyskland, opfordrer "til en våbenhvile i Gaza og et nyt fremstød for en holdbar løsning på den israelsk-palæstinensiske konflikt." Indtil videre har 12 medlemmer af det amerikanske Repræsentanternes Hus, 20 medlemmer af den tyske Forbundsdag og 19 medlemmer af det canadiske parlament underskrevet dokumentet med titlen "Åbent brev: Våbenhvile nu: Afværg en humanitær katastrofe, fremskyndtostatsløsningen."

I mellemtiden udvides nye veje og muligheder for diplomati og internationale relationer.

Diplomatiske bestræbelser fra BRIKS-landene, især Rusland, Kina og Indien, har indflydelse på situationen i Det Røde Hav. En repræsentant for den Houthi-ledede Ansarullah-bevægelse i Yemen erklærede, at israelske og Israel-associerede skibe fortsat ville være mål, samtidig med at sikkerheden for skibe fra andre lande som Rusland og Kina blev garanteret. Indien har fastholdt sin uafhængighed af den USA-ledede koalition og understreget sine bestræbelser på at sikre indisk skibsfart uden at tilslutte sig nogen multilaterale alliancer.

Indien er også 2024's første modtager af et lån fra BRIKS' nye udviklingsbank. Et vejprojekt i Gujarat bliver finansieret med 500 millioner dollars og rupier. NDB har til hensigt at udstede obligationer i rupees til en værdi af 3 milliarder dollars i perioden 2024-2028, hvilket yderligere udvider dens potentielle aktiviteter.

En fordel, man ikke må overse, er, at det fysiske univers ikke lader sig narre af sofisteri eller ønsketænkning. På trods af betydelige globale investeringer i periodiske, lavintensive energikilder, der markedsføres som "vedvarende", er denne sektors bidrag til den globale elproduktion stadig ringe. Mellem 2019 og 2023 blev der investeret 7,2 billioner dollars i vedvarende energikilder, sammenlignet med 3,85 billioner dollars i fossile brændstoffer. Men i 2023 udgjorde vedvarende energi kun 17% af den globale elproduktion og endnu lavere 6% af den samlede energiproduktion. Tilfælde i Texas og Alberta under ekstreme vinterforhold understregede den store afhængighed af naturgas og kul, hvor såkaldte "vedvarende energikilder" som sol og vind bidrog minimalt til energiproduktionen i disse perioder.

En velstående verden med et produktivitetsniveau, der ligger en størrelsesorden over det nuværende, kræver det højere energipotential i atomkernen, der bruges lige her på Jorden, i stedet for at forlade sig på de sparsomme udstrålinger fra vores atomdrevne sol. Den form for afsaltning af vand i landbrugsskala, som man forestiller sig gennem kontrolleret atomfusion, vil fundamentalt ændre vores forhold til tørre områder på planeten, som f.eks. det område, der populært kaldes Mellemøsten.

Ægte sikkerhed for fremtiden kommer ikke af at kunne besejre sine naboer i blodige stridigheder; den kommer af at kunne forsyne sit hjem med energi, mad, produktivitet, fremskridt og formål.

Foto: ICJ

Når de slemme fyre går i panik, er det tid til nogle beroligende mirakler

Den 18. januar 2024

Budskabet har spredt sig i Vesten. Når jeres opreklamerede ukrainske modoffensiv slog fejl, når Rusland ikke klappede sammen og blæste væk, når det viser sig, at jeres landbrug og fabrikker ikke klarer sig så godt, når kul, naturgas og atomkraft undertrykkes, og når Kina bliver ved med at insistere på at bygge langsigtede, videnskabsdrevne projekter – ja, så er det bare tid til at kigge i krystalkuglen, trykke på panikknappen og meddele alle inden for hørevidde, at en total krig med atommagter er lige rundt om hjørnet. Vælg selv, to år, fem år, hvad som helst. Sagen er, at befolkningerne skal holde kæft og lade de kloge hoveder smide alt, hvad de har i hænderne, i den militær-økonomiske satsning, der kan holde dørene åbne lidt længere.

NATO's højeste militærperson, formanden for NATO's militærkomité, admiral Rob Bauer, fortalte i går sine forsamlede, at "magtens tektoniske plader" i verden "er ved at flytte sig." Vi befinder os i en permanent nødsituation, og NATO-landene er nødt til at være i rødt alarmberedskab for total krig. "[V]i har brug for en krigsforberedende transformation af NATO". Der er ingen vej tilbage fra Ukraines krig, da den "vil afgøre verdens skæbne." En efter en har regeringerne i Storbritannien, Tyskland, Sverige osv. opdaget, at der ikke er nogen grund til at redegøre for deres elendige økonomiske og strategiske fejltagelser og fiaskoer – bare slå alarm.

Hvilket bringer os til Blinken-Netanyahu-showet og "udbryderalliance-scenariet". NBC har udsendt omfattende

materiale i løbet af de sidste 48 timer, hvor de går i detaljer med den amerikanske udenrigsminister Blinkens store plan. Saudi-Arabien skal lede moderate arabere til at "genopbygge" Gaza, hvor Israels militær kontrollerer alle grænser, og et "reformeret palæstinensisk selvstyre" – det har endda initialerne RPA – får lov til at administrere civile anliggender. Den saudiske koalition får en garanti fra Israel om, at alt er på vej mod en palæstinensisk stat. Alle disse planer, men Netanyahu fortæller Blinken, at en palæstinensisk stat på ingen måde vil blive tilladt. Israels "galante plan" giver moderate arabere mulighed for at sende penge, men ingen stat og ikke engang et "reformeret palæstinensisk selvstyre" i kort snor.

I mellemtiden fortalte Israels præsident de forsamlede i Davos i går, at ingen fornuftig israeler kunne overveje en løsning for Gaza. Den eneste realitet er at udslette Hamas – og i øvrigt: "Krigen er ikke kun mellem Israel og Hamas. Verden er nødt til at se det i øjnene: Der er et ondskabens imperium, som udgår fra Iran." Irans aktiviteter vil "underminere enhver fredsproces og enhver stabilitet i verden." Så når vi har fået lov til at udslette Hamas, vil I nok blive skuffet, for vi kan stadig ikke tale om fred uden at forholde os til Iran mod øst og Libanon mod nord.

Er dette bare en ulykkelig situation, hvor det bedste diplomati i verden ikke kan overbevise vores hidsige israelske allierede om, hvad der er i deres bedste interesse? Er de så psykologisk traumatiserede, at Washington er nødt til at vende sig mod verdenssamfundet, trække på skuldrene og sige: "Vi gjorde vores bedste"?

Mysteriet med "udbryder-allieret-scenariet" er ikke anderledes end den klassiske "'hård politimand/blød politimand'-rutine". Som enhver kan regne ud, er det eneste, Washington skal gøre med Israel – eller for den sags skyld Ukraine – selvfølgelig at afbryde finansieringen og våbnene. At en så simpel handling ikke bliver gjort, er afsløringen, er signalet om, at den

hårde og den bløde politimand er på samme hold. Det er et taber-taber forslag for hele regionen, da arabiske lande bliver svækket, kompromitteret eller væltet, fordi de endnu en gang bliver snydt af Vesten uden en egentlig palæstinensisk stat – og det er det positive. Det forudsætter, at alt spilfægteriet ikke udvikler sig til fuldstændig krig.

Sidste forår udførte Kina et diplomatisk mirakel ved at etablere et grundlag for, at Saudi-Arabien og Iran, og regionens sunni- og shia-befolkninger, kunne se en vej til samarbejde og økonomisk udvikling. Britiske imperiale metoder satser på at indgyde frygt og vrede – i en jødisk befolkning fra nazisternes folkemord, i en islamisk befolkning fra årtiers plyndring af råstoffer, men også det nuværende folkemord i Gaza – for at overvælde menneskehedens og civilisationens kræfter.

Det har helt sikkert virket mere end én gang. Men de vestlige ledere er i paniktilstand. Der er ingen grund til at slutte sig til dem. Den ubestridelige klimændring i verdens globale flertal, centreret omkring BRIKS-Plus, antyder, at det der kan se ud som halve mirakler i det demoraliserede Vesten, faktisk er muligt. Værktøjerne til at skabe fred er her og der.

Foto: CC/Mlcumi

**POLITISK ORIENTERING den 18.
januar 2024 med formand Tom**

Gillesberg:

Støt Sydafrikas sag imod Israel om at stoppe folkemord i Gaza.

Tyske landmænd i oprør.

Der er intet skjulested dernede – kun et nyt system vil fungere

Den 17. januar 2024

Efter mere end 100 dages blodbad i Gaza, hvor Biden-administrationen har udført aldrig tidligere set akrobatik i dens forsøg på at forsvare Israels brutale overgreb på palæstinenserne, lod udenrigsminister Blinken endelig sandheden slippe ud. Under en paneldiskussion på World Economic Forum i Davos onsdag den 17. januar indrømmede Blinken, at USA's politik i Sydvestasien faktisk ikke er at forsvare Israels sikkerhedsinteresser, det er bestemt ikke at forsvare palæstinenserne eller en to-statsløsning, og det er ikke at hjælpe regionen som helhed med at udvikle sig økonomisk og forbedre livskvaliteten for dens befolkning. Det handler snarere om at isolere Iran og spille det geopolitiske spil i et forsøg på at opretholde billedet af "amerikansk lederskab".

For enhver, der ikke allerede har opdaget det underliggende forhold, der er på spil i den igangværende konflikt i Palæstina, bør dette være en afslørende udtalelse. Biden og Blinken står ikke blot i gæld til "højreekstremister" i USA og Israel, de står i gæld til en psykisk sygdom, der kaldes geopolitik, og som styrer tankegangen hos nutidens vestlige ledere – både til højre og venstre. Folk og nationer ses ikke som mennesker, men snarere som brikker og aktiver, der skal flyttes rundt på et globalt skakbræt for at opnå det ønskede, om end grimme, resultat. Døden i Gaza kan være svær, ifølge Blinken, men der er ingen anden mulighed.

På samme World Economic Forum afslørede NATO-chef Jens Stoltenberg et lignende nederdrægtigt syn på Kina og BRIKS-dynamikken. "Det er ikke sådan, at vi rykker tættere på Kina, det er sådan, at Kina rykker tættere på os!" udbrød han og pegede på deres angiveligt ondsindede handlinger i Afrika og andre steder, hvor de bygger farlige ting som "kritisk infrastruktur". Selvfølgelig, siger Stoltenberg, bliver vi bare nødt til at udvide vores militær yderligere for at beskytte interesserne for global fred og sikkerhed.... Dette er tydeligvis den egentlige drivkraft bag dramaet omkring Taiwan.

Denne politik indoktrineres konsekvent i det vestlige lederskab af alle større institutioner, med få undtagelser, og udgør mekanismen til håndhævelse af nutidens igangværende neokolonialistiske politik. Dens tilhængere er afkoblet fra de faktiske behov, ønsker og tanker hos de befolkninger, de angiveligt styrer eller yder "lederskab" for, da deres loyalitet grundlæggende er rettet mod noget andet.

Det er denne menneskefjendske mentalitet, som befolkningerne rundt om i verden nu afviser på det kraftigste. De to seneste sager – Sydafrikas modstand mod folkedrab ved Den Internationale Domstol og landmændenes protester i Tyskland, som nu spreder sig til hele Europa – viser dette tydeligt og kaster lys over det fælles i menneskehedens kamp mod denne særligt lumske fordærvelse. Og den simple erkendelse af dette

gør dem meget, meget desperate.

I sin ugentlige live-diskussion onsdag understregede Helga Zepp-LaRouche, at disse neokolonialister faktisk er i mindretal, og at resten af verden bevæger sig i en helt anden retning:

“Det globale flertal udgør 85 % af verdens befolkning, og de er fast besluttet på at indføre et nyt økonomisk system, som tillader økonomisk udvikling for dem alle. De arbejder sammen med Kina, fordi landets fremgang har givet dem et alternativ til den vestlige neoliberale imperiale model. Og i stedet for at sige: “Hvordan kan vi tale med disse lande, hvordan kan vi samarbejde og løse verdens problemer sammen?” forsøger Vesten at bevare sin unipolære position, som de under alle omstændigheder allerede har mistet uigenkaldeligt, men det vil de ikke indrømme.”

Det, der er brug for, understregede Zepp-LaRouche, er solidaritet og handling. Vi har tydeligvis brug for en øjeblikkelig våbenhvile, en fredskonference, en to-statsløsning og en oase-plan for Sydvestasien – men vi har brug for mere end det. Folk bør støtte bønderne, erkende at deres kamp er imod de samme strukturer og systemer, som er ansvarlige for så meget andet ondt i verden, og gøre deres hjerter rede til at finde en fælles, universel sag, som skal opløfte menneskeheden og afvise de gamle og smålige metoder for geopolitik.

Hun sluttede af med at sige: “Vi er nødt til at gå over til et helt nyt paradigme, hvor vi arbejder sammen som én menneskehed, og hvor vi stopper ideen om, at Rusland, Kina og det Globale Syd er menneskehedens ‘fjende’, for det er de ikke.”

Foto: Carnage in Gaza. CC/Physicians for Human Rights

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche: BRIKS på vej til at erstatte Vestens 'junglelov'

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 17. januar 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 17. januar 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Helga, vi befinder os i, hvad man kunne beskrive som en zone med øget ustabilitet, mellem en kollapsende, miskrediteret unipolær orden, som forsvares af en militærstyrke bestående af USA og NATO, og en fremvoksende orden med gensidigt fordelagtigt samarbejde, som nogle gange utilstrækkeligt beskrives som en multipolær orden. Krigene og provokationerne fra Vesten fortsætter, selv om diplomatiet for økonomisk samarbejde, som er kendetegnet ved BRIKS-processen, skrider frem.

Du har påpeget, at dette både er et meget farligt øjeblik, men også et øjeblik med et stort potentiale: Så vi har mange spørgsmål fra folk om, hvad der kan gøres for at sikre, at det går i den rigtige retning, så lad os begynde med din analyse af disse to modsatrettede retninger, mod de geopolitiske konflikter og den voksende krig, versus samarbejde og

økonomisk udvikling. Hvor er vi på vej hen, og hvad kan folk gøre for at sikre, at vi bevæger os i den rigtige retning?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Lad mig starte med den farlige del: Jeg mener helt klart, at vi befinder os i en ekstremt farlig situation. Situationen i Sydvestasien er på nippet til at udvikle sig til en større konflikt, en regional konflikt. Der var postyr omkring angrebene på skibe i Det Røde Hav og houthierne; skylden er, at de blev støttet af Iran, og at det ville betyde, at Iran i sidste ende kunne blive involveret. Så vidt jeg ved, er der ingen beviser for, at houthierne støttes af Iran – de har faktisk mange gange udtalt, at de er helt uafhængige. Men uanset hvad, så har Rusland netop underskrevet en omfattende traktat med Iran, som indeholder en betydelig militær dimension, så det er nu krystalklart, hvad observatører har vidst i mange årtier, nemlig at når krigen i Mellemøsten udvider sig og involverer Iran, så har den potentiale til at blive endnu større og i sidste ende til en verdenskrig. Og hvis Iran og Rusland nu er forenet af en militær traktat, så er det helt sikkert blevet gjort meget klart. Men Indien har også gode relationer til Iran: Udenrigsminister S. Jaishankar har lige været i Teheran, hvor han ligeledes har indgået vigtige aftaler.

Så jeg tror, at situationen i Sydvestasien forbliver det absolutte centrum for farerne, især fordi, efter de historiske begivenheder i sidste uge i Haag, hvor den sydafrikanske regering har sagsøgt Israel med beskyldningen om at begå folkemord i Gaza – hvilket blev totalt benægtet af Israel, men selv den israelske avis {Haaretz} skrev, Lad os antage, at det, der sker, ikke er folkemord, hvordan vil du så kalde det at nægte mad, medicin og vand til næsten 2 millioner mennesker, hvor selv Verdenssundhedsorganisationen og andre FN-eksperter siger, at faren er, at mange flere mennesker vil dø af sygdom i de kommende uger – især børn? Børn, babyer, spædbørn, små børn, gravide kvinder er de mest sårbare i denne situation, og hvordan vil du kalde det, hvis ikke folkemord?

Det kommer altså fra Israel selv.

Forhåbentlig vil Den Internationale Domstol i Haag udstede et påbud, der tvinger Israel til at indgå en våbenhvile og tillade ubegrænset adgang for humanitære forsyninger. Forhåbentlig sker det i denne eller næste uge, for det er supervigtigt. Hvad der vil ske med Haag-dommen generelt, er naturligvis det store spørgsmål. Normalt kan det tage flere måneder, før der bliver truffet en afgørelse. Det er også klart, at USA indtager en meget hård position: Blinken sagde, at anklagen i Haag er "uden hold i virkeligheden" – jeg mener, helt ærligt! Så man kan forvente, at der vil være maksimalt pres på disse dommere. I mellemtiden sagsøger et stort antal advokater fra Sydafrika USA og Storbritannien for medvirken til folkedrab, og også i USA er der et søgsmål mod Biden af lignende grunde.

Så dette spørgsmål vil forblive hos os, men jeg tror, at hvis vi begynder at diskutere spørgsmålet om, hvad vi skal gøre ved det, hvad vi har sat på dagsordenen, i form af øjeblikkelig våbenhvile, en omfattende konference om Mellemøsten, og så især at lægge spørgsmålet om en tostatsløsning på bordet, som dog kun kan fungere, hvis der sker en gennemførelse af ["Oasis Plan,"](https://laroucheorganization.com/sites/default/files/2023-11/20231026_oasis_plan_1.pdf), som er ideen om en omfattende økonomisk udviklingsplan med fokus på at skabe nyt ferskvand ved at bygge kanaler fra Middelhavet til Det Røde Hav og Det Døde Hav og bruge det vand til massiv afsaltning og kunstvanding af ørkenerne, og på den måde skabe økonomiske betingelser for, at Israel og Palæstina kan arbejde på en tostatsløsning, men med den ide, at alle vil få gavn af det. Det er den eneste farbare vej, vi kan komme ud af denne krise.

Det, der sker i Mellemøsten, er naturligvis kun ét aspekt, for den anden store begivenhed i sidste uge, som ikke stoppede i sidste uge, men startede mandag i sidste uge, den 8. januar, med de tyske landmænd, der blev støttet af transportfagforeninger, lastbilchauffører, bagere og

håndværkere: De startede en ugelang protest i 100 byer i Tyskland, i alle 16 delstater, blokerede motorveje, lavede store demonstrationer, blokerede trafikken i alle disse byer; og så kulminerede det i en stor demonstration i Berlin ved Brandenburger Tor lørdag den 13. januar, hvor den tyske finansminister Christian Lindner talte, også på invitation fra bondeforeningen. Og hans tale blev fuldstændig buhet ud, fordi han sagde, at der ikke ville blive indgået noget kompromis om regeringens planlagte nedskæringer i støttepriserne på brændstof til landmændene. Så det er en uafklaret situation.

I den kommende uge vil lastbilchaufførerne stort set gøre det samme. Og i mellemtiden spreder protesterne sig til Italien, den 22. januar, med en stor italiensk landmandsprotest, og de er allerede i kontakt med de tyske landmænd. Og det spreder sig nu til Frankrig, hvor de franske landmænd protesterer.

Dette er tydeligvis det absolutte mareridt for etableringerne, som har bevæget sig væk fra befolkningens daglige interesser i en sådan grad, at det er som en kløft, fordi regeringerne forfølger deres specifikke magtspil og interesser og har mistet befolkningens tillid i næsten alle lande. Det blev også demonstreret af det faktum, at Trump i USA vandt afstemningen i Iowa med 51%; og Ron DeSantis og Nikki Haley, de to andre store republikanske kandidater, fik et sted omkring 40% mellem dem. Så Trump vandt langt mere end de to tilsammen, og han er helt klart den anerkendte frontløber for republikanerne, hvilket får det neoliberale establishment på begge sider af Atlanten til at flippe helt ud. Men som det var tilfældet med den første stemme på Trump i 2016, får han stemmer fra sin base, men der er også mange mennesker, der udtrykker deres komplette afvisning af det neoliberale paradigme.

Så man har en situation, hvor etableringerne i den neoliberale, såkaldte "regelbaserede orden" (og ingen ved, hvad disse regler er, hvis de nogensinde har eksisteret), har bevæget sig væk fra befolkningerne. De etablerede er virkelig

bange – og hvad gør de? Tja, på den ene side har de dette megashow i Davos fra 15.-19. januar, hvor alle millionærerne og milliardærerne og deres medløbere mødes. Denne gang er temaet for Davos-konferencen “Genopbygning af tillid”. De vil ikke “genopbygge tilliden”, for det ville kræve, at de ændrede deres politik, og det er der ingen tegn på, at de er villige til.

I stedet, og det synes jeg virkelig, at folk skal være opmærksomme på, er der, selvom krigsfaren er reel, og selvom fortsættelsen af den nuværende politik, hvis den ikke ændres, har en klar fare for at føre til global krig, også i mange lande krigs-skræmmehistorier, der popper op i medierne. I {BildZeitung} hævdede man for eksempel i den forgangne uge, som reaktion på landmændenes protester, at {BildZeitung} angiveligt havde fået fat i et lækket dokument fra forsvarsministeriet, der siger, at der kan blive krig med Rusland allerede i sommeren 2025, hvilket tilfældigvis er på samme tidspunkt som det tyske valg – hvor belejligt, så behøver man måske ikke valg, hvis der er denne krigsfare. Lignende historier er dukket op i Finland, der siger krig om to år; Sverige, krig om tre år med Rusland. Og man skal virkelig være opmærksom på, at der er en meget stor grad af psykologisk krigsførelse i alt dette, hvor man forsøger at få folk tilbage i kontrol, ikke gå på gaden, ikke udfordre den nuværende politik, fordi der er denne krigsfare; og angiveligt er fjenderne Rusland, Kina, Iran og så videre.

Så man er nødt til at skelne mellem den reelle fare, at denne nuværende geopolitiske konfrontation, hvor NATO, de europæiske lande, USA plus nogle få andre som Japan, Australien, New Zealand, Sydkorea, at de på en eller anden måde forsøger at danne en blok mod BRIKS-Plus, det Globale Syd, den Globale Majoritet. Men hvis man ser på tallene, er landene i Den Nordatlantiske Alliance, som nu hævder, at de har noget at gøre i Stillehavet af en eller anden grund, i mindretal! Den Globale Majoritet udgør 85% af verdens befolkning, og de er

fast besluttet på at gå efter et nyt økonomisk system, som tillader økonomisk udvikling for dem alle: De arbejder sammen med Kina, fordi dets fremgang har givet dem et alternativ til den vestlige neoliberale imperiale model. Og i stedet for at sige: "Hvordan kan vi tale med disse lande, hvordan kan vi samarbejde og løse verdens problemer sammen?" forsøger Vesten at holde fast i sin unipolære position, som de under alle omstændigheder allerede har mistet uigenkaldeligt, men det vil de ikke erkende.

Så mens denne geopolitiske konfrontation står på, er faren for krig meget reel og vil stige. Det, folk kan gøre, er at gå i retning af at støtte landmændene, som har brug for den samlede støtte fra hele befolkningen, alle befolkningsgrupper, og vi er nødt til at gå over til et helt nyt paradigme, hvor vi arbejder sammen som én menneskehed og holder op med at tro, at Rusland, Kina og det Globale Syd er menneskehedens "fjender", for det er de ikke.

SCHLANGER: Nu har vi som sagt mange spørgsmål, der kom ind før diskussionens start. Vi har to spørgsmål fra Munashe, som sagde: "I de nuværende geopolitiske spændinger, hvad er så de vigtigste skridt, der kan tages for at fremme en dialog og forhandling mellem de globale magter og den Globale Majoritet?" Og "Hvordan kan dine foreslåede grundlæggende principper bidrage til at forme dette nye paradigme?"

ZEPP-LAROUCHE: Det optimale ville naturligvis være, hvis FN's Sikkerhedsråd og FN's Generalforsamling, eller en lignende organisation, simpelthen satte det på dagsordenen og sagde: "Vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Lad os diskutere, hvad der skal til for at få den til at fungere."

I betragtning af USA's vetoet, som de har anvendt ved mange lejligheder, er det ikke sandsynligt, at det vil ske på den måde. Så jeg tror, vi har brug for en bedre dialog i befolkningen om statskunst, om hvad det kræver at styre sig

selv, ikke kun i ét land, men blandt alle lande i verden. Og hvorfor ikke have studenterorganisationer? Hvis du er studerende på universitetet, kan du organisere et forum; hvis du er professor, kan du organisere dialoger mellem universiteter; hvis du er medlem af en tænketank, kan du organisere internationale Zoom-konferencer mellem tænketanke, eller du kan diskutere i enhver form for organisation, du er en del af, og sige: "Vi befinder os i en verdenskrise, og hvad med at have en diskussion om, hvordan vi, som sandsynligvis den eneste intelligente art i universet, kan organisere vores anliggender, så vi alle kan overleve og have en fremtid?"

Og jeg tror, at alt er bedre end, at de fleste mennesker siger: "Åh, verden er så forfærdelig, at jeg ikke engang kan se nyhederne mere," og så gør de ikke noget – og dét er problemet!

Så jo mere folk tænker på sig selv som statsborgere, der tager ansvar for, hvad der udvikler sig i deres land og udenfor, jo bedre. For hvis vi havde en masse veluddannede statsborgere, ville disse politikere ikke slippe af sted med det, de gør.

SCHLANGER: Jeg vil gerne stille to spørgsmål her, som bygger videre på det, du har talt om. Det ene er fra en kontakt fra Storbritannien om Blinkens besøg i Sydvestasien, og han spørger: "Hvad er Bidens egentlige politik? Mens USA opfordrer Israel til at nedtrappe kampene, ser det ud til, at USA udvider krigen ved at gå sammen med Storbritannien om at angribe Yemen." Og i forbindelse med det har vi et andet spørgsmål fra Paul, som jeg tror er fra Storbritannien, som sagde: "Hvem repræsenterer disse vestlige regeringer? Bankfolk, zionisterne? Er det overhovedet muligt at forhandle med psykopater?" [latter]

ZEPP-LAROUICHE: Tja, du ved, hykleriet er virkelig ganske overvældende. I betragtning af, at begivenhederne i Gaza er blevet transmitteret af mange direkte tv-nyhedsudsendelser, var der grusomme rapporter om dem, der dør i Gaza, så det er

ikke sådan, at der foregår et forfærdeligt folkemord bag lukkede døre: Det sker i høj grad i verdensbefolkningens bevidsthed. Og det faktum, at 51 lande i Organisationen for Islamisk Samarbejde og omkring 20-30 andre lande har stillet sig på Sydafrikas side i denne sag, viser tydeligt, at verdensopinionen er ved at skifte, og hele det Globale Syd er ved at skifte, og har været det i et stykke tid, på palæstinenserne side. Så jeg tror, at Bidens udtalelse, hvor han forsøger at fortælle Israel, at de skal nedtone deres kamp, er typisk (som kvinde burde jeg ikke sige det, men du ved, hvad jeg mener), men der er en sætning om at "dække sin bagdel", og jeg tror, at det er det, det er! For samtidig fortsætter leverancerne af våben til Israel, så de kan udføre præcis den slags operationer, som de gør. Så hvor er ordene, og hvor er handlingerne?

Jeg tror, at svaret på det andet spørgsmål er – jeg ved ikke, om man kan kalde alle disse mennesker for psykopater, men man kan med sikkerhed sige, at de er så langt fra virkeligheden, at jeg tror, at de måske ikke længere er i stand til at forstå den virkelige befolkning. Jeg vil give dig et sjovt eksempel: Finansminister Lindner talte på podiet; han var inviteret til at holde en tale til folkemængden, og før han talte, viste hans læber, at han tydeligvis var bange for den mulige reaktion, og der blev buhet hele tiden mod ham. Og da han endelig talte, skete der ikke noget stort, der blev ikke kastet æg efter ham og så videre, og han var meget lettet. Men han sagde i sin tale: "Åh, jeg forstår jeres landbrugsproblemer så godt, for engang var jeg på landet, og jeg gjorde rent i hestestalden. Så jeg ved, hvor hårdt I arbejder hele dagen, hvis I gør det her hele dagen, kan jeg forstå, hvor hårdt det er." Og senere vendte en kvindelig landbrugsrepræsentant sig mod Lindner og sagde: "Hvis du tror, at du får nogen viden om landbrug ved at gøre rent i en hestestald én gang, så er du helt ude i hampen!" Og det er typisk. Det var så sigende for disse mennesker, at de fleste af dem virkelig ikke har nogen idé om, hvordan befolkningen

har det, hvad der er problemerne, fordi de sidder i deres smarte ministerier og tager fra konference til konference i luksusfly – de fatter det ikke. Så jeg tror, at det eneste, man kan gøre, er at støtte det, landmændene gør, og alle dele af befolkningen bør alliere sig med dem, for vi har brug for en fuldstændig ændring af politikken, vi er nødt til at afvise denne bedrageriske økologiske politik, som kun bruges til at skabe endnu en boble, og det er landmændene helt klar over. Og vi er nødt til at vende tilbage til en politik som i genopbygningsperioden efter krigen, med fokus på videnskabeligt og teknologisk fremskridt, på værdier som flid, ærlighed, alle disse ting, som vi synes at have mistet i Vesten, og kun kineserne har tilsyneladende sådanne værdier nu om dage. Og vi er nødt til at gå tilbage til vores egen store klassiske kultur.

Så det er ikke sådan, at vi ikke kan løse det, men det kræver en meget mere aktiv indgriben fra mange borgere.

SCHLANGER: Det er Helga Zepp-LaRouche, du lytter til. Hun har lagt en [artikel om landbrugsdemonstrationerne](<https://schillerinstitute.com/blog/2024/01/15/no-there-is-a-limit-to-the-tyrants-power-support-the-brave-saviors-of-germany-by-helga-zepp-larouche/>) ud på Schiller Instituttets hjemmeside.

Helga, vi har et spørgsmål fra Indien, som er en af underskriverne af vores initiativer, og han spørger: "Hvordan vil en BRIKS-valuta hjælpe med at overvinde de økonomiske problemer i tredje verdenslande?"

ZEPP-LAROUCHE: Åh, jeg tror, det er meget klart, at den nye udviklingsbank, som allerede er begyndt at arbejde i Shanghai under ledelse af den tidligere brasilianske præsident Dilma Rousseff, og som præsident Lula sagde, at den vil blive den store bank i det Globale Syd. Det vil være en bank, ligesom visse andre banker, der allerede eksisterer omkring Bælte & Vej Initiativet, de vil give kredit til investeringer i

produktive områder, som industri, landbrug, infrastruktur, videnskab, teknologi. Og jeg tror, at ideen om en separat reservevaluta, som jeg ved, at landene arbejder på, simpelthen vil betyde, at de lande, der er en del af dette nye system, ikke længere vil være afhængige af IMF's betingelser.

Vi har kendt til disse IMF-betingelser i mange, mange årtier, fordi de i høj grad er ansvarlige for den nuværende situation i mange udviklingslande, faktisk før Kina kom ind i billedet. Fordi de forbød investeringer i infrastruktur, forbød investeringer i sundhedssystemet, uddannelse og tvang de respektive lande til at betale deres gæld først! Så hvis du vil tale om en "gældsfulde", var det ikke Kina, der forårsagede gældsfulden. Størstedelen af de afrikanske landes gæld var f.eks. til bankerne i Paris-klubben.

Og hvis man nu har idéen om først og fremmest at handle i de lokale valutaer, hvilket allerede sker overalt, i rupees, i rubler, i renminbi, i reais – alle mulige andre lokale valutaer – så giver det allerede landet større suverænitet over disse handelsbetingelser. Men især når man har et kreditsystem, der fungerer som en slags betalingsformidling mellem de forskellige nationale systemer – som om hvert land burde have en nationalbank, og så har man betalingsformidling til at regulere langsigtede internationale investeringer mellem disse forskellige lande – vil det være fuldstændig reguleret af disse landes suveræne beslutning, og ikke af nogle politiske kriterier og prædikener om, at landene skal foretage følgende sociale ændringer, eller "demokrati", "retsstat", som alle er synonyme for en eller anden indblanding i de respektive landes interne anliggender. Og når dette nye system først er der, vil det tildele de suveræne lande selv meget, meget større magt.

Og det ville være meget tilrådeligt for landene i det Globale Syd at tilslutte sig det, for problemet er ikke konflikter mellem lande. Konflikten er mellem det, vi kalder Det Britiske Imperium – men Det Britiske Imperium er ikke det britiske

folk; det er det neoliberale finanssystem, der sidder på Wall Street, i Silicon Valley, i City of London og det tilhørende militærindustrielle kompleks. Så hvis man ser på de store investeringsfirmaer, disse enheder, det militærindustrielle kompleks, der er forbundet med dem, og fødevarekartellerne og forsikringselskaberne, kan man se, at alt dette er fuldstændig sammenvævet. Så "fjenden", i anførselstegn, er ikke lande og konflikter mellem lande, men det er dette system af udnyttelse til fordel for de få – de mennesker, der har råd til at spekulere stort, som bliver rigere og rigere dag for dag – og det store flertal af lande, hvis befolkning bliver fattigere i alle lande rundt om på kloden. Så jeg tror, at jo hurtigere alle går over til et nyt system, som tidligere blev betegnet som "det amerikanske system" af Alexander Hamilton, og som i dag anvendes af mange lande, og som faktisk er traditionen for det, Lyndon LaRouche udviklede i form af sin fysiske økonomi og det tilknyttede kreditsystem. Alle disse ting er tilgængelige, og jeg tror endda, at vi kan se den store ændring af dette i dette år 2024.

SCHLANGER: Helga, jeg har to spørgsmål mere til dig. Hvis vi kan tage dem hurtigt, tror jeg, de er ret vigtige. Vi har et fra Diana, som altid ser dig fra Canada, og som lige har sagt, at hun er "så glad for at se de tyske landmænd og andre stå op for folket." Og der er et andet spørgsmål om landbruget fra en, der identificerer sig selv som en "lillebypige". Hun spørger: "Vil landbrugsdemonstrationerne ebbe ud i Tyskland, eller vil de fortsætte med at vokse? Og hvordan kan vi støtte dem?"

ZEPP-LAROUCHE: Lige nu tror jeg ikke, at de vil ebbe ud, simpelthen fordi den tyske regering spiller hårdt ud, de giver ikke op, de indgår ikke et kompromis. Så landmændene har sagt, at eftersom dette er en kamp for deres eksistens, især de mindre og mellemstore landbrug, så tror jeg, det vil fortsætte. Og som jeg sagde, vil det nu sprede sig til logistikfolkene, til lastbilchaufførerne, til

transportfolkene.

Og jeg kan kun sige: Send støttebeskeder. Hvis du er i nærheden af disse demonstrationer, så slut dig til dem! Eller kontakt Schiller Instituttet, så vil vi sørge for at finde en måde, hvorpå du kan blive aktiv. Og mange landmænd har fortalt os, at de virkelig er ude på et skråplan – en landmand lavede en meget rørende video, som er på internettet; den er på tysk, men jeg tror, du nemt kan få ideen. Det er fra en landmand, der sagde, at han kørte sin traktor 1.200 km tur-retur, at han brugte 100 euro på et hotel, og mange af hans kolleger gjorde det samme, eller mange af dem sov i deres traktorer i den isnende kulde; og han sagde “vi gjorde alt det, og så var der ingen fra regeringen, der ville tale med os!” Og han sagde, at han aldrig har oplevet noget så nedværdigende, så fuldstændig ligegyldigt og ligeglad med, hvad der foregår i befolkningen. Og han og mange andre sagde, “derfor er det så vigtigt”, når de ser støtte fra befolkningen, og de får en tommelfinger op fra folk i vejkanten. Så find en måde at organisere dig på i dit miljø for at støtte dette, for jeg er meget glad for, at de tyske landmænd har haft modet til at gøre det, for Tyskland er ved at kollapse! Det er ikke kun landmændene – jeg håber virkelig, at andre organisationer, såsom de mellemstore industrier, vil slutte sig til dem, fordi landmændene har taget ansvaret for at kæmpe for hele Tysklands interesser.

Tyskland er ved at kollapse! Middelstanden, industrien, er i frit fald af samme grund, som landmændene ikke kan klare det: Energipriserne, de fuldstændig vanvittige bureaukratiske regler, der kommer fra Berlin og også fra Bruxelles. Så jeg kan kun sige, gør noget for at organisere støtte til denne bevægelse, for de kæmper ikke kun for sig selv, de kæmper for hele Tyskland og faktisk for hele verden.

SCHLANGER: Og her er det sidste spørgsmål, som er en reference til det, du sagde tidligere om, at det, vi ser, er en afvisning af etablissementet over hele verden, inklusive primærvalget i Iowa. Daniel siger: “Jeg ser ikke afstemningen

i Iowa som en reaktion på Vestens sammenbrud, men som en protest mod indvandring. Hvad er dit syn på det?”

ZEPP-LAROUCHE: Ja, men hvad er “indvandring”? Hvorfor er der et flygtningeproblem? Jeg tror, at alle verdens problemer i virkeligheden kan føres tilbage til det faktum, at den såkaldte “regelbaserede orden”, især efter afslutningen af den kolde krig, var et forgreningspunkt, hvor kommunismen gav op af egen fri vilje, uden vold, uden kampvogne, i fredelig opløsning. Og vi havde et forslag til en fredsplan – det var Lyndon LaRouche og vores organisation: Vi foreslog den Eurasiske Landbro, der skulle forbinde hele Europa og Asien gennem udviklingskorridorer, og også forbinde dem med lignende korridorer i Afrika, Latinamerika og Asien. Det ville have været det økonomiske grundlag for en fredsplan. Det ville have betydet en tilbagevenden til Franklin D. Roosevelts oprindelige idé, hvad han mente, Bretton Woods-systemet skulle have været – nemlig en mekanisme til massivt at øge levestandarden i den såkaldte udviklingssektor. Men Roosevelt døde på det forkerte tidspunkt. Truman tog over sammen med Churchill, og de designede Bretton Woods-systemet for {ikke} at gøre en ende på udviklingslandenes underudvikling! Så kolonialismen fortsatte.

Og det, du ser lige nu med oprøret i det Globale Syd, er den absolutte beslutsomhed om at afslutte denne kolonialisme i sin nye form. Hvorfor migrerer folk som flygtninge gennem Amerika til den mexicansk-amerikanske grænse? Hvorfor risikerer de at drukne i Middelhavet for at komme til Europa, hvor de slet ikke bliver behandlet godt? Ved du, hvorfor der overhovedet er flygtningeproblemer? På grund af den manglende udvikling!

Hvis man havde velstående lande i Afrika, Latinamerika og Asien, ville folk blive hjemme! Alle kan normalt bedre lide deres hjem end et land langt væk! Så migrantspørgsmålet som sådan er allerede et resultat af denne kolonialisme i sin moderne form. Og jeg er ikke sikker på, at Trump, hvis han bliver præsident, har visdom nok til at alliere sig med

landene i det Globale Syd, for det er den eneste måde, hvorpå dette problem kan løses.

Så jeg synes, du skal genoverveje det, for det er måske ikke så let og så enkelt, men jeg tror, at det, der sker lige nu, er et oprør i det Globale Syd og et oprør i de lande, der protesterer mod de kolonialistiske forhold for dem, og landmændenes kamp, der protesterer mod den samme mekanisme, det samme finansielle system, de samme karteller, de samme strukturer: Så erkender man, at situationen hænger meget mere sammen, end man skulle tro.

SCHLANGER: Lad mig henlede folks opmærksomhed på et internationalt ungdomsopkald, som vi vil afholde. Folk kan deltage fra alle dele af verden for at diskutere, hvordan de kan blive en del af denne organiseringsbevægelse. Vi lægger et link til opkaldet på chatsiden: Det er på lørdag, den 20. januar, kl. 11.00 østkysttid og kl. 17.00 centraleuropæisk tid.

Med det, Helga, tak fordi du var med os i dag, og forhåbentlig ses vi igen i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, og bliv aktiv sammen med os i mellemtiden!

Vejen frem: At opdage LaRouches opdagelse

17. januar 2024

“Etablerede autoriteter” inden for politik, økonomi, historie og de generelt misforståede “samfundsvidenskaber” og andre områder i den transatlantiske verden er, og vil forblive,

forbløffede, rådvilde og forvirrede over begivenhederne på slagmarkerne i Ukraine, i gaderne i Tyskland, ved valgurnerne i Iowa og ved domstolene i Haag. Ingen af deres forklaringer ville forberede dem på overhovedet at overveje tanken om, at alt dette er udtryk for et universelt forandringsfelt, som vokser i styrke, hver gang det møder modstand.

Mens BRIKS-landenes handlinger, herunder koordineringen af diplomatiske initiativer i dette øjeblik mellem Kina, Rusland og flere lande i Afrika, er et mesterligt angreb på "Tony Blair International" og andre "imperiale humanitære" talsmænd for folkemord, som engang dominerede økonomisk underkuede afrikanske nationer, slår både Saudi-Arabien og Qatar i Davos et slag for regionale fredsforhandlinger med Israel, men kun hvis en tidsplan for en to-statsløsning for Palæstina og Israel bliver udarbejdet og accepteret. Sydafrikas poetiske præsentation af den forbrydelse, der begås mod Gaza, har givet så meget genlyd, at berømte teater-, film- og tv-skuespillere er begyndt at recitere dele af dette vidnesbyrd på de sociale medier, nogle gange som en protest, der insisterer på, at indtil forbrydelsen er stoppet, skal dette vidnesbyrd bedes som en litani, ikke for de døde, men for de ikke-døde, der fortsætter med at støtte forbrydelsen ved at lade den fortsætte. De har for nogle opdaget og for andre indset en sandere, højere funktion for kunsten end de intetsigende, sjæleødelæggende "karriereprojekter", som de er blevet fanget og ødelagt af.

Vi befinder os nu i en tid og et sted, hvor kun digtere eller kunstnere er i stand til at forvente, hvad der kommer. "En storm er på vej," får vi at vide i begyndelsen af Schillers Wilhelm Tell. Og derfor er det kun en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der kan fungere. Der er dem, der ligesom Tell ved, hvordan man navigerer i denne storm. Der er endda dem, som den amerikanske digter Edgar Allan Poe skildrede, som har studeret stormen indefra, ved at kaste sig ud i den og opdage, at stormen er en hvirvel, hvis love, ved at blive

studeret, gør det muligt at forstå og endda styre dens kraft – uanset hvor kaotisk og skræmmende den måtte forekomme for andre. Sådan er LaRouche-organisationen, udfordret og hårdet af den samme ild, som ses i de israelsk/amerikansk/britiske forsøg på at afvise Sydafrika, i de 17 efterretningstjenesters “lovlige” angreb på Trumps kandidatur, i den “grønne malthusianske” modstand mod de tyske landmænds krav.

Om resultatet af valgmøderne i Iowa skrev et forfærdet CNN, at “tidligere præsident Donald Trumps enorme sejr i valgmøderne i Iowa er et af de mest forbløffende comebacks i amerikansk politisk historie.” Forestil dig deres rædsel, hvis de havde mistanke om, at landbrugsbasen i Iowa ville tænke på samme måde – både i økonomiske spørgsmål og om truslen mod deres egne nationer – som den tyske landbrugssektor, der nu kører rundt i alle landets regioner på 100.000 traktorer. Hvad har billedet af de 100.000 traktorer på gaden fået ikke bare lastbilchauffører, tømrere og andre i Tyskland til at indse om deres egen begyndende magt; hvad med dem i Polen, Frankrig og andre lande? Hvad er mest magtfuldt – 100.000 traktorer, der repræsenterer kreativitet og produktion, eller 100.000 kampvogne, der repræsenterer drab og ødelæggelse? Hvilket produkt skal sendes til Ukraine? Hvorfor sende et sværd, når man kan sende en plov? Hvilken kraft ville der være i verdens fælles fødevarerproduktion, ikke bare til at brødføde verden, men til at forny planetens “økosystem” gennem en landskabshave i hele verden, herunder beherskelse af himlens floder? Hvis nationer rent faktisk ønsker at løse problemer med forurening og lignende, snarere end ikke-eksisterende problemer som “katastrofal pludselig opvarmning” (bortset fra gennem termonuklear krig), så saml verdens landmænd, og de vil gøre et langt bedre stykke arbejde end alle “miljøeksperterne”.

Med hensyn til denne idé om en “højere økologi” spurgte den store ukrainsk-russiske videnskabsmand Vladimir Vernadsky i sin artikel “Nogle bemærkninger om noosfæren”: “Hvordan kan tanken ændre materielle processer? Her har en ny gåde dukket

på foran os. Tanken er ikke en form for energi. Hvordan kan den så ændre materielle processer? Det spørgsmål er endnu ikke blevet løst..." Det indledende afsnit i den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouches artikel fra 1993, "On LaRouche's Discovery", udgør det udgangspunkt, hvorfra et sådant spørgsmål ikke blot kan stilles, men også undersøges ved at anvende hele menneskeheden og alle menneskehedens ressourcer til at besvare det:

"Det centrale i mit oprindelige bidrag til Leibniz' videnskab om fysisk økonomi er tilvejebringelsen af en metode til at behandle årsagssammenhængen mellem på den ene side individers bidrag til aksiomatisk revolutionerende fremskridt inden for videnskab og tilsvarende former for viden, og på den anden side deraf følgende stigninger i den potentielle befolkningstæthed i de tilsvarende samfund. I sin anvendelse på politisk økonomi, fokuserer min metode analytisk på den centrale rolle i følgende tretrinsekvens: først, aksiomatisk revolutionerende former for videnskabelige og tilsvarende opdagelser; for det andet, deraf følgende fremskridt indenfor maskinværktøj og tilsvarende principper; endelig, deraf følgende fremskridt i den produktive arbejdskraft. "

Dette indledende afsnit fra LaRouche er det nødvendige, om end måske uventede, udgangspunkt for at forstå den storm, der nu tilsyneladende samler sig over hele verden. Det angiver den målestok, hvormed man kan bedømme, hvordan man skal gribe ind, og hvordan man etablerer en ny strategisk og udviklingsmæssig arkitektur. Det er derfor også grundlaget for at vide, hvordan man kan tage individuelle skridt, herunder politisk beslutningstagning, trin for trin – og hvordan man kan modsætte sig den ødelæggelse af menneskeheden, der må være det uundgåelige resultat af at fortsætte med at følge den modsatte, nuværende vej, den, der er blevet fulgt i seks årtier. Helga Zepp-LaRouches Ti Principper repræsenterer, politisk organisatorisk set, LaRouches opdagelse.

Nyt borgerforslag på Folketingets hjemmeside: Danmark har pligt til at forhindre folkedrab

English version below.

Skriv under her:
<https://www.borgerforslag.dk/se-og-stoet-forslag/?Id=FT-16712>

For at forslaget skal behandles i Folketinget, kræves der mindst 50.000 underskrifter.

Danmark har pligt til at forhindre folkedrab

Førende FN- og folkeretseksperter er enige om, at Israel er i færd med at forberede og gennemføre et folkedrab i Gaza. Ledende israelske magthavere og højtstående militærfolk har gentagne gange offentligt udtrykt hensigter, som efter Folkekrigskonventionens definition kan beskrives som tilskyndelse til folkedrab.

I 2005 tiltrådte Danmark Folkekrigskonventionen(1), hvori punkt 139 pålægger Danmark forpligtigelsen at beskytte alle befolkninger mod folkedrab, krigsforbrydelser, etnisk udrensning og forbrydelser mod menneskeheden. Konceptet kendes også som Responsibility To Protect (R2P) og er en del af folkeretten(2).

Denne pligt anerkendte udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen i en pressemeddelelse 17. november 2023(3), hvori han udtalte at "alle stater i verden har en forpligtelse til at forebygge og bekæmpe folkedrab".

Den danske regering bør anerkende risikoen for folkedrab i Gaza og arbejde aktivt for at forebygge og standse det i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelse til at forhindre folkedrab under Folkekræftskonventionen og folkeretten.

Definitionen på folkekræft(4) er handlinger, der begås med den hensigt helt eller delvis at tilintetgøre en national, etnisk, racemæssig eller religiøs gruppe ved enhver af nedennævnte handlinger:

- A. at dræbe medlemmer af gruppen,
- B. at forårsage betydelig legemlig eller åndelig skade,
- C. at påføre gruppen levevilkår, som bevirker gruppens fuldstændige eller delvise fysiske ødelæggelse.
- D. at massefordrive en befolkningsgruppe under så svære livsbetingelser, at det umuliggør overlevelse

Udover udførelsen af folkekræft er det strafbart at sammensvære om at begå folkekræft, offentligt tilskynde til folkekræft, at forsøge at begå folkekræft samt at være meddelagtig i folkekræft.

Konventionen inkluderer tilskyndelse til folkekræft netop for at understrege forpligtelsen til at forhindre folkekræft – i modsætning til først at handle, når folkekræftet er sket.

Følgende ekspertvurderinger advarer om Israels intention om folkekræft i Gaza:

1. "Kontoret for FN's højkommisær for menneskerettigheder" advarer 16. november 2023(5) om, at de alvorlige krænkelse begået i Gaza, herunder brug af bomber og en stigende brug af dehumaniserende retorik, udgør et folkekræft under udvikling.

2. 800 jurister og akademikere i international lov underskriver den 18. oktober et brev(6), som advarer om risikoen for folkekræft i Gaza.

3. Det jødiske tidsskrift "Jewish Currents" dokumenterer den 13. oktober(7), at Israels handlinger betragtes som folkekræft, da de opfylder 3 af de 5 kriterier, som er defineret i FN's folkekræftskonvention.

4. International Federation for Human Rights, som er en sammenslutning af 188 organisationer fra 116 lande, erklærer i november(8), at Israels handlinger mod det palæstinensiske folk udgør et folkedrab, og at stater som yder bistand til Israel er medskyldige.

5. Craig Mokhiber skriver i sin opsigelse 31. oktober fra jobbet som direktør for FN's kontor for menneskerettigheder i New York, at Israel udfører et "lærebogseksempel på folkedrab"(9)

6. Euro-Med Monitor med Richard Falk, tidligere FN-rapportør, som bestyrelsesformand erklærer 3. november(10), at Israels handlinger strider mod den internationale konvention om forebyggelse af folkedrab, samt at sult bruges som våben.

7. FN's Menneskerettighedsråd udsendte den 17. november(11) en pressemeddelelse, hvori de gør opmærksom på mangel på drikkevand.

8. Mark Zeitoun, hydrolog, udtaler til The Guardian(12), at manglen på drikkevand ødelægger livsbetingelserne for befolkningen i Gaza, hvilket bidrager til folkedrab.

9. FN's Regionale Informationskontor udgiver den 21. november(13) en analyse, som fremhæver Israels opfordring til folkedrab som en åbenlys hensigt om at "ødelægge det palæstinensiske folk under besættelse" og krav om "en anden Nakba".

10. 55 forskere i holocaust og folkedrab erklærer den 9. december(14), at præsident Herzog og premierminister Netanyahus udtalelser påviser hensigten om at ødelægge det palæstinensiske folk.

11. Den Internationale Kommission af Jurister (ICJ), bestående af 60 fremtrædende jurister herunder højtstående dommere, advokater og akademikere, konkluderer den 17. november(15) at:
– Israel er i færd med at udføre et folkedrab på palæstinenserne

– FN's medlemsstater har pligt til at gribe ind overfor det igangværende folkedrab i Palæstina.

Det afgørende i denne sammenhæng er, at forpligtelsen til at beskytte mod folkedrab ikke kræver, at medlemsstaterne afventer efterforskning. Der har været utallige udtalelser direkte fra ledende skikkelser i den israelske regering samt kommandører i IDF, som tydeligt fastslår Israels intention om folkedrab bl.a. ved brug af dehumaniserende sprog, hvilket er en velkendt komponent ved folkedrab.

Herunder følger et uddrag af disse udtalelser:

– Benjamin Netanyahu, den israelske premierminister, udtalte 8. oktober, at "vi vil forvandle Gaza til en ø af ruiner".

– Isaac Herzog, den israelske præsident, udtalte den 13. oktober, at "det er en hel nation derude, der er ansvarlig. Retorikken, om at de civile [i Gaza] ikke er bevidste eller ikke er involverede, er ikke sand. Det er absolut ikke sandt."

– Premierminister Benjamin Netanyahu udtalte 28. oktober: "I skal huske, hvad Amalek har gjort mod jer, siger vores hellige bibel. Og vi husker det, og vi kæmper" med henvisning til en bibelsk fortælling, hvor Israelitterne beordres til at dræbe "mand og kvinde, spædbarn og diende barn, okse og får, kamel og æsel" (1. Samuelsbog 15,3) blandt Amalekitterne.

– Yoav Gallant, forsvarsminister, udtalte 9. oktober, at han betragter sine fjender som menneskedyr og erklærede, at der ville blive lukket for elektricitet, mad og brændstof til Gaza.

– Yair Ben David, kommandør i IDF, udtalte 8. december, at hele Gaza ville blive jævnet med jorden.

– Ghassan Alian, israelsk majorgeneral, udtalte 10. oktober, at "menneskelige dyr bliver behandlet som netop det. Der vil ikke være elektricitet eller vand i Gaza, kun ødelæggelse".

– Israel Katz, den israelske energiminister, skrev 7. oktober:

“der bliver ikke tændt for strømmen eller vandet, og intet brændstof får lov at komme ind”.

– Flere israelske ministre har opfordret til at flytte palæstinensere ud af Gaza bl.a. premierminister Benjamin Netanyahu, finansminister Bezalel Smotrich, udenrigsminister Eli Cohen, minister for efterretninger Gila Gamliel, minister for fremme af kvinders status May Golan, næstformand for Knesset Nissim Vaturi, og minister for kulturarv Amichai Eliyahu.

– Minister for national sikkerhed, Itamar Ben-Gvir, skrev i et tweet d. 17. oktober: “Så længe Hamas ikke frigiver gidslerne, er det eneste, der bør komme ind i Gaza hundredvis af tons sprængstof fra luftvåbnet – ikke et eneste gram humanitær hjælp.”

Udtalelserne indikerer tydeligt de israelske magthaveres og højtstående militærfolks intention om at udføre et folkedrab, og staten Israel besidder de nødvendige midler til at realisere en sådan hensigt. Intentionen er ledsaget af konkrete handlinger, idet Israel har bombarderet civilbefolkningen og civile strukturer, afbrudt forsyningen af vand og elektricitet og har tilbageholdt nødhjælp, således at kun en begrænset procentdel, dvs. 10%, af den påkrævede humanitære bistand tillades adgang.

Det er FN-medlemsstaternes pligt at gribe ind.

Vi kræver, at regeringen handler på Danmarks forpligtelse jævnfør Folkekrigskonventionen.

Danmark har forpligtet sig til ikke kun at stoppe folkekrig men også at forhindre folkekrig. Det vil sige at:

1. Regeringen skal anerkende, at der er risiko for folkekrig i Gaza baseret på eksisterende ekspertvurderinger og udtalelser fra den israelske regering.

2. Regeringen skal fordømme Israels handlinger.

3. Regeringen skal stoppe våbenhandel med Israel.
4. Regeringen skal bruge alle diplomatiske, juridiske og økonomiske midler for at standse folkedrabet i Gaza.
5. Regeringen skal kræve uhindret humanitær adgang.
6. Regeringen skal støtte op om Sydafrikas anmodning ved Den Internationale Domstol fra 28. december 2023 og følge enhver foranstaltning fremlagt af domstolen for at "beskytte mod yderligere, alvorlig og uoprettelig skade på det palæstinensiske folks rettigheder" i henhold til Folkekræftskonventionen.

Vi henviser i øvrigt til FN's vejledning(16) om forebyggelse af folkekræft.

Inden folkekræft i Rwanda og folkekræft i Bosnien(17) var det internationale samfund ikke villige til at lytte til eksperter advarsler. Det kostede hundredtusindvis af menneskeliv.

Vi skal lære af historien og lytte til eksperter.

I Danmark er vi stolte af at gå forrest i kampen for folkeretten og menneskerettigheder. Lad os derfor positionere os som en pionérlation og indtage en ledende rolle i bestræbelserne på at standse og forebygge folkekræft.

Vi skal bruge de rigtige fagtermer, og regeringen skal anerkende det, som eksperterne allerede har konstateret, nemlig at Israel har en klar hensigt om et folkekræft i Gaza.

Danmark skal stå ved sin forpligtelse både med ord og handlinger, arbejde for at standse folkekræft og sikre at det aldrig gentager sig. Ellers risikerer konventioner at blive udhulet og vores værdier meningsløse.

Kilder:

(1) United Nations, General Assembly. (2005). 2005 World Summit Outcome

- (2) Udenrigsministeriet, Responsibility to Protect (R2P)
- (3) Udenrigsministeriet, Danmark intervenserer i sag om anklager om folkedrab begået af Myanmar ved Den Internationale Domstol i Haag (2023-11-17)
- (4) Undervisningsministeriet, Aldrigmere.dk, FN's folkedrabskonvention (2021)
- (5) Kontoret for FN's højkommisær for menneskerettigheder, Gaza: UN experts call on international community to prevent genocide against the Palestinian people (2023-11-16)
- (6) OpinioJuris, Public Statement: Scholars Warn of Potential Genocide in Gaza (2023-10-18)
- (7) JewishCurrents, A Textbook Case of Genocide (2023-10-13)
- (8) International Federation for Human Rights, Resolution on Israel's unfolding crime of genocide and other crimes in Gaza and against the Palestinian People (November 2023)
- (9) Craig Mokhiber, Resignation Letter (2023-10-28)
- (10) Euro-Med Human Rights Monitor, Scholars' consensus: Genocide in Gaza marks turning point, Israel must be held accountable (2023-11-03)
- (11) UN Human Rights Council, Israel must stop using water as a weapon of war: UN expert (2023-11-17)
- (12) The Guardian, Flooding Hamas tunnels with seawater risks 'ruining basic life in Gaza', says expert (2023-12-23)
- (13) FN's Regionale Informationskontor, Palestine: Preventing a Genocide in Gaza and a New "Nakba" (2023-11-21)
- (14) University of Notre Dame, Statement of Scholars in Holocaust and Genocide Studies on Mass Violence in Israel and Palestine since 7 October (2023-12-09)
- (15) International Commission of Jurists, Gaza/Palestine: States have a Duty to Prevent Genocide (2023-11-17)
- (16) United Nations Regional Information Centre for Western Europe, Palestine: Preventing a Genocide in Gaza and a New "Nakba" (2023-11-21)
- (17) OpinioJuris, An Appeal to Address the Failure in Preventing Genocide in Gaza through the International Court of Justice (2023-11-10)

Forslag stillet af:

Kontaktoplysninger:

Niels BrinchKøbenhavn

E-mail: nb@nielsbrinch.com

Medstillere:

Kontaktoplysninger:

Hans Mikael HertigSønderborg

E-mail: mh@mikaelhertig.comTlf.nr.: 27244700

Klaus Goldschmidt HenriksenKøbenhavn

E-mail: klaus@spuk.dk

Anas Yoseph KababoAdressebeskyttelse

E-mail: anaskababo@hotmail.com

Sadia Talib BundgaardKøbenhavn

E-mail: sadiabundgaard@hotmail.com

Zeynep Kristina BangertVejle

E-mail: zey86nap@gmail.com

Anna Askjær LarsenMiddelfart

E-mail: annaaskjear@gmail.comTlf.nr.: 27895365

Tarek Ziad HusseinIshøj

E-mail: tarek-hussein07@hotmail.com

Ane Skov Birk-KamaraLejre

E-mail: anebirk@gmail.comTlf.nr.: 28901987

Yonatan Ungermann GoldshteinAarhus

E-mail: yona.u.gold@gmail.comTlf.nr.: 31380103

Morten ThingKøbenhavn

E-mail: mthing@ruc.dkTlf.nr.: 51220024

Skriv under her:

<https://www.borgerforslag.dk/se-og-stoet-forslag/?Id=FT-16712>

English version:

Denmark has a duty to prevent genocide

Leading UN and international law experts agree that Israel is preparing and carrying out genocide in Gaza. Senior Israeli officials and high-ranking military officers have repeatedly publicly expressed intentions that, according to the definition of the Genocide Convention, can be described as incitement to genocide.

In 2005, Denmark joined the Genocide Convention(1), in which paragraph 139 imposes the obligation to protect all populations from genocide, war crimes, ethnic cleansing and crimes against humanity. The concept is also known as the Responsibility To Protect (R2P) and is part of international law(2).

Foreign Minister Lars Løkke Rasmussen acknowledged this duty in a press release on November 17, 2023(3), in which he stated that “all countries in the world have an obligation to prevent and combat genocide”.

The Danish government should acknowledge the risk of genocide in Gaza, and work actively to prevent and stop it in accordance with Denmark’s international obligation to prevent genocide under the Genocide Convention and international law.

The definition of genocide(4) is acts committed with intent to destroy, in whole or in part, a national, ethnical, racial or religious group by any of the following acts

- A. Killing members of the group,
- B. Causing serious bodily or mental harm,
- C. Inflicting on the group conditions of life which brings about its physical destruction in whole or in part
- D. The mass displacement of a population group under conditions of life so severe as to make it impossible to survive.

In addition to the commission of genocide, it is a crime to conspire to commit genocide, to publicly incite genocide, to attempt to commit genocide and to be an accessory to genocide.

The Convention includes incitement to commit genocide, precisely to emphasize the obligation to prevent genocide – as opposed to acting only after genocide has occurred.

The following expert assessments warn of Israel’s intention to commit genocide in Gaza:

1. The “Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights” warns on November 16, 2023(5) that the grave violations committed in Gaza, including the use of bombs, and an increasing use of dehumanizing rhetoric, constitute a genocide in the making.

2. 800 jurists and academics in international law sign a letter(6) on October 18 warning of the risk of genocide in Gaza.

3. The Jewish magazine "Jewish Currents" documents on October 13(7) that Israel's actions are considered genocide as they meet three of the five criteria defined in the UN Genocide Convention.

(4) The International Federation for Human Rights, a coalition of 188 organizations from 116 countries, declared in November(8) that Israel's actions against the Palestinian people constitute genocide, and that states that provide aid to Israel are complicit.

5. Craig Mokhiber, in his resignation on October 31 from his job as director of the UN Office of Human Rights in New York, writes that Israel is carrying out a "textbook example of genocide"(9)

6. Euro-Med Monitor, chaired by Richard Falk, former UN rapporteur, states on November 3(10) that Israel's actions violate the International Convention on the Prevention of Genocide, and that starvation is being used as a weapon.

7. The UN Human Rights Council issued a press release on November 17(11) drawing attention to the lack of drinking water.

8. Mark Zeitoun, hydrologist, told The Guardian(12) that the lack of drinking water is destroying the living conditions of the people of Gaza, contributing to genocide.

9. The UN Regional Information Office released an analysis on November 21(13) highlighting Israel's call for genocide as a blatant intent to "destroy the Palestinian people under occupation" and call for "a second Nakba."

10. 55 Holocaust and genocide scholars state on December 9(14) that President Herzog and Prime Minister Netanyahu's statements demonstrate the intent to destroy the Palestinian people.

11. The International Commission of Jurists (ICJ), consisting

of 60 eminent jurists including senior judges, lawyers and academics, concluded on November 17(15) that:

- Israel is committing genocide against the Palestinians.
- UN member states have a duty to take action against the ongoing genocide in Palestine.

What is crucial in this connection, is that the obligation to protect against genocide does not require member states to await investigation. There have been numerous statements directly from senior figures in the Israeli government and IDF (Israeli Defense Force) commanders that clearly establish Israel's intention to commit genocide, including through the use of dehumanizing language, which is a well-known component of genocide.

Excerpts of these statements are below:

- Benjamin Netanyahu, the Israeli Prime Minister, stated on October 8 that “we will turn Gaza into an island of ruins”.

- Isaac Herzog, the Israeli President, stated on October 13 that “there is a whole nation out there that is responsible. The rhetoric that the civilians [in Gaza] are not aware, or are not involved, is not true. It is absolutely not true.”

- Prime Minister Benjamin Netanyahu stated on October 28: “Remember what Amalek has done to you, says our Holy Bible. And we remember and we fight,” referring to a biblical narrative in which the Israelites are ordered to kill “man and woman, infant and suckling child, ox and sheep, camel and donkey” (1 Samuel 15:3) among the Amalekites.

- Yoav Gallant, Minister of Defense, stated on October 9 that he considers his enemies to be human animals, and declared that electricity, food and fuel would be cut off to Gaza.

- Yair Ben David, Commander of the IDF, stated on December 8 that all of Gaza would be razed to the ground.

- Ghassan Alian, Israeli Major General, stated on October

10 that “human animals will be treated as such. There will be no electricity and no water, There will only be destruction.”

– Israel Katz, the Israeli Energy Minister, wrote on October 7th:

“no electricity or water will be turned on, and no fuel will be allowed to enter.”

– Several Israeli ministers have called for Palestinians to move out of Gaza, including Prime Minister Benjamin Netanyahu, Finance Minister Bezalel Smotrich, Foreign Minister Eli Cohen, Minister of Intelligence Gila Gamliel, Minister for the Advancement of Women May Golan, Deputy Speaker of the Knesset Nissim Vaturi, and Minister of Cultural Heritage Amichai Eliyahu.

– Minister of National Security Itamar Ben-Gvir wrote in a tweet on October 17: “As long as Hamas does not release the hostages, the only thing that should enter Gaza is hundreds of tons of explosives from the air force – not a single gram of humanitarian aid.”

Denmark has a duty to prevent genocide

The statements clearly indicate the intention of the Israeli ruling powers and high-ranking military officials to carry out genocide, and the State of Israel possesses the necessary means to realize such an intention. The intention is accompanied by concrete actions, as Israel has bombarded the civilian population and civilian structures, cut off the supply of water and electricity, and has withheld relief aid, allowing only a limited percentage, i.e. 10%, of the required humanitarian aid to enter.

It is the duty of UN member states to intervene.

We demand that the government acts on the basis of Denmark’s obligation under the Genocide Convention.

Denmark has committed itself not only to stop genocide, but also to prevent genocide. This means that:

1. The government must acknowledge that there is a risk of genocide in Gaza, based on existing expert assessments, and statements from the Israeli government.
2. The government must condemn Israel's actions.
3. The government must stop the arms trade with Israel.
4. The government must use all diplomatic, legal and economic means to stop the genocide in Gaza
5. The government must demand unhindered humanitarian access.
6. The government must support South Africa's application to the International Court of Justice on December 28, 2023 and follow any measures presented by the court to "protect against further, serious and irreparable harm to the rights of the Palestinian people" under the Genocide Convention.

We also refer to the UN guidelines(16) on the prevention of genocide.

Before the genocide in Rwanda and the genocide in Bosnia(17), the international community was not willing to listen to the warnings of experts. Hundreds of thousands of lives were lost.

We must learn from history and listen to experts.

In Denmark, we are proud to be at the forefront of the fight for international law and human rights. Therefore, let us position ourselves as a pioneer nation, and take a leading role in the efforts to stop and prevent genocide.

We must use the right terminology, and the government must acknowledge what the experts have already established, namely that Israel has a clear intention to commit genocide in Gaza.

Denmark must stand by its commitment both in words and actions, work to stop the genocide, and ensure that it never happens again. Otherwise, conventions risk being undermined,

and our values become meaningless.

Footnotes can be read here, with links to the sources:

Download (PDF, Unknown)

BRIKS på vej til at erstatte Vestens “junglelov”

Den 15. januar 2024

Verden er midt i en tektonisk omvæltning, som ikke kommer til at stoppe lige foreløbig, sagde Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, til samarbejdspartnere den 15. januar. Vi er ved slutningen af en æra, og 2024 vil være afgørende for, hvad udfaldet bliver.

De åbne opfordringer til at forberede total krig mod Rusland og Kina vokser i NATO-nationerne, sagde hun, som det ses i de nylige kommentarer fra tyske, finske og svenske myndigheder, der har meddelt, at deres lande skal forberede sig på krig mod Rusland på europæisk territorium i løbet af de næste par år. På samme måde holdt den britiske forsvarsminister, Grant Shapps, en aggressiv tale i Lancaster House i London den 15. januar, hvor han stolt bekendtgjorde, at 20.000 britiske soldater vil deltage i NATO's militærøvelse Steadfast Defender 24 senere på året: “Fundamentet for verdensordenen er ved at blive rystet i sin grundvold. Vi står ved en korsvej,” messede Shapps.

I Sydvestasien eskalerer den brutale krig i Gaza, ikke kun på trods af den bemærkelsesværdige retssag mod israelsk folkedrab, som Sydafrika fremlagde i sidste uge ved Den Internationale Domstol i Haag, men den truer nu med at sprede

sig til Det Røde Hav, hvor USA og Storbritannien retter missilangreb og andre angreb mod houthierne i Yemen. Som en leder i China Daily udtrykte det: "Washington bør tøjle Tel Avivs blodtørst, hvis de ønsker at stoppe angrebene på skibe i Det Røde Hav. Det faktum, at de ikke allerede har gjort det ... tyder på, at Washington har til hensigt at udnytte Gaza-konflikten til at skabe uro i regionen igen."

Hvis denne udvikling ikke bremses, vil det føre menneskeheden tilbage til jungleloven, til alles krig mod alle – hvilket i atomalderen betyder den sandsynlige udslettelse af den menneskelige art.

Denne udvikling fortsætter dog ikke uhindret. Mens London og Washington er på vej mod flere krige, mens de miskrediterer og afvikler vigtige verdensinstitutioner som FN og ICJ, er BRIKS-processen i gang med at skabe og styrke nye institutioner for at imødekomme menneskehedens fælles behov. Og det sker på kryds og tværs af en hidtil uset politisk gæring i Tyskland, med landmændenes protester og voksende antikrigsdemonstrationer i andre vestlige lande, og faktisk i hele verden.

Den kinesiske udenrigsminister Wang Yis aktuelle rejse til Egypten – som en del af en større rejse, der vil bringe ham til Tunesien, Togo og Elfenbenskysten i Afrika, efterfulgt af Brasilien og Jamaica – er et eksempel på, hvordan den Globale Majoritet systematisk er ved at opbygge et nyt paradigme. Wang bekendtgjorde, at Kina og Egypten, som blev medlem af BRIKS den 1. januar 2024, havde underskrevet en aftale om "i fællesskab at arbejde på høj kvalitetsbyggeri af Bæltet & Vejen for at opnå gensidige fordele og win-win-resultater på et højere niveau." Han sagde også, at "Kina er parat til at arbejde med Egypten for at styrke BRIKS-samarbejdet" på nøgleområder, herunder "infrastruktur, som udvikling af den nye egyptiske hovedstad, jernbaneprojekter og rumsamarbejde med opsendelsen af Egyptens anden satellit," rapporterede Global Times. "Der er også samarbejde om olieudvikling, med

nye oliefelter opdaget i Egypten, såvel som inden for luftfart og teknologi.”

Den 12. januar, lige før Wangs afrejse til Egypten, udsendte Kinas statsråd en politisk erklæring, der antydede et vidtrækkende strategisk initiativ over for Afrika: “En almen plan for opbygning af en banebrydende zone for dybdegående økonomisk og handelsmæssigt samarbejde mellem Kina og Afrika ... for at fremme udviklingen af Bælte & Vej-samarbejdet af høj kvalitet og opbygge et kinesisk-afrikansk samfund på højt niveau med en fælles fremtid.”

Andre BRIKS-lande er også i højeste gear. Den indiske udenrigsminister, S. Jaishankar, er i Iran for at mødes med landets udenrigsminister og præsident. Samtalerne fokuserede på “politisk samarbejde, initiativer til at skabe forbindelser” – begge lande er medlemmer af BRIKS-10 – og Jaishankar udtrykte, at Indien og Iran er “forenet af vores dybe kulturelle, litterære og sproglige bånd”. (Husk på, at Iran er et land, der ellers har været offer for stigende vestlige sanktioner siden 1979). Og Ruslands regering, som vil være formand for BRIKS i 2024, har annonceret mere end 100 møder på højt niveau og politiske konferencer med de andre BRIKS-medlemslande – som blev udvidet til 10 pr. 1. januar 2024.

I modsætning til Henry Kissingers racistiske udsagn om, at “historien ikke skabes i Syd”, kommer den ledende kraft for global forandring nu fra netop det Globale Syd.

Som Helga Zepp-LaRouche sagde i sine bemærkninger til samarbejdspartnere, er det vores opgave at få de kræfter, der er i bevægelse, ind i en fuld strategisk diskussion om løsningerne på krisen. Britisk geopolitik må ophøre, og Vesten må sætte sig ned for at forhandle og indgå aftaler med det globale flertal – ikke forsøge at påtvinge dem jungleloven.

Et helt nyt paradigme må skabes ved at bruge de ti principper,

som Zepp-LaRouche har foreslået, som udgangspunkt for den slags dybtgående politiske diskussioner, der kræves. Unge fra hele verden vil gøre netop dette på lørdag, den 20. januar, i en international ungdomsdialog med Helga Zepp-LaRouche. Tilmeld dig her: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20240120

Foto: A British Army Challenger 2 battle tank fires its main gun during Exercise Furious Hawk in Ādaži, Latvia. NATO photo

Video: Sydafrika præsenterer sin sag om, at Israel begår folkemord i Gaza ved Den Internationale Domstol i Haag

Den Internationale Domstol (ICJ), FN's vigtigste juridiske organ, afholdte offentlige høringer om Sydafrikas anmodning om midlertidige foranstaltninger for at forhindre folkemord i Gaza i sagen Sydafrika mod Israel. Sydafrika fremlagde sin sag den 11. januar 2024. Israel svarede dagen efter.

Her er Israels respons:

Forandring er på vej, men der er brug for flere mirakler

Den 14. januar 2024

Store protester i denne weekend markerede de 100 dage med kampe i Israel og Gaza. Protester i Washington og London tiltrak hundredtusinder. Demonstrationer i mange andre lande, herunder Irland, Italien, Frankrig, Sydafrika og Malaysia, sluttede sig til opfordringen til våbenhvile og en varig fred.

Denne uge begynder med en stor planlagt protest i Berlin, Tyskland, ledet af landmænd, men som handler om meget mere end den nuværende tyske regerings anti-landbrugspolitik.

Tysklands genforening i 1989 åbnede et kort vindue af store muligheder for verden. Men nu fører landet an i ødelæggelsen af sin energiforsyning og -pålidelighed, sin økonomi og sine udenlandske relationer.

I en erklæring med overskriften " Namibia afviser Tysklands støtte til den racistiske israelske stats folkemorderiske intentioner mod uskyldige civile i Gaza," henviser den sydafrikanske nation til sin egen koloniale fortid under tysk besættelse for at fordømme Tysklands støtte til Israel ved Den internationale Domstol (ICJ). "På namibisk jord begik #Tyskland det første folkemord i det 20. århundrede i 1904-1908, hvor titusinder af uskyldige namibiere døde under de værste umenneskelige og brutale forhold. Den tyske regering har endnu ikke fuldt ud sonet for det folkedrab, den begik på namibisk jord," skriver Namibias præsident Hage G. Geingob. "Tyskland kan ikke moralsk forpligte sig til FN's konvention mod folkedrab, herunder soning for folkedrabet i Namibia, og samtidig støtte det, der svarer til et holocaust og folkedrab

i Gaza.”

Tyske landmænd slutter sig til afvisningen af den nationale politik og kræver et nyt organiserende princip, en ny national retning.

I mellemtiden har USA's og Storbritanniens bombninger af militære anlæg i Yemen ikke resulteret i en dramatisk reduktion af houthiernes kapacitet, ifølge New York Times, som anslår, at kun en fjerdedel af Yemens angrebskapacitet er blevet sat ud af drift. De har dog dramatisk optrappet og udvidet krigsførelsen i regionen. En tidligere amerikansk diplomat i Yemen vurderer: “USA's og Storbritanniens bombekampagne i Yemen afspejler endnu en fiasko for Bidens diplomati: Han ønskede ikke en krig i hele regionen, nu har han fået en ... han ønskede fred i Yemen, nu er han i krig med houthierne – de, der rådede ham til, at det ville afskrække dem, tog helt fejl, det vil radikalisere dem yderligere!”

Resolutionen fra FN's Sikkerhedsråd, der giver et groft indtryk af noget, der tilnærmelsesvis ligner en retfærdiggørelse af angrebene, blev vedtaget med kun 11 stemmer. Rusland, Kina, Mozambique og Algeriet undlod alle at stemme for resolutionen og advarede om, at det ikke ville fungere at forsøge at løse problemerne med skibsfarten i Det Røde Hav uafhængigt af Israel-Gaza-konflikten. “Kan dette genoprette freden i Det Røde Hav?” spørger en leder i Global Times om angrebene. “Svaret er tydeligvis nej.”

Det er næsten et mirakel, at konflikten indtil videre ikke er blevet optrappet til direkte at involvere Iran, en ledende nation i det, som Netanyahu med stor originalitet omtaler som en ondskabens akse.

Verden kan ikke overleve på en række midlertidige mirakler af denne slags.

Hvad der er brug for, er et aktivt mirakel: At erstatte geopolitisk overherredømme med en ny sikkerheds- og

udviklingsarkitektur, der er fri for både den militarisme og dominans, som det angloamerikanske NATO udøver, og den anti-humane malthusianisme, som briterne er eksperter i at promovere som en "blød" form for mord.

Fremskynd diskussionen af Helga Zepp-LaRouches Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur for at skabe et sådant mirakel!

Foto: Munich, Germany farmer protest, January 8. EIRNS/Werner Zuse

Succesfuld konference for Schiller Institutet om Vand og Fred i Paris den 9. januar.

Ikke korrekturlæst

14. januar 2024 – Omkring 100 gæster deltog i det franske Schiller Instituts konference i Paris den 9. januar om spørgsmålet om vand og fred. Femoghalvfjerds personer var fysisk til stede på konferencen, og 25 andre fulgte med via Zoom. Tolv talere, herunder syv eksperter fra offentlige og private tænketanke og foreninger, kom alle ind på den nøglerolle, som vand spiller i mange konflikter, og det behov, som vand har som et gode for hele menneskeheden. Blandt deltagerne var flere ambassader og diplomatisk personale fra Kasakhstan, Mali og Republikken Cabo Verde, ligesom kinesiske og afrikanske foreninger og afghanske diasporamedlemmer, der havde hørt om vores konference i Kabul. Oplæggene fokuserede

på den hæslige situation i Gaza, og hvordan Lyndon LaRouche forsøgte at løse den i 1975-76 via Oasis-planen; de undersøgte også, hvordan vores medmennesker har forholdt sig til dette spørgsmål siden tidernes morgen. Forløbet var tankevækkende for deltagerne, der engagerede sig i en meget livlig diskussion efter hver præsentation.

Indledende erklæring

“Vand er liv,” sagde Yves Paumier, præsident for Schiller Instituttet i Frankrig, i sin velkomst og mindede om, at 63% af et menneskes krop består af vand, at hver franskmand hver dag forbruger, hvad der svarer til to gange sin egen vægt af vand, og at staten bruger 3,7% af sit nationale budget på vand. Hvis udviklingsprojekter for vand og elektricitet er den korteste vej til fred, har fraværet af sådanne projekter også ført imperier i døden, hvilket khmererne, mayaerne og Babylons haver vidner om.

Odile Mojon, chefredaktør for Schiller Instituttets franske hjemmeside, holdt hovedtalen om temaet “Vand, nøglen til fred.”

I dag lider en tredjedel af verdens befolkning under en drastisk mangel på vandressourcer, og ifølge internationale sikkerhedsinstitutioner er : “Vand blevet den første kilde til konflikt i verden.”

Med hensyn til Israel-Palæstina-konflikten bemærkede Mojon, at Yitzhak Rabin i 1992 havde udtalt: “Hvis vi løser alle vores problemer i Mellemøsten, men ikke deler vandet, vil vores region eksplodere.” Derfor foreslog han i 1975, efter samtaler med lederne af det irakiske Ba’ath-parti og det israelske arbejderparti, sin ” Oase-plan for fred og udvikling i Mellemøsten.” Israelske kræfter, der var imod Oasis-planen, blokerede den gennem mordet på Yitzhak Rabin, afsættelsen af Shimon Peres og Yasser Arafats død.

Oasis-planen omfattede 3 hovedpunkter:

- 1) Israels afkald på sin enekontrol over vandressourcerne,
- 2) økonomisk udvikling af Gazastriben,
- 3) byggeriet af kanalerne Akababugten-Dødehavet og Dødehavet-Middelhavet, som gik videre end Peres' plan, der kombinerede kanaler og tunneller for at lade vandet krydse bjergkæderne mellem Det Røde Hav og Det Døde Hav.

LaRouche forestillede sig brugen af atomenergi til at generere den elektricitet, der er nødvendig for økonomisk udvikling og omdanne havvand til ferskvand ved afsaltning.

LaRouche så ikke sit forslag som en plan, der var inspireret ovenfra af "eksperter", men som en illustration af, hvad der kunne gøres med eksisterende teknologier, hvis fred gennem gensidig udvikling virkelig var målet. For ham kunne politiske forhandlinger kun lykkes på basis af en sådan dynamik, som stod i modsætning til geopolitiske overvejelser og religiøse fordomme.

I dag synes hans vision at være uundværlig for at omlægge det nuværende dominerende finansielle og monetære system, der ikke er i stand til at sikre gensidig udvikling, til en fysisk økonomi, der producerer fredens ressourcer, især gennem skabelse og forvaltning af vandressourcer. Den nuværende udvikling i Kina og Indien viser, at alt, hvad der bevæger sig i denne retning og bliver omsat til praksis, bliver en succesfaktor. Oaseplanen vil naturligvis ikke i sig selv kunne skabe fred i Mellemøsten, men den er et væsentligt perspektiv for dens fundament og inspiration.

Utopi? Nej, for hvis vi ikke ændrer vores politik, så alle mennesker får mulighed for at udfolde deres kreative evner, vil vi dømme menneskeheden til krig på grund af oligarkisk økonomisk uorden og vedvarende oprustning.

FN's vandkonference i marts 2023 i New York anerkendte de voksende spændinger i vandsektoren og opfordrede til øget samarbejde mellem stater. Forvaltning af vandkredsløb (floder,

kanaler osv.), forvaltning af grundvandsspejl og vandførende lag, kunstvandingsteknikker, afsaltning, behandling af spildevand, udnyttelse af gletsjerressourcer (isbjerge osv.), skydannelse: alt dette falder ind under begrebet vand på globalt plan. På mange måder er det netop emnet for denne aften.

Vandforvaltning er, som jeg har vist ved at bruge det afgørende eksempel fra Mellemosten til at starte debatten, et politisk, økonomisk og socialt – og i sidste ende livsvigtigt – spørgsmål, der skal forvaltes til gavn for offentligheden og i almenhedens interesse, idet man anerkender alle landes ret til teknologisk fremskridt og udvikling. Det kollektive Syd kalder på det, og det er op til vores europæiske lande at reagere og genvinde deres {raison d'être}.

Karel Vereycken fra Schiller Instituttet talte om "Oasis Videnskab", fra Indus-dalen til de persiske qanater.

De tidligste arkæologiske lokaliteter med tegn på landbrugsaktivitet findes i Indus-dalen og i den "frugtbare halvmåne". De første kunstvandingsteknikker gik ud på at opsamle regnvand og forstærke det ved hjælp af kanaler for at føre vandet så langt som muligt. I Mehrgarh, hvor landbruget blev født 7000 f.Kr., mestrede de teknikkerne til et dræningssystem omkring landsbyen og dæmninger til at kontrollere vandmætning, såvel som kanaler og vandingssystemer.

I Indus Valley Civilization gjorde denne viden dem i stand til at skabe store moderne systemer, såsom Harappa og Mohenjo Daro, en by med 40.000 indbyggere, der blev anlagt med et badehus i centrum, ikke et palads. Der var 700 murstensbrønde, huse med badeværelser og individuelle og kollektive latriner. Mange af byens bygninger havde to eller flere etager. Vandet dryppede ned fra cisterner på tagene og blev ledt gennem lukkede lerrør eller åbne tagrender, der om nødvendigt blev tømt via toiletterne ned i de overdækkede kloakker under

gaden.

Mesopotamien tilføjede teknologier til vandopsamling, såsom vandtårne, arkimediske skruer og persiske hjul. Senere kom den persiske qanat, en slags underjordisk akvædukt, som de fleste iranere og folk i andre tørre områder i Asien og Nordafrika blev afhængige af for at få vand. Selv i dag, i Iran, hvis vi regner med, at gennemsnitslængden af hver qanat er 6 km, er den samlede længde af de 30.000 qanats (der potentielt kan udnyttes i dag) omkring 310.800 km.

Denne hydrauliske og sanitære knowhow blev derefter givet videre til den minoiske civilisation og Grækenland, før den blev implementeret i stor skala af romerne. Det gik i glemmebogen med Romerrikets sammenbrud, før det fik et comeback under renæssancen.

Jean-Marc Deplaix, medlem af den internationale sammenslutning for navigation (AIPCN/PIANC) om "Vandveje for fred."

"Vandnavigation kan kun eksistere, hvis der hersker fred, og hvis der er underskrevet en fredsaftale," sagde han og gav som eksempel den aftale, der blev underskrevet i 1804 om oprettelse af Centralkommissionen for navigation på Rhinen.

Deplaix gav eksempler på, hvordan store investeringer i Kinas vandveje, herunder Three Gorges Dam, førte til en stigning i vandtrafikken og i den økonomiske vækst. Investeringerne gik fra 5,33 milliarder yuan i 1999 til 86,7 milliarder yuan i 2022. I samme periode voksede den samlede trafik fra 739 millioner tons i 1999 til 4,402 milliarder tons i 2022. Og i dag er Three Gorges-dæmningen, der blev indviet i 2003, så mættet, at der skal bygges nye, meget større sluser for at fordoble kapaciteten i flodbassinet inden 2030. Yangtze-bækkenet repræsenterer 40 % af Kinas befolkning, 46 % af landets BNP og 50 % af Kinas eksport.

Han gav også eksemplet med Qosh-Tepa-kanalen i Afghanistan. Selvom den oprindeligt var tænkt som en vandingskanal, er den

næsten på størrelse med en flod og kan besejles af skibe på 3.000 tons. Det er i sandhed et kolossalt værk: En 285 km lang kanal, der krydser en halvørken, som den kan forvandle til et kornkammer for Afghanistan. De første 108 km er lige blevet færdige; kanalen er 100 m bred og 8 m dyb, med en nominel gennemstrømning på 668 kubikmeter.

Den tidligere franske miljøminister Brice Lalonde

Den tidligere franske miljøminister Brice Lalonde (1988-1992) gav en kort redegørelse for de udfordringer, han stod over for som minister. Den 1. november 1986 hærgede en enorm brand en kemisk fabrik i Basel i Schweiz. Branden blev slukket, men giftigt affald forurenede hele Rhindalen og dræbte næsten alle former for liv i floden. Spørgsmålet var: "Hvordan kan man bringe livet tilbage til Rhinen?" Lalonde studerede historien om Rhinens menneskeskabte forløb. Før menneskets indgriben var Rhindalen en række sumpområder, der skiftede efter årstid og gjorde navigation næsten umulig. En Johann Gottfried Tulla (1770-1828) påtog sig at forkorte Rhinen med 80 km og derved fjerne 120 kvadratkilometer oversvømmelsesområder. Men stik imod hans forventninger øgede udretningen af den øvre del af Rhinen strømmen og gjorde endda dele af floden ubrugelig. For at rette op på situationen byggede Frankrig, som havde ansvaret for Rhinen efter Første Verdenskrig, den 50 km lange "Grand Canal d'Alsace", som er parallel med Tullas Rhinen, og som giver mulighed for både sejlads og elproduktion i de to landes industricentre.

Siden 1987 har medlemmerne af Den Internationale Kommission for Beskyttelse af Rhinen – Schweiz, Frankrig, Tyskland, Luxembourg, Holland og Europa-Kommissionen – samarbejdet med Østrig, Liechtenstein, den belgiske region Vallonien og Italien for at harmonisere de mange interesser i brug og beskyttelse af Rhinområdet. Så tingene er ikke altid så enkle, hverken for menneskets indgreb i naturen eller for De Grønne, som begik mange fejl og sagde mange dumme, uvidenskabelige

ting.

Dæmninger for økonomisk udvikling

Emmanuel Grenier, ansvarlig for offentlige og institutionelle relationer hos Den Internationale Kommission for Store Dæmninger (CGIB), diskuterede den afgørende økonomiske og sociale rolle, som store dæmninger spiller på verdensplan.

Lad os blot nævne nogle få områder: sikring af en pålidelig vandforsyning til alle, billig elektricitet, oversvømmelseskontrol, udvikling af turisme og akvakultur og selvfølgelig sundhed. Som en graf fra Japan illustrerer, er der en direkte forbindelse mellem en pålidelig vandforsyning, der leveres af den offentlige sektor, og sundhed. Mellem 1870 og 1990 førte en kraftig stigning i mængden af vand, der blev leveret af offentlige forsyningsvirksomheder i Japan, til et drastisk fald i antallet af patienter, der led af infektionssygdomme, og i børnedødeligheden. CGIB fremmer også opførelsen af dæmninger i udviklingslandene.

Hvad repræsenterer dæmninger i verden i dag? Der er 60.000 store dæmninger og 1 million små dæmninger med en samlet kapacitet på 4.000 kubikkilometer. CGIB blev grundlagt i 1928 og er en professionel organisation med 106 medlemslande og 10.000 individuelle medlemmer, herunder designkontorer, bygherrer, operatører, videnskabsfolk, forskere, ingeniører, akademikere, regeringer, finansielle institutioner og foreninger.

Dens mål er at fremme verdens viden inden for design, konstruktion, drift og sikkerhed af dæmninger. CGIB støtter, validerer og udbreder innovationer inden for dæmninger. Den udgiver konstruktionsregler og standarder for at sikre, at dæmninger bygges med respekt for sikkerhed, miljø og andre sociale og økonomiske aspekter. Det er også et forum for udveksling af viden og erfaring med 26 tekniske komitéer og 500 eksperter.

Bai Yungang: Hemmelighederne bag Xinjiangs landbrugssucces

Den kinesiske vandekspert Bai Yungang, der er næstformand for Xinjiang Academy of Water Sciences, gav en detaljeret rapport om, hvordan Kina har gjort Xinjiangs landbrug til en succeshistorie.

Xinjiang-provinsen, som udgør en sjettedel af Kinas landareal, består af Tarim-bassinet, en såkaldt endorheisk ørkenregion, et indlandsområde, hvor vandet ikke kan flyde til havet, og som er et "tørt landbrugsområde", der kun producerer fra naturlig nedbør og ikke har nogen chance for at overleve. Xinjiang er "en af de regioner med den mest alvorlige strukturelle og ressourcemæssige vandmangel. Derfor er udviklingen af effektive vandbesparelser i landbruget blevet et uundgåeligt valg." Gennem flere årtier har Kina opgraderet vandingsteknikkerne. "I slutningen af 1970'erne introducerede og promoverede mange distrikter forbedrede overfladevandingsteknologier. ... Samtidig blev der indført endnu mere effektive vandbesparende vandingsteknologier såsom "sprinklervanding" og mikrovanding (også kaldet "drypvanding"). Endelig, i slutningen af 1980'erne, foreslog lokale teknikere for første gang at lave "drypvanding" under plastikfilm, en teknik kaldet "membranvanding", som var et stort gennembrud i forhold til den traditionelle overfladevandingsteknologi. Det er en ny vandingsteknologi, der kombinerer fordelene ved teknikken til at dække planter med drypvanding."

Det gjorde det først muligt for Xinjiang at producere 30% af Kinas bomuldsproduktion med meget lidt vand. Derefter blev den samme teknik "udvidet fra nogle få afgrøder som bomuld, druer og frugttræer til næsten alle kulturer, økonomiske specialafgrøder som peberfrugter, tomater, kartofler, majs, sukkerroer og melon til frø, samt kornafgrøder som hvede og ris." I dag er anvendelsesgraden for vandingsvand steget fra 0,506 i 2018 til 0,573 ved udgangen af 2022, hvilket yderligere forbedrer effektiviteten af

vandressourceudnyttelsen og afhjælper de fremtrædende problemer med konflikter mellem vand- og jordressourcer i landbruget. Derefter blev gødning føjet til ligningen. Ved at integrere teknologier som dyrkning med høj tæthed og kobling af vand og gødning skabes der en teknologi til effektiv styring af vand og gødning.

“Sammenlignet med traditionelle teknologier har denne teknologi betydelige vandbesparende og udbytteforøgende effekter.”

Foto: Wikimedia Commons

USA og Storbritannien bliver slyngler og dræber mennesker og institutioner; den Globale Majoritet er i fremdrift

Ikke korrekturlæst

13. januar 2024

Mindre end 24 timer efter Sydafrikas præsentation af sagen om Israels folkedrab i Gaza ved Verdensdomstolen, bombede USA og Storbritannien Yemen, og USA gentog luftangrebet igen natten efter. USA's FN-ambassadør Linda Greenfield-Thomas forsvarede angrebene og fortalte FN's Sikkerhedsråd i går, at luftangrebene "var i overensstemmelse med international lov og i udøvelse af FN's iboende ret til selvforsvar, som afspejlet

i artikel 51 i FN-pagten.”

Men ingen løgne og retorik kan dække over det faktum, at USA og Storbritannien er blevet slyngler og bevidst har dræbt mennesker og også institutioner.

Storbritannien handlede utilsløret med denne hensigt i forhold til Ukraine i går. Premierminister Rishi Sunak tog til Kiev og underskrev, hvad han kaldte en “historisk” aftale om britisk militær opbakning til Ukraine. I sin officielle erklæring sagde han: “Den skelsættende aftale er tænkt som det første stop i udviklingen af et urokkeligt hundredeårigt partnerskab” mellem de to lande. Ukraines præsident Zelenskyy roste handlingen og antydede, at Ukraine vil blive medlem af NATO undervejs, og sagde: “Dette er et signal til verden: Ukraine er ikke alene.” I næste uge er der planlagt endnu en runde af våbenløfter til Ukraine på mødet i Ramstein i Tyskland i Ukraine Forsvarsgruppen; og de falske ukrainske “fredsforhandlinger” finder sted i Schweiz i morgen, – baseret på Zelenskyy's ensidige krav.

Betydningen af disse forskellige tiltag? Ikke alene handler USA og Storbritannien for at sprede konflikt og blodbad, men deres slyngelagtige stil er i sig selv et dække for, at der har været planlagt beredskab og scenarier lang tid i forvejen for at udvide krigsførelsen. Hvad angår det farlige scenarie med at fremprovokere en krig mod Iran, advarede senioranalytikeren Gilbert Doctorow allerede i oktober sidste år om, at det “giver mere mening at tolke Joe Bidens udsendelse af et amerikansk hangarskib og andre flådefartøjer tættere på Israel som forberedelser til et angreb på Iran end som forberedelser til at angribe Hamas' byguerilla i Gaza.” (9. oktober 2024, “Den iranske interesse i Israel-Hamas-krigen

Over for al denne ondskab står de mange udtryk for menneskehedens alternativ: våbenhvile, forhandlinger om fred og initiativer til udvikling. I dag fandt der store gademarcher og demonstrationer sted i dusinvis af byer over

hele kloden. I Washington, D.C., kom mange tusinde mennesker fra hele landet til March4Gaza for at demonstrere for moral i hovedstaden.

Faren er en optrapning af krigsførelsen i mange retninger – Libanon, Yemen og Rødehavsområdet – og Irans provokationer. “Vi er meget tæt på en regional krig,” advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. Hun bemærkede, at den såkaldte “regelbaserede orden er smidt ud af vinduet”, og at vi befinder os i en periode med jungleloven.

Men vi er på dette bristepunkt på mere end én måde, bemærkede Zepp-LaRouche. Se på, hvad Sydafrika gjorde. Det var ikke “nyt”, at Israel begår folkedrab, men den sydafrikanske præsentation i Haag den 11. januar var vandtæt og stærk, og det er “nyt”. Vi befinder os i en fase, hvor vi skal afgøre, hvilken orden og hvilke principper der skal være gældende.

I denne proces er der kritiske kræfter i bevægelse. Kinas udenrigsminister Wang Yi er i Egypten, den første nation i den lange tradition med kinesiske diplomater, der starter hvert nye år med en rundrejse til flere lande i Afrika, men Wang Yi skal have et vigtigt møde med generalsekretæren for Den Arabiske Liga, der har base i Kairo. Både Kina og Den Arabiske Liga, såvel som Rusland og Organisationen for Islamisk Samarbejde og deres medlemslande, har opfordret til en fredskonference om Mellempøsten så hurtigt som muligt.

Den Internationale Fredskoalitions, Schiller Instituttets og andre interventioners rolle er afgørende. Se på engagementet fra de næsten 2.000 internationale organisationer, der har underskrevet og cirkulerer skrivelsen, der opfordrer lande til at indgive interventionserklæringer til Verdensdomstolen, der støtter Sydafrikas sag, der påberåber sig folkedrabskonventionen mod Israel.

Se på den landsdækkende aktionsuge fra 8.-15. januar, hvor landmænd og allierede i Tyskland gør oprør og afviser den

inkompetente og umoralske regering i Berlin. Mandag den 15. januar vil der være en kæmpe demonstration i Berlin.

I den forbindelse er det bemærkelsesværdigt, at Scholz-regeringen den 12. januar annoncerede, at Tyskland vil indgive en tredjepartsindsigelse i Haag til støtte for Israel og imod Sydafrika. Ifølge dagens Times of Israel sagde den tyske regerings talsmand, Steffen Hebestreit, at Tyskland modsætter sig Sydafrikas handling som en "politisk instrumentalisering" af FN's folkedrabskonvention.

Dette understreger blot den positive virkelighed, som bøndernes og andres oprør mod den tyske regering har, og hvor vigtig den er for verden. Helga Zepp-LaRouche har skrevet en erklæring til masse-cirkulation i Tyskland den 15. januar: "Nej, der er en grænse for tyrannens magt! Støt de modige tyske befriere!"

Foto: March4Gaza på Frihedspladsen i Washington, DC, 13. januar. EIRNS/Stuart Lewis

Zepp-LaRouche: Tyske Landmænd og Sydafrika viser, hvordan man skriver historie

Ikke korrekturlæst

12. januar 2024 . Helga Zepp-LaRouches hovedtale til dagens møde i Den Internationale Fredskoalition giver et kritisk overblik og et grundlag for ægte håb. Her er de vigtigste uddrag:

Helga Zepp-LaRouche: Den forgangne uge var virkelig en absolut

dramatisk uge med mindst to begivenheder, som jeg vil kalde historiske vendepunkter, for så vidt som det faktum, at de fandt sted på den måde, de gjorde, betyder, at der er et helt nyt kapitel i verdenshistorien.

Den første er naturligvis præsentationen af den sydafrikanske regering, eller rettere seks juridiske eksperter fra den sydafrikanske regering ved Den Internationale Domstol i Haag, hvor de præsenterede sagen med anklagen om folkedrab mod regeringen i Israel.... Det er noget, alle absolut bør se, fordi det faktum, at det er Sydafrikas regering, en regering, der har en lang historie med at kæmpe mod apartheid og har en meget høj moralsk status, var den, der tog dette skridt for at forsøge at skabe retfærdighed og redde det palæstinensiske folks liv; og hele Vesten var ikke i stand til at reagere, eller nogle af dem benægter det endda stadig i dette øjeblik. Dette er af historisk betydning; det betyder, at det moralske lederskab er flyttet til landene i det Globale Syd, eller bedre, den Globale Majoritet....

Først præsenterede de den helt utrolige humanitære krise med mennesker, der dør af sult, tørst og sygdom. De viste, hvordan den humanitære krise vil dræbe halvdelen af befolkningen eller mere, hvis der ikke bliver gjort noget for at ændre situationen øjeblikkeligt. Derefter gik de over til at præsentere hensigten med folkedrab. Det er naturligvis det sværeste i sådan en sag, men de citerede så mange embedsmænd – fra premierminister Netanyahu, præsident Herzog, forsvarsminister Gallant, flere andre ministre, Knesset-medlemmer – og viste videoklip af soldater, der tydeligvis var berusede af de ordrer, de fik, som dansede i cirkler for at fejre, at de nu havde til opgave at ødelægge Amaleks frø, eller Gaza, i traditionen med den gamle bibelske historie om at dræbe Amaleks folk. Og de sang også, at der ikke er nogen civile, der er uskyldige; babyer og mødre og ammebørn er alle lige skyldige. Det var en utrolig anklage, og den var på det højest mulige niveau, for det, justitsministeren og andre

sagde, var, at de citerede Mandela, at de ikke desto mindre fortsætter i den ånd, at menneskeheden er én. De citerede også Martin Luther King for at sige, at historiens bue er lang, men at den er bøjet mod retfærdighed...

[Det er klart, at der skal handles øjeblikkeligt for at forhindre denne forfærdelige udryddelse af mennesker. Jeg tror, at dette kommer til at ændre historien, fordi det har vist, at menneskehedens lederskab klart er skiftet til det Globale Syd, og at den såkaldte regelbaserede orden og de mennesker, der tror, at de er så overlegne, absolut har vist sig at være på den forkerte side af historien. Jeg finder dette ekstremt vigtigt...

Lad mig tilføje et punkt, og det er – jeg håber ikke, at min dom er for jubelagtig – lige så vigtigt på en anden måde som det, der skete i Haag. Det er, at de tyske landmænd gik på gaden i mandags [8. januar]. De havde mere end 100.000 traktorer på gaden og blokerede mange byer – jeg tror, det var 100 byer i alle 16 delstater i Forbundsrepublikken Tyskland. Denne protestaktion fortsatte hver eneste dag i denne uge. Titusindvis af traktorer i mange byer, og det kulminerer næste mandag, hvor de har indkaldt til en endnu større demonstration i Berlin. Det, der var så specielt ved det, var, at de ikke kun modsatte sig alle de spareforanstaltninger, som regeringen forsøger at pålægge landmændene, fordi det truer deres eksistens, men de tog klart lederskab for at sige: "Nok er nok." Disse politikker, som i en vis forstand ikke kun ødelægger Tyskland, men det var landmændene, der tog det moralske skridt til at modsætte sig det. De blev støttet af samtlige befolkningsgrupper i Tyskland. 90% af det tyske folk udtrykte støtte; lastbilchaufførerne, håndværkerne, bagerne og mange andre. Dette er en proces, hvor folk ikke bare modsætter sig en bestemt politik, nedskæringerne i landbrugssektoren, men hele det forkerte spor, som tysk politik har bevæget sig ind på.

Jeg synes, at fællesnævneren mellem det, der skete i Haag, og

det, der skete i Tyskland, er meget interessant. I Sydafrikas tilfælde var det helt klart et land i det Globale Syd, der handlede på baggrund af sin retmæssige suverænitet og tog ansvar for det større spørgsmål om menneskeheden. Det er den samme grundlæggende årsag til, at de tyske landmænd handlede, for den samme kamp, hvor landene i det Globale Flertal forsøger at slippe af med kolonialismen og opnå deres egen suverænitet over for levnene fra kolonialismen i form af de finansielle institutioner, kartellerne, som kontrollerer fødevareproduktionen fra frø til høst, det er den samme mekanisme, som de tyske landmænd protesterer imod. Så det Globale Syds kamp og de tyske landmænds kamp er helt klart rettet mod de samme uretfærdige mekanismer. Det er også vejen til løsningen, for hvis vi kan få folk i USA og i de europæiske lande til at anerkende, at landene i det Globale Syd ikke er deres fjender, men deres oplagte partnere, så kan vi finde en udvej og flytte hele verden ind i et Nyt Paradigme...

Jeg vil bare lade det blive ved det, men jeg synes, det bør give os håb. I begge tilfælde er det faktum, at den sydafrikanske regering trådte til for palæstinenserne, og at de tyske landmænd træder til for at rette op på en forkert politik, en meget stor grund til håb om, at vi kan bringe hele verden i en forbedret tilstand.

Foto: The South African delegation to the International Court of Justice. Credit: ICJ

Retfærdigheden **indtager**

fremtiden

(EIRNS) – 11. januar 2024

Sydafrikas sønderlemmende præsentation ved Den Internationale Domstol gennem timevis af præsentationer, der på kraftfuld vis dokumenterede staten Israels overtrædelser af folkedrabskonventionen, kræver et svar både fra domstolen og fra verden. Det er en historisk dag, som markerer et paradigmeskifte i verden. En nation fra det Globale Syd har krævet anvendelse af principper, som den anglo-amerikanske NATO-blok italesætter, men ikke overholder.

Den Sydafrikanske Republiks præsentation blev indledt med udtalelser om "den igangværende Nakba" mod det palæstinensiske folk, den "apartheid", de lider under, og behovet for at anerkende, at "intet angreb, uanset hvor alvorligt det er, kan retfærdiggøre denne vold." Det juridiske argument i seks dele beskrev i detaljer de handlinger, der er foretaget i strid med afsnit 2a, b, c og d i folkedrabskonventionen, gennem direkte drab, gennem tilbageholdelse af de vigtigste levnedsmidler for at få befolkningen til at gå til grunde, gennem ødelæggelse af sundhedsvæsenet og ved at gøre det umuligt for kvinder at føde sikkert. Af alle de katastrofalt sultne mennesker i verden befinder fire ud af fem sig i det lille Gaza! Advokaterne behandlede spørgsmålet om hensigt og citerede udførligt fra regeringseksperter, der opfordrede til kollektiv afstraffelse og udbredt ødelæggelse, og de deraf følgende udtalelser fra soldater, der afspejlede deres regerings synspunkter. Behovet for hurtig handling fra domstolens side kræver, at man indfører midlertidige foranstaltninger mod staten Israel og kræver, at den indstiller sin invasion og stopper sine handlinger, der forhindrer liv.

ICJ's status og værdien af selve retsstatsprincippet står på spil, hævder Sydafrika. Hvis loven ikke gælder ensartet, er det så virkelig en lov? Eller giver magt ret?

Hvis domstolen dømmer til fordel for Sydafrikas ansøgning, vil det være en stor sejr for landet, og for dem der officielt har støttet ansøgningen – herunder Pakistan, Bangladesh, Malaysia, Maldiverne, Namibia, Bolivia, Tyrkiet, Nicaragua og adskillige FN-menneskerettighedseksperter – et klart eksempel på en international institution, der indtager en stærk holdning over for den angloamerikanske politiks overherredømme.

Men retfærdighed er ikke bare at stoppe angrebet. Retfærdighed er ikke fravær af krig. Hvilken bekræftelse af retfærdighed vil fremtiden bringe?

Fred er ikke en tilbagevenden til 6. oktober! Før Hamas' invasion den 7. oktober levede hele den region, der populært betegnes som Mellemmøsten, i en forfærdelig virkelighed, som en kedel af konflikt, der bevidst blev opretholdt med geopolitiske formål for øje, en uholdbar og uretfærdig spænding.

Løsningen kræver anerkendelse af en palæstinensisk stat i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 242, som blev enstemmigt vedtaget af Sikkerhedsrådet i 1967. Dette er det første skridt mod en langsigtet løsning, såsom to-statsløsningen, der støttes af Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche.

Men den fulde løsning er ikke lokal, ikke regional, men international. Kina har foreslået en international fredskonference for at udvikle en varig vision for at realisere palæstinensisk-israelsk og arabisk-israelsk fred.

Og en sådan fred er udelukkende mulig gennem en fremtidsorienteret udvikling – herunder Oase-planen for regional udvikling – alt sammen muliggjort gennem et nyt paradigme for strategisk og økonomisk tænkning.

Sydafrikas handling ved ICJ peger i retning af dette nye paradigme.

(USA's og Storbritanniens angreb på houthierne – der behandler deres involvering i skibsfarten i Det Røde Hav som noget, der kan adskilles fra løsningen af Israel-Palæstina-situationen – er en afspejling af det gamle paradigme).

Og i en tilsyneladende ikke-relateret, men sammenfaldende udvikling, har de ugelange protester, som titusindvis af landmænd i Tyskland har gennemført for at afvise deres seneste regerings totale krig og angiveligt "grønne" politik, forbløffet eliterne i ikke bare denne nation, men i hele den transatlantiske verden.

For pludselig at indføre positive, holdbare og virkelig menneskelige helhedsløsninger må de principper, der ligger til grund for disse løsninger, være kendt, formidlet og anvendt, for vellykket handling, og der skal ageres nu. Zepp-LaRouches ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur er begyndelsen.

Foto: International Court of Justice hearing. Credit ICJ

Sydafrikas sag ved Den Internationale Domstol angående Israels folkedrab i Gaza

Ikke korrekturlæst

11. januar 2024 (EIRNS) - Den sydafrikanske menneskerettighedsadvokat Adila Hassim præsenterede sit lands sag for Den Internationale Domstol i dag, angående Israels

igangværende folkemord i Israel. Andre medlemmer af Sydafrikas team præsenterede andre facetter af sagen, herunder de igangværende folkemorderiske konsekvenser, der kan forventes (fra spredning af sygdomme osv.) og de udtrykte hensigtserklæringer fra Israels ledelse om at udslutte civilbefolkningen og ødelægge landet.

Efter at have forklaret Israels kontrol over Gaza, "dets territorialfarvande, landovergange, vand, elektricitet, elektromagnetiske område og civile infrastruktur i Gaza, såvel som over centrale regeringsfunktioner," og at det kontrollerer al adgang ind og ud, skitserede Hassim "de tungeste konventionelle bombekampagner i den moderne krigsførelses historie, ", der har dræbt mere end 22.000 palæstinensere på 13 uger, og den "umiddelbare risiko for at dø af sult, dehydrering og sygdom som følge af Israels fortsatte belejring, ødelæggelsen af palæstinensiske byer, den utilstrækkelige hjælp, der er blevet tilladt til den palæstinensiske befolkning, og umuligheden af at distribuere denne begrænsede hjælp, mens bomberne falder. "

Der er fire niveauer af folkemord:

1. Massedrabene er nu oppe på 23.210, "hvoraf mindst 70% menes at være kvinder og børn," plus yderligere 7.000 "stadig savnede, formodet døde under murbrokkerne... De er blevet dræbt, hvis de ikke har evakueret de steder, de er flygtet til, og endda mens de forsøgte at flygte via israelsk erklærede sikre ruter... Alene i de første tre uger efter den 7. oktober anvendte Israel 6.000 bomber om ugen. Mindst 200 gange har de indsat 2.000-punds bomber i sydlige områder af Palæstina, der er udpeget som sikre." Sådanne "bomber er nogle af de største og mest destruktive bomber, der findes... Israel har dræbt et hidtil uset antal civile med fuld viden om, hvor mange civile liv hver bombe vil tage... Omfanget af palæstinensiske drab på børn i Gaza er så stort, at FN-chefer har beskrevet det som en kirkegård for børn."

2. "Påførelse af alvorlig legemlig eller psykisk skade" omfatter nu omkring 60.000 "sårede og lemlæstede". Igen er størstedelen af dem kvinder og børn."

3. "Israel har bevidst indført forhold i Gaza, som ikke kan opretholde liv, og som er beregnet til at medføre dets fysiske ødelæggelse." Israel opnår dette på mindst fire måder.

a. For det første ved at tvangsforflytte omkring 85% af Gazas befolkning, begyndende med en ordre den 13. oktober til mere end 1 million om at evakuere inden for 24 timer. " Det krævede øjeblikkelig bevægelse, hvor man kun tog, hvad man kunne bære, samtidig med at ingen humanitær hjælp var tilladt, og brændstof, vand, mad og andre livsfornødenheder bevidst var blevet afskåret. Det var helt klart beregnet på at ødelægge befolkningen." Samtidig blev deres hjem ødelagt "hvilket efterlod mindst en halv million palæstinensere uden noget hjem at vende tilbage til.... Der er overhovedet ingen tegn på, at Israel påtager sig ansvaret for at genopbygge det, de har ødelagt. I stedet fejres ødelæggelserne af den israelske hær." Der blev vist video af soldater, der " frydefuldt detonerede hele boligblokke og bytorve..."

b. Den bevidste skabelse af "udbredt sult, dehydrering og hungersnød. Israels kampagne har drevet Gazas indbyggere til sulTEGRÆNSEN. Hele 93 % af befolkningen i Gaza er ramt af sult på et niveau, der ikke er set før. Af alle de mennesker i verden, der i øjeblikket lider af katastrofal sult, befinder mere end 80% sig i Gaza." Ekspertter forudser flere dødsfald "på grund af sult og sygdom end luftangreb". Og alligevel fortsætter Israel med at forhindre effektiv levering af humanitær hjælp," både ved at begrænse hjælpen og ved at lamme forsyningen gennem konstante bombardementer.

c. "Israel har bevidst skabt forhold, hvor palæstinenserne i Gaza nægtes tilstrækkeligt husly, tøj eller sanitet." Befolkningen er berøvet tilstrækkelig beklædning, rent vand osv., hvilket har ført til "en voldsom stigning i udbrud af

smitsomme sygdomme” og en voldsom stigning af diarré hos børn under fem år – en 20-dobling.

d. Sundhedsinfrastrukturen “er blevet fuldstændig udslettet.”

4. Med hensyn til 2d, “Indførelse af foranstaltninger, der har til formål at forhindre fødsler i gruppen”, påpegede Hassim, at det skete gennem handlinger som blokering af medicinsk udstyr beregnet til fødsler. Resultatet er, at 25 ud af de 180 kvinder, der føder på en given dag, har fødselsrelaterede komplikationer og ikke får nogen medicinsk hjælp.

Foto: Adila Hassim before the International Court of Justice.
UN News

**Webcast med Helga Zepp-
LaRouche, Schiller
Instituttets grundlægger og
leder**

**Tyske landbrugsprotester
afslører verdens faktiske
tilstand: “Dette er kun
toppen af isbjerget**

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 10. januar 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og leder af Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 10. januar 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Hvis du har kommentarer eller spørgsmål, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Jeg vil gerne åbne vores diskussion med at bede om din vurdering, Helga, af to ekstremt vigtige udviklinger: Den ene er de traktorer, der ruller gennem Tyskland i protest mod regeringen og EU's politik generelt, hvilket samler stor støtte fra befolkningen; og den anden er den høring, der finder sted i morgen ved Den Internationale Domstol om en begæring fra Sydafrika om at finde Israel skyldig i folkedrab mod befolkningen i Gaza i henhold til folkedrabskonventionen fra 1948. Det afspejler et skift fra passivitet og accept af skandaløse politikker til, hvad der ser ud til at være en ændring med hensyn til uvilje mod at acceptere den slags politikker. Ser du disse begivenheder som en indikation af, at tidevandet er ved at vende, at flere mennesker vil være villige til at stå frem og sige fra? Og tror du, at det er en afspejling af det mod, som lederne i det Globale Syd har udvist ved at lade deres stemmer blive hørt?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja, det vil jeg bestemt sige, – for at starte med situationen i Tyskland: Jeg tror virkelig, det er begyndelsen på en afgørende forandring. Og det er en afgørende ændring, fordi landmændene, som i meget, meget lang tid har protesteret og klaget over de forskellige regerings politik, som har stået på i lang tid, men som er blevet optrappet med denne ubeskrivelige såkaldte "gadelygtekoalition", som alle er enige om er den værste regering, Tyskland har haft siden Anden Verdenskrig, nu er kommet i udbrud. Fordi landmændene, og mange andre med dem, men især landmændene, udtrykker meget klart, at de ser deres eksistens truet gennem en kombination af stadig større nedskæringer – denne gang tilskuddene til dieselbrændstof, men også masser af bureaukratiske regler, der

har gjort deres liv umuligt, at de ikke har kontrol over deres priser – så dette er brudt ud nu.

Men jeg tror, at det, der kommer ud af dette, er meget, meget – og jeg må rose de tyske landmænd. Jeg tror, at alle tyskere er ekstremt stolte over, at et udsnit af befolkningen, hvor man i lang tid spurgte folk i Tyskland, "hvad synes du?", har gjort det samme. 99 % af befolkningen ville sige: "Tyskland er på vej mod afgrunden. De nuværende magthavere er ved at ødelægge alt det, som generation efter generation har bygget op efter Anden Verdenskrig," men så ville de normalt tilføje, "der er ikke noget at gøre." Og både koalitionsregeringen og oppositionen blev betragtet som relativt ens – med undtagelse af AfD, men mange troede, at det var noget, man virkelig kunne stemme på på grund af meget problematiske kredse inden for AfD.

I lang tid så den tyske situation virkelig forfærdelig ud, fordi den tyske økonomi brast og kollapsede, og især efter sabotagen af Nord Stream-gasrørledningerne, hvor alle har mistanke om, at Seymour Hersh har ret i, at det var USA, der gjorde det, og kræver en undersøgelse; Men folk vidste, at det frygtelige sammenbrud i den tyske økonomi, i det tyske landbrug, for en stor dels vedkommende var resultatet af sanktionerne mod Rusland, som Tyskland i virkeligheden blev tvunget til at gennemføre som en del af den generelle transatlantiske politik, men også stigningen i energipriserne, da gassen fra Rusland ikke længere var tilgængelig. Så alle havde en fornemmelse af, at landet var på vej ned og ned og ned, og at der ikke var nogen kræfter, der havde modet til at gøre noget ved det. Og nu havde vi i mandags [8. januar] mere end 100.000 traktorer, og der er mange videoer, der cirkulerer på internettet: 100.000 traktorer er meget! En masse lange, lange, lange køer. Demonstrationerne fandt sted i 100 byer, i alle 16 stater, og de blev støttet af lastbilchauffører, af arbejdere fra byggesektoren, der kom med deres lastbiler eller cementmaskiner eller andre byggekøretøjer; og også

håndværkere. Og hvis man kører gennem nogle byer i Tyskland, kan man se skilte i vinduerne, hvor der står: "Vi støtter de tyske landmænds kamp."

Så jeg tror, at dette nu er begyndelsen på noget, hvor jeg ikke kan se, hvordan det kan fortrydes, fordi landmændenes handling har givet dem en ny følelse af tillid til, hvad de kan gøre. Og hvis du lytter til dem, var de ekstremt fredelige, i modsætning til et ondsksfuldt forsøg på forhånd på at kriminalisere det og sige, at det var undergravet af højreorienterede kredse. Så forsøgte de at blæse en hændelse op, hvor økonomiminister Habeck kom tilbage fra en ø i Nordsøen, og da hans færge forsøgte at lægge til kaj i Slesvig-Holsten, var der bønder, der ville tale med ham. Hvis man rekonstruerer det, skete der ikke noget stort; det var ikke et voldeligt angreb, men kaptajnen på færgen besluttede at vende færgen og ikke lægge til der med Habeck. Dette blev blæst op som en stor, stor ting, at dette er tegnet på, at bønderne forsøger at vælte staten. Jeg tror ikke, der var noget af den slags. Den tidligere leder af politiets fagforening, Rainer Wendt, latterliggjorde alle disse forsøg, og alle roste bønderne, politiet, de roste samarbejdet mellem dem.

Så jeg synes, det var en fremragende demonstration af statskunst, af virkelig at tage ansvar, og det vil fortsætte, tror jeg, indtil den såkaldte gadelys-koalition tager nedskæringerne tilbage, hvilket vi får at se. Der er flere demonstrationer hele ugen. Næste mandag, den 15. januar, har de indkaldt til en stor, national demonstration, og hele ugen vil de lokale demonstrationer fortsætte med at afskære adgangen til motorveje og blokere veje. Og i dag strejker lokomotivførernes fagforening i tre dage.

Så jeg tror, der er ved at ske et skift i Tyskland, og det gode er, at det også bliver rapporteret af alle medier, at omkring 90% af befolkningen støtter landmændene, og kun 10% klager: "De forstyrrer mit daglige arbejde." Men folk forstår

virkelig, at de tyske landmænd kæmper for hele Tyskland. Så det er fremragende.

Og der er landmænd fra hele verden, der sender støttetelegrammer, og hvis du lytter til dette show, uanset om du har noget at gøre med landbrug eller ej, så send dine støttetelegrammer, lav korte videoer til de tyske landmænd, fordi de nu er spydspidsen i kampen for at bringe økonomien tilbage til et fornuftigt grundlag.

Nu til den anden begivenhed, du nævnte: I morgen starter høringen i Haag om den sydafrikanske regerings krav om at undersøge, om Israel begår folkemord i Gaza, og der er nu mange organisationer og mange enkeltpersoner, ja, hundredvis af organisationer, der er gået sammen om at støtte Sydafrika. Og her vil jeg igen sige, at det er et tegn i tiden, at der er et land i det Globale Syd, i Afrika, i BRIKS, der tager det moralske lederskab for at forsøge at stoppe det, der foregår i Gaza, som er helt forfærdeligt og bliver værre dag for dag. Det anslås nu, at tusindvis af mennesker dør af sult og tørst hver dag. Og det anslås, at en fjerdedel af hele Gazas befolkning, dvs. 500.000 mennesker, i løbet af de næste måneder er i umiddelbar fare for at dø af sygdom på grund af sammenbruddet i de sanitære forhold: Intet rent vand eller den slags.

Det er super, supervigtigt, at der kommer en våbenhvile, og at fredsforhandlinger og en omfattende tilgang, som den Kina har foreslået til en Mellemøstkonference, bliver sat på dagsordenen. Men det faktum, at et land i det Globale Syd, og ikke i den såkaldte "værdibaserede, vestlige regelbaserede orden", udviser dette moralske lederskab, synes jeg også er et tegn i tiden. Det betyder bare, at lederskabet er ved at skifte til det Globale Syd, fordi Vesten tydeligvis har mistet grebet om det.

SCHLANGER: Helga, du svarede på en måde på det, men vi har et spørgsmål fra en, der spurgte: "Støtter den tyske befolkning

landmændenes protest?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg synes, det er et meget, meget vigtigt tegn. I tidligere kampe har der været misforståelser og så videre, men denne gang er det af den grund, jeg allerede har været inde på. Jeg har haft mange diskussioner det sidste år, og uanset hvem man talte med, bagere, landarbejdere, iværksættere, Mittelstand-ledere, sagde de alle: "Tyskland er ved at kollapse!"

Det er ved at kollapse: Der sker en absolut indskrænkning af industrierne på mellemniveau, mange byer bliver spøgelsesbyer, hvor butikker lukker i bymidten, restauranter lukker, og det har alt sammen at gøre med de høje energipriser, og hvis kunderne bliver fattigere, så går de ikke så meget i restauranter og butikker. Så denne intervention fra landmændene, og der er det gode, at den officielle landmandsforening, Deutscher Bauernverband, og den slags alternative organisation, Land schafft Verbindung, som har eksisteret mere spontant i nogen tid; men tidligere var de aldrig på samme side. Nu arbejder de sammen, og jeg synes, det er ekstremt vigtigt. Desuden er der stor opbakning fra, jeg vil næsten sige, alle befolkningsgrupper har repræsentanter, der har udtrykt deres støtte. Det er ekstremt vigtigt.

Og jeg har en fornemmelse af, at dette kunne være begyndelsen på en ændring af situationen i Tyskland, ved at hævde flere suveræne rettigheder, flere af Tysklands reelle interesser, som i den seneste tid er blevet fuldstændig trampet på af de såkaldte "tidligere" besættelsesmagter, men nogle af dem tror stadig, at de er det, og forsøger at diktere politikker i Tyskland, som er absolut skadelige for Tysklands interesser – og jeg tror, at dette nu udgør regningen for det.

SCHLANGER: I forbindelse med det, du lige har sagt, har vi et spørgsmål fra Philip, der spørger: "Er de tyske beslutningstagere klar over, at USA's ødelæggelse af Nord Stream-rørledningerne var en forræderisk handling fra deres

så kaldte allierede? Og er det muligt, at dette vil fremprovokere en eller anden form for handling for at holde USA ansvarlig for, hvad de har gjort?"

ZEPP-LAROUICHE: Det var måske ikke i mainstreammedierne, fordi de helt latterligt solgte alle dækhistorierne om, at det var en yacht med nogen fra Polen og en ukrainsk besætning, og det var dækhistorien, mens mange militæreksperter påpegede, at man ikke kan lave sådan en eksplosion, der kan sabotere Nord Stream-rørledningerne, med den slags udstyr på en sejlbåd – man har simpelthen ikke det rette udstyr til dybdedykning osv. Så medierne præsenterede altid disse dækhistorier, og der var ingen diskussion!

Regeringen, Scholz, som i februar 2022 var til denne berømte pressekonference med Biden. Herr Biden sagde, at vi har måder at afslutte Nord Stream-rørledningen på, og journalisten spurgte så en anden gang, hvad der var med den, og han sagde noget i retning af, at "vi vil gøre det af med den." Og Scholz stod ved siden af Biden, som en lille "puddel under bruseren" (det er en tysk talemåde), en "våd puddel", som vi siger. Og det faktum, at den tyske regering ikke er i stand til at repræsentere det tyske folks interesser, og at hele den tyske økonomi er ved at kollapse som følge heraf, det var ikke i mainstream-nyhederne!

Men jeg kan forsikre dig om, at det var genstand for mange diskussioner, og jeg tror, at det var en af hovedårsagerne til, at tilliden til regeringen blev udhulet, og at regeringen i meningsmålingerne lige nu ligger på et absolut lavpunkt. Det kan endda være, at hvis regeringen ikke indgår en aftale, og dette fortsætter, kan regeringen blive skubbet ud i løbet af meget kort tid. Det eneste problem er, hvordan man organiserer en opposition, der har værdi, når man for eksempel tænker på, at lederen af CDU er den tidligere europæiske chef for BlackRock, og det rejser nogle spørgsmål om, hvad CDU's politik vil være.

Men alt, hvad der ændrer den nuværende kurs, er godt og åbner op for en reel diskussion om, hvor Tyskland bør bevæge sig hen.

SCHLANGER: Nu har vi et spørgsmål fra Chris K., som bor i Panama, og som rapporterer om den overgang, der har været i gang i et stykke tid i Panama, fra at være en fysisk produktiv økonomi til en, der er baseret på finansielle tjenester, der udnytter dollaren. Han rapporterer, at skibstrafikken i kanalen er faldet, og at statens indtægter derfor er dalende. Og han spørger: "Hvordan vil lande som vores, Panama, overleve, når de er afhængige af finansielle tjenester relateret til dollaren? Hvordan kan de overleve? Hvad kan de gøre?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er klart, at denne kamp ikke er afgjort, og at den bliver mere og mere voldsom, for man kan faktisk se, at bestræbelserne på at øge dollarens rolle igen, klart bliver fremmet, som det er tilfældet i Argentina.

Men på den anden side tror jeg, at dette år, 2024, bliver et år, hvor det nye økonomiske system for BRIKS-Plus, det Globale Flertal, de lande, der tilsammen repræsenterer langt over 80-85%, som forsøger at skabe et nyt økonomisk system – måske endda en ny reservevaluta – men sætter økonomisk samarbejde på dagsordenen til gavn for alle deltagere, det bliver den dominerende tendens. Jeg tror, at med Ruslands BRIKS-formandskab, som startede den 1. januar for BRIKS-10, og mere end 30 lande, som har ansøgt om medlemskab i den næste periode, så er jeg overbevist om, at det vil blive den dominerende dynamik.

De lande, der stadig bruger et finansielt system, som kun er godt for spekulanterne, i det mindste i øjeblikket, før der sker et større krak, og som kun søger at maksimere profitten for en relativt lille del af befolkningen, mens det fælles bedste for det store flertal negligeres, vil efter min mening ikke vare evigt. Det var min afdøde mand, Lyndon LaRouches,

forudsigelse i 1971, da Nixon erstattede de faste valutakurser med flydende; Han påpegede dengang, at hvis man fortsatte ad den vej, ville det uundgåeligt føre til et kollaps af systemet, og selv hvis det tog et halvt århundrede, hvilket er lidt længere, end vi kunne forudse, fordi vi ikke helt bedømte centralbankernes enorme metoder til at manipulere markederne, til at bruge hele derivatsystemet, men derivatsystemet kan være sømmet på kisten, fordi man nu har 2 billioner dollars i udestående derivater, der ikke kan indfries. Og jeg tror, at hele det spil er ved at være slut.

Så i en vis forstand er der håb. Det er ikke en afgjort kamp, for jeg kan se, at små lande, der befinder sig i en geografisk position som Mexico, hvor mange sagde: "Vi har kun to problemer: det ene er historien, og det andet er geografien" – jeg tror ikke, at Panama er særlig langt væk fra et sådant dilemma. Men det faktum, at der nu er mange lande, der virkelig er beslutsomme, og som har stærke ledere – i BRIKS er der flere stærke ledere, og den sydafrikanske sag i Haag er blot endnu et bevis på en sådan ledelsesstyrke. Så jeg ville ikke opgive håbet og ville forsøge at holde ud.

SCHLANGER: Vi har et par spørgsmål mere, Helga. Du nævnte BlackRocks rolle. Vi har et spørgsmål fra en fast seer, som siger: "Du plejede at diskutere det militær-industrielle kompleks, eller MICIMATT, som Ray McGovern kalder det. Nu kalder du det det militær-finansielle kompleks. Afspejler det den rolle, som virksomheder som BlackRock, Vanguard og Silicon Valley spiller?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg vil foreslå, at du går ind på vores hjemmeside, hvor vi har et faktaark. For før jul startede vi kampagnen "Gør sværd til plovjern", fordi udgifterne til det militærindustrielle kompleks i Vesten, i USA, men også i stigende grad i Europa, er en så enorm ødelæggelse af fysisk velstand, at vi gik tilbage til dette gamle krav fra Esajas 2:4 om, at sværd skal gøres til plovjern. Der er mange, mange referencer i kirkens historie, hvor dette krav er blevet

fremSAT. Få dage senere kom paven med sit julebudskab, hvor han også krævede præcis det. I mellemtiden har mange flere religiøse ledere taget det op.

Så jeg tror, at ideen om, at man er nødt til at stoppe denne utrolige ødelæggelse af fysisk kapacitet og fysiske aktiver, som ville være så meget mere presserende for spørgsmål om det fælles bedste – infrastruktur, hospitaler, skoler, bare et enormt behov for at overvinde fattigdom, sult, at udvikle ferskvand; alle disse ting ville kræve præcis de kapaciteter, som nu bliver smidt væk i krig og ødelæggelse.

Så undersøgte vi, hvem der egentlig ejer disse militærindustrielle virksomheder, og det viser sig, at det ikke er de industrielle kræfter, men de finansielle kræfter på Wall Street, i City of London og andre finanscentre, fordi de dybest set administreres, og deres aktier og anparter sælges af de store finansielle investeringsselskaber. Så du kan virkelig se, at navnet burde ændres fra "militær-industrielt kompleks" til i det mindste "militær-industrielt-finansielt kompleks", og så har du ejerskabet.

Hvad kan man gøre ved det? Vi arbejder på lovgivning; vi har skrevet et første udkast til USA, kaldet "The Swords into Plowshares Act of 2024." Vi vil lægge linket under webcastet, og vi arbejder på lignende lovforslag for andre lande. Dette må få en ende, for hvis man ikke gør det, og man bliver ved med at militarisere økonomierne, som det vanvittige EU nu foreslår, hvis man siger, at vi skal forberede os på krig med Rusland, hvilket er, hvad de åbent siger nu i Sverige, i Finland; eller i Tyskland, hvor forsvarsminister Pistorius siger, at vi skal gøre Tyskland "krigsparat" – hvem ønsker at blive "krigsparat"? Vi ønsker ikke at ende i en situation, hvor vi får Tredje Verdenskrig, for det ville være en krig, som ingen ville overleve!

Så enhver, der siger, at vi bør blive krigsparate, bør hellere gå til sin læge og få en henvisning til en anden læge (jeg vil

ikke uddybe det, du ved, hvad jeg mener).

Men det her er vanvittigt. Vi burde absolut have en mobilisering af befolkningen for at omdanne militærindustrien til fredelig produktion, og så kunne vi finde løsninger på alting.

SCHLANGER: Og mens du svarede på det spørgsmål, var der nogen, der skrev: "Hvordan kan vi få Kongressen til at indføre 'Swords into Plowshares Act'?" Vi lægger det op i beskrivelsesdelen af webcastet. Og folk bør tage det ud og organisere sig med det. Læs det, studer det, få detaljerne om, hvad Helga lige diskuterede, med hensyn til hvem der styrer det militær-finansielle kompleks, og giv det til dit kongresmedlem. Og vær modig! Hold dig ikke tilbage.

Helga, vi har et par spørgsmål mere – et fra Stockholm, Sverige: "Selv hvis Sydafrika får retssagen mod Israel videre, hvilke officielle myndigheder har Den Internationale Domstol så? De har ikke en politistyrke, vel?"

ZEPP-LAROUCHE: Nej, men Den Internationale Domstol kunne foretage efterforskningen og så give hele pakken til Den Internationale Straffedomstol, som har en meget større jurisdiktion. Og jeg tror, at hvis en sådan sag bliver undersøgt, og den sydafrikanske regering allerede har leveret en 84-siders dokumentation, som er meget detaljeret og meget grundig, så er der allerede gjort et stort stykke arbejde. Hvis det blev undersøgt yderligere, og det blev et emne for offentlig diskussion blandt regeringerne i FN, i FN's Sikkerhedsråd, i FN's Generalforsamling og andre lignende fora, ville det ændre dynamikken.

For hele dette verdenssystem har kun fungeret, fordi der har været en enorm manipulation af den offentlige mening. Man havde ikke sandheden, men man havde de fortællinger, der blev promoveret – som for eksempel fortællingen om Gaza, der ændrede sig! I meget lang tid, flere måneder, var

fortællingen, at det var alt Hamas ' angreb på Israel, der forårsagede alle disse problemer, og de udeladte fuldstændigt det faktum, at der var en overproportionel reaktion fra IDF, at den israelske hærs militære magt er så langt overlegen, at de afspærrede hele området og afskærmede folk fra mad, medicin-alt dette i lang tid blev ikke rapporteret, og det brød virkelig kun, måske for to uger siden, at nyheden blev så overvældende, så selv medierne, som i begyndelsen helt havde udeladt IDF ' s overreaktion, som klart derefter afslørede, at målet ikke kun var at straffe Hamas for dets angreb 7 oktober, men forskellige israelske ministre i mellemtiden kom ud og sagde åbent, at de ønskede at affolke alle palæstinensere, at de ønskede at overføre dem til Sinai, eller til Jordan, dybest set indrømmede de etnisk udrensning. Kun langsomt, langsomt ændrede fortællingen sig, og sandheden kom ud.

Så fordelene ved at have en sådan sag ved Den Internationale Domstol er, at sandheden og retfærdigheden igen får en chance for at blive synlig og hørt. Og det er, tror jeg, den absolutte forudsætning for enhver afhjælpning af situationen.

SCHLANGER: Vi har et par kommentarer. Louisa skriver: "Verden er mørk, og I oplyser den. Tak for det, som I gør." Og en anden skrev ind og sagde: "Jeg vil hurtigst muligt komme efter mit kongresmedlem med denne lov." Så var der en ved navn "Violin Hunter 2", der sagde, at "Tyskland skal holde op med at støtte Ukraine." Det tror jeg, du er enig i.

Har du noget at tilføje for at afslutte diskussionen i dag?

ZEPP-LAROCHE: Jeg synes virkelig, at folk skal blive aktive. Dette er et øjeblik, hvor det ikke er tilgiveligt at være passiv, sidde på sofaen eller sidde et hvilket som helst sted og ikke bevæge sig. For der er perioder, hvor der i lang tid ikke sker noget, og folk har en vis grund til at sige, "åh, man kan alligevel ikke gøre noget," hvilket er en sætning, jeg ville forbyde med straffen for fangehul for længe siden. Jeg sagde, at hvis nogen siger det, skal de 10 år i fangekælder,

fordi det demoraliserer andre mennesker.

Spørg til side, jeg tror, at lige nu er det øjeblik, hvor man har – jeg vil ikke sige, at det er som i 1989, men det kan blive det. Husk på, at i 1989, da millioner gik på gaden i Østtyskland, faldt muren, og der var i en kort periode en chance for det, vi kalder “menneskehedens stjernestund”. Vi ved nu, og vi har endda udgivet en bog om det, at den chance i '89 gik tabt af mange årsager: En af grundene var geopolitik, at den tyske genforening med mulighed for en fredsorden, der inkluderede Rusland, tydeligvis ikke var i USA's, Bushs, Margaret Thatchers og Mitterrands planer i Frankrig. Så der blev helt sikkert manipuleret for at kvæle det potentiale.

Hvis man nu spørger folk fra Østtyskland, hvad de tænker om 1989, har de naturligvis et ret bittert syn på det. De mener, at de blev overtaget af vestlige imperialistiske kræfter, at hele deres livsværk blev annulleret, så der er meget bitterhed i Østtyskland, og jeg tror, at det er en del af grunden til, at de aldrig troede på fortællingen om årsagen til krigen i Ukraine, fordi deres egen oplevelse var meget anderledes.

Men jeg tror, vi kan tage ved lære og sige, at hvis et system er på vej ned, som det beskrives i Uafhængighedserklæringen – jeg har ikke de præcise ord nu, men I kender det alle – at man kan udholde en forkert regering i meget lang tid, men at der så kommer et tidspunkt, hvor man er nødt til at ændre den, så er det det samme emne som i Wilhelm Tell, skuespillet af Friedrich Schiller, der har de smukke formuleringer, præcis som i Uafhængighedserklæringen, at der er umistelige rettigheder, der hænger ned fra himlen. Og nogle gange er man nødt til at række ud og bringe disse stjerners kræfter ned på jorden. Jeg ændrer det en lille smule, men grundlæggende er ideen, at disse umistelige rettigheder er der, de er en del af skabelsen, en del af universet, og de fungerer.

Og forhåbentlig, i betragtning af at vi nu har denne utrolige forandring med de tidligere kolonilande, der rejser sig,

ønsker de ikke at være i denne position længere, og de tager skridt til at udvikle sig selv. Hvis det eneste, vi skal gøre, er, at folk i Vesten, i USA, i de europæiske lande på en eller anden måde danner institutioner, der siger, at vi er nødt til at samarbejde med det globale syd og skabe et nyt samarbejdsparadigme på hele planeten: Og alle problemer kan løses, hvis vi går den vej.

Så der er masser af grund til at være optimistisk. Men det kræver, at en masse mennesker bliver aktive. Så meld dig ind i Schiller Instituttet, bliv aktiv sammen med os: Vi har masser at lave.

SCHLANGER: Helga, tak igen for at være med i denne uge, og vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, tak, Harley!

Tyskland og Sydafrika: En anderledes klimaforandring

10. januar 2024

Nu, i begyndelsen af det nye år, er verden klar til at tale og høre om Zepp-LaRouches Ti Principper. Schiller Instituttets "Ti Principper"-tekst, der nu har cirkuleret i mere end et år, har altid haft til hensigt at katalysere en reaktion fra enkeltpersoner og institutioner og skabe en tidssvarende dialog mellem civilisationer og kulturer, der er fuldstændig utænkkelig for de transatlantiske nationers afstumpede diplomati. Nu, med samvittighedserklæringerne fra jødiske borgere i Israel, herunder Knesset-medlemmer, der tilslutter sig Nelson Mandelas Sydafrikas begæring af en undersøgelse af,

om Israel begår folkemord i Gaza ved Den Internationale Domstol; nu, med titusinder af landmænd, der går på gaden i Tyskland for at kæmpe for deres nations bedste; nu, hvor der skabes nye alliancer mellem nationer som Kina, verdens hurtigst udviklende videnskabelige magt, og Bolivia, som ønsker at drive sit folk frem til lighed med alle andre på planeten – nu kan dialogen om de ti principper for alvor indledes.

Potentialet for ægte, varig og positiv forandring, som det kommer til udtryk i BRICS Plus-landenes økonomiske og politiske handlinger og i denne uges nationale røre i de tyske gader, er åbenlyst i hele verden. Der er selvfølgelig også forandringer af negativ, voldelig karakter, som udvidelsen af unødvendig krigsførelse i hele verden. Mere bemærkelsesværdigt er det dog, at der sker en ændring fra et døende system til et, der er ved at blive født, men som endnu ikke er her, og krigene og de finansielle krige er ofte reaktioner på dette. Der er to veje, som verden kan gå for at opnå systemisk, langsigtet, planetarisk forandring: Der er vejen for dem, der tror på magt, og der er vejen for dem, der tror på tvang. Resultaterne af at vælge tvangens vej er det, vi har set i Gaza, i Ukraine, Syrien, Irak, Libyen, Afghanistan; det vi tidligere så i Første og Anden Verdenskrig, og nu, hvor den tredje truer os. Hvad med den anden vej? Hvad er karakteren af en type magt, som er anderledes end tvang? Der er en magt i tilgivelse, i barmhjertighed, i forsoning – men er den større end tvangens, og hvis ja, under hvilke betingelser?

Pave Frans, en af de få transatlantiske ledere, som præsident Vladimir Putin sendte en jule/nytårshilsen til, foreslog i sine nytårsbemærkninger til Vatikanets diplomatiske korps, at den katolske kirke "kickstarter" en mobilisering omkring "jubilæumsåret 2025" nu i januar 2024. "I år forbereder Kirken sig på det hellige år, der begynder næste jul... I dag, måske mere end nogensinde, har vi brug for et helligt år." De, der kender til begrebet jubelår, ved, at i den tradition skulle

alle slaver frigives, al gæld skulle eftergives, og folk skulle søge tilgivelse og forsoning med fjender. Jubilæumsbegrebet er dybt rodfæstet i jødedommen, måske endda mere end i kristendommen, med dens syvårige cyklus, kaldet sabbatåret; hvert syvende år gælder den samme praksis – frigivelse af slaver, gældseftergivelse. Efter syv sådanne cyklusser, eller 49 år, kaldes det 50-året for "jubelåret".

Men uafhængigt af de jødiske eller kristne bekendelser kan vi finde en sådan idé i selve grundlaget for den vestlige civilisation, i Solon af Athens store digt fra det 5. århundrede f.v.t., Den athenske forfatning, som bringes i uddrag her:

Dette befaler min sjæl mig at lære athenerne:

En dårlig forfatning skaber uro i samfundet,

Men en god viser orden og sammenhæng,

Når den lægger bånd på forseelser.

Den glatter det ujævne ud; den kontrollerer grådighed, dæmper overmod,

Og udtørre frugterne af hensynsløse impulser.

Den tager skæve domme og gør dem lige,

Blødgør arrogante gerninger, standser oprørske handlinger,

Og stopper galden fra alvorlige stridigheder. Alt under indflydelse af den,

Alt for menneskeheden bliver helt og klogt.

Friedrich Schiller skriver i sit historiske studie "Lycurgus' og Solons lovgivning":

"Det athenske folks tilstand på den tid var yderst beklagelig. Den ene klasse af mennesker ejede alt, den anden derimod slet

intet; de rige undertrykte og udnyttede nådesløst de fattige... For de beløb, de lånte, måtte de betale enorme renter, og hvis de ikke betalte til tiden, blev de først tvunget til at sælge endog deres jord til deres kreditorer. Når de ikke havde mere at give, men alligevel skulle leve, blev de tvunget til at sælge deres egne børn som slaver, og til sidst, når også denne udvej var udtømt, tog de kredit med sikkerhed i deres egen person og måtte acceptere at blive solgt som slaver af deres kreditorer....

“Solons far havde været en meget rig mand, men havde reduceret sin formue gennem velgørenhed, og den unge Solon måtte blive købmand i sine unge år. Hans ånd blev beriget af de rejser, som denne form for liv gjorde nødvendige, og af samværet med fremmede folkeslag, og hans geni udviklede sig i bekendtskabet med fremmede landes vismænd. ...

“Den første handling, hvormed han begyndte sit arbejde, var det berømte edikt, kaldet seisachtheia, eller frigivelsen, hvorved al gæld blev annulleret, og det samtidig blev forbudt, at nogen i fremtiden skulle have lov til at låne på sin egen person.”

Dette er ideen om magt, forskellig fra ideen om tvang. Digteren Solon reciterede en ny form for republik fra grunden. Og for at demonstrere princippet om magt, snarere end “lovens bogstav og regel”, gik Solon frivilligt i eksil fra magten i ti år, så det athenske folk ville forstå, at forfatningen var deres, ikke hans. Denne “prometheiske” handling, og tankerne bag den, viser, hvorfor Solon blev kaldt “lovgiveren.” Lyndon LaRouche skriver i sin “In Defense of Strategy” fra 2000:

“Siden Solon af Athens eksemplariske reformer har de strategiske principper, der er forbundet med den globalt udvidede europæiske civilisations historie, reduceret de væsentlige spørgsmål om statskunst, herunder krigsførelse, til en aksiomatisk forskel mellem de to aksiomatisk uforenelige opfattelser af samfundet. Den ene, den klassiske republikanske

forestilling, der udtrykker den klassiske græske tradition inden for videnskab og kunst, har været en politik, der fremmer en sandfærdig og retfærdig indsats for den generelle velfærd for alle mennesker og deres efterkommere, ved hjælp af menneskehedens øgede magt over naturen. Den modsatte, såkaldt romantiske opfattelse i statskunst og kunst, som i det gamle Babylon, Tyros, Delfi-kulten fra den pythiske Apollon og det hedenske Rom, har været styret af en relativ opfattelse, et oligarki og dets tilknyttede følge af lakajer, over et flertal af en menneskehed, der er degraderet til status som rent menneskeligt kvæg.

“Den moderne, suveræne nationalstatsrepublik, som den er beskrevet i den amerikanske Uafhængighedserklæring fra 1776 og i præambelen til den føderale forfatning fra 1789, tilhører den første type; det britiske imperium, siden George I's tronfølge, har været et eksempel på den anden type.”

De grundlæggende dokumenter og principper, der formulerede USA, hvoraf de fleste ikke længere undervises i det amerikanske skolesystem, kommer fra den samme “lovgiver”-kilde som Solons forfatning, eller den Westfalske Fredstraktat fra 1644-48, eller Helga Zepp-LaRouches Ti principper for en ny international strategi- og udviklingsarkitektur. Sådanne ideer kan ikke blot knyttes til jorden et bestemt sted. Uafhængighedserklæringen, som man for nylig hørte i ordene fra det israelske medlem af Knesset, Olef Cassif, der krævede at stå sammen med Sydafrika i dets søgen efter sandheden ved Den Internationale Domstol, viser, hvordan magtens vej betrædes i stedet for tvangens. “Når regeringen handler imod samfundet, staten og dens borgere, især når den ofrer dem og begår forbrydelser i deres navn på alteret for at opretholde sin eksistens, er det min ret og endda min pligt at advare om dette og gøre alt, hvad jeg kan inden for loven for at stoppe det.” Det var Cassifs egen originale, spontane omskrivning af det princip i Den amerikanske Uafhængighedserklæring, der insisterer på, at: “Men når en lang række overgreb og

magtmisbrug, der altid forfølger det samme mål, viser en plan om at reducere dem under absolut despoti, er det deres ret, det er deres pligt, at kaste en sådan regering af sig og sørge for nye vagter for deres fremtidige sikkerhed....”

Med rapporten, der blev offentliggjort den 29. december i The Guardian, og som beskriver, hvordan og hvorfor 500.000 flere palæstinensere sandsynligvis vil dø i løbet af det næste år i Gaza på grund af ødelæggelsen af sundhedsvæsenet, er modige stemmer begyndt at blive hørt i det jødiske samfund, stemmer, der måtte tale som vidner til deres forfulgte og endda udryddede forfædre, og fra hvem historien ikke ville forvente andet. Times of Israel rapporterede, at “tabene i Gaza har udhulet den jødiske enighed, og det samme har retorikken fra nogle højreorienterede medlemmer af premierminister Benjamin Netanyahu's koalition.” Americans for Peace Now sagde: “Af hensyn til civilbefolkningens sikkerhed og velbefindende i Israel og i Gaza må Biden-administrationen presse Israel til øjeblikkeligt at indstille fjendtlighederne og gå fra krig til fredsskabelse.”

Flere af disse udtalelser kan læses nedenfor.

Ja, der er klimaforandringer – men ikke af den type, som kong Charles plaprer løs om. De klimaforandringer, som nu har fyldt Tysklands gader med tusindvis af traktorer og lastbiler og hundredtusindvis af mennesker, genfindes i mange andre lande. Og klimaet er bestemt ved at blive varmere, på en ubehagelig måde for nogle.

Det er store ideer som Oase-planen og de mange andre økonomiske forslag fra Lyndon LaRouche og hans medarbejdere, sammen med vores ideer om videnskab og kultur, der giver os evnen til at komme i forgrunden på dette tidspunkt. De, der kaster sig ud i forandringens malstrøm, som organiserer sig i verdens gader og udfordrer andre borgere til at have modet til at ændre deres aksiomer, til at “tilslutte sig jubilæet” og befri menneskeheden og nationerne fra ubetalelig gæld og fra

slaveri – lønslaveri eller slaveri uden løn – er den fremtidige magt.

Det er den magt, som vores modstandere ikke har og ikke kan besidde. Saltvandsfisk, der er placeret i et ferskvandsmiljø, er i fare. Med vores løsningsorienterede ideer og evnen til at kommunikere dem til andre, er vi i stand til at skabe et frisk hav af ideer, som fiskene i den gamle orden ikke kan svømme i. Det er skabelsens og produktivitetens kraft, der er større end nogen lovregel eller magtinstans, der nogensinde vil eksistere. Vi kan vælge at være de lovgivende, de måske ikke erkendte, men ikke desto mindre effektive lovgivere i verden.

Foto: Statue of Solon of Athens in the Library of Congress, Washington D.C. (EIR)

Tyske landbrugsprotester afslører verdens faktiske tilstand: "Dette udgør kun toppen af isbjerget"

Det plejede at være sådan, at regeringer eksisterede til gavn for deres befolkninger, og det forventedes, at de vedtog en politik med det formål. Imperialistiske og geopolitiske krige og andre spildte kræfter blev med rette set som forstyrrelser i forhold til regeringens egentlige mission – at føre deres nation og deres folk mod en bedre fremtid.

Men det lader til at være glemt, og regeringerne er i stedet blevet opslugt af en mærkelig, unævnelig, allestedsnærværende størrelse, som kræver, at regeringerne sværger troskab til

dens eksistens frem for alt andet – uanset offentlighedens interesser!

I årene efter mordet på John F. Kennedy så man en ændring væk fra de tidligere forpligtelser, som karakteriserede disse overlegne amerikanere og vesterlændinge i årene efter Anden Verdenskrig, såsom den fremadskuende ånd i rumprogrammet, forpligtelsen til videnskab og teknologisk fremskridt og den ægte indsats for at opretholde en varig fred i hele verden. Men de er blevet udvasket, ofte uden at de berørte befolkninger har bemærket det, og er i stedet blevet erstattet af esoteriske og meningsløse slogans som “demokrati”. Alt imens har krige spredt sig over hele verden – sat i højeste gear efter 9/11 (11. september) – vestlige økonomier er stagneret og er nu ved at kollapse, mens fattigdom, depression, stofmisbrug og selvmord er skudt i vejret. Nu er denne mærkelige størrelse endda begyndt at fjerne selv den mest basale forpligtelse til menneskeligt liv!

Tysklands tilfælde har måske været det mest ekstreme. Landet er gået fra at være verdens mest avancerede industrimagt i midten af sidste århundrede til at være en skygge af sig selv, efter at have lukket ned for sine atomkraftværker og sin adgang til russisk gas og olie. Lydigt har Tyskland fundet sig selv mere loyal over for diktaterne fra den “regelbaserede orden” og “at blive grøn” – nogle af denne fremtonings mumlen – selv mens dets egen befolkning lider som følge heraf. Dette nåede højdepunktet af absurditet, da anglo-amerikanerne sprængte Nord Stream-rørledningerne i luften den 26. september 2022 og definitivt afbrød en af Tysklands vigtigste energilivslinjer fra Rusland, som de havde brugt år og milliarder af dollars på at opbygge. Det blev endnu mere pinligt, da præsident Biden indrømmede over for kansler Scholz, at han faktisk ville “sætte en stopper for projektet.”

I dag er Tyskland, sammen med de fleste vestlige “demokratier”, hovedkulds ved at kaste sig ud i en atomkrig mod Rusland og Kina, og støtter op for en sag om kriminel

medvirken til folkemordet i Gaza – alt imens de går fallit på at betale for det. Og takket være Nord Stream-bombningens effekt på energipriserne og den overordnede forpligtelse til “grøn” politik, har Tysklands fødevarereproducenter nået et punkt, hvor de ikke længere kan overleve. Alt dette, og ikke et pip fra oppositionen.

Det er i denne sammenhæng, at man skal se denne uges udbrud af landsdækkende demonstrationer i Tyskland. Det er ikke en protest mod brændstofstøtte eller skatter, og det er heller ikke et udbrud af højreekstremistisk vrede. Et oprør er i gang, og i dette tilfælde får demonstranterne følgeskab af andre producenter fra hele Europa, som kræver bedre forhold – som kræver en fremtid.

Som en landmand sagde i et interview: “Det her er kun toppen af isbjerget for at være ærlig, fordi ... vi står alle sammen om at slippe af med de politikere, der prøver at slippe af med os.” Han fortsatte med at sige: “Vi er trætte af løgnene, vi er trætte af, at de prøver at fjerne vores job ... alle er trætte af politikere, der ikke aner hvad de taler om, som ikke har nogen uddannelse, som fortæller os, hvordan vores livsførelse burde foregå...” Vi har forsøgt at tale med dem og uddanne dem, “men nu har vi intet andet valg end at demonstrere.”

Hvordan kan en regering undlade at støtte dem, der producerer fødevarerne, men alligevel gøre alt for at finansiere krige, der dræber og lemlæster titusinder og hundredtusinder i udlandet? Det er netop her, at LaRouche-bevægelsens forslag om at fjerne denne størrelse, dette militær-industrielle-finansielle kompleks og det imperium, det tjener, og omstille det til nyttig produktion, kommer ind i billedet.

I en diskussion med medarbejdere i dag insisterede Helga Zepp-LaRouche på, at denne begivenhed er “en utrolig vigtig begivenhed i Tyskland, fordi det blev sagt meget klart af flere af landmændenes ledere, at de tog mod til sig og trådte

frem for at forsvare ikke kun landmændenes, men hele Tysklands interesser over for regeringen, som mange af dem karakteriserede som totalt skrammel ... og nu peger mange stemmer på, hvordan hele landbrugspolitikken ikke er udarbejdet af regeringen, men af Silicon Valley, Wall Street, BlackRock og de internationale karteller. Så jeg er ret sikker på, at den varige virkning vil være, at den naivitet, som de kunstigt forsøgte at skabe som en parallel virkelighed gennem de etablerede medier, har fået et permanent knæk. Og uanset hvad regeringen har tænkt sig at gøre ... vil det ikke blive glemt...”

Med den nuværende dynamik i BRIKS-Plus, der fejer hen over verden, og nu den kommende kamp ved Den Internationale Domstol anlagt af Sydafrika – hvor ikke kun Israel, men også hele den vestlige verdens fremtonende medskyld vil blive stillet for retten – alt sammen i sammenhæng med det nylige massive udbrud af protester over hele verden i solidaritet med Palæstina og mod politikken for endeløs krig, bliver muligheden for et gennembrud åbenlys.

Derfor, konkluderede Zepp-LaRouche, haster det med at presse på for en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza og den fulde gennemførelse af en to-statsløsning sammen med Oase-planen for varig økonomisk udvikling i regionen. “Men samtidig er det klart, at vi har brug for en mere overordnet tilgang, som må være en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, fordi denne geopolitiske konflikt må overvindes ved at ændre den geopolitiske konfrontation til et samarbejde mellem landene i det Globale Nord og landene i den Globale Majoritet.”

Foto: German farmers protest. EIRNS/Christopher Lewis

“I er mange, de er få

Den 7. januar 2024 (EIRNS) – Opgøret er fastsat. Sydafrikas holdning – at de sidste tre måneders massedrab, påstanden om en “kollektiv skyld”-doktrin og i virkeligheden Israels grimme og ulovlige etniske udrensningssaktioner med “blod og jord” skal bringes til ophør – kommer for Den Internationale Domstol den 11. januar. Ikke én ekspert i international lov, som har læst den 84 sider lange ICJ-ansøgning, har fundet en fejl i Sydafrikas detaljerede arbejde. Fra alle hjørner af kloden har eksperter forholdt sig til fakta om folkedrab og de 10 sider med citater fra israelske embedsmænd, der klart demonstrerer den forudgående hensigt om folkedrab.

Nøglen er LaRouche-Organisationens opfordring, der afmærker slagmarken for at vende verden fra helvede til fornuft.

Den internationale koalition for at stoppe folkedrab i Palæstina, som netop er blevet dannet og allerede støttes af over 600 grupper verden over, opfordrer lande til at slutte sig til Sydafrika: “Interventionserklæringer til støtte for Sydafrikas påberåbelse af folkedrabskonventionen mod Israel vil øge sandsynligheden for, at en bekræftende konstatering af forbrydelsen folkedrab vil blive håndhævet af FN, således at der vil blive taget skridt til at standse alle folkedrabshandlinger, og de ansvarlige for handlingerne vil blive holdt ansvarlige.”

Israel har ikke været i stand til at finde en eneste international juridisk ekspert, der kan underminere den veldokumenterede sydafrikanske sag. Tværtimod har tre israelske embedsmænd givet Axios en kopi af et hastebrev fra Israels udenrigsministerium til dets ambassader, der instruerer dem i at presse deres værtslande til en “øjeblikkelig og utvetydig offentlig erklæring.” Udenrigsministeriet går så langt som til at angive, hvordan deres erklæring skal lyde. Den skal “offentligt og klart

erklære, at DIT LAND afviser de mest uhyrlige [sic], absurde og grundløse beskyldninger mod Israel." Panikniveauet er meget tydeligt. Desuden har ambassaderne fået besked på at handle i hast, da udtalelserne er nødvendige inden ICJ's høring den 11. januar. Ministeriet tilføjer, at Netanyahu agter at sende breve til verdens ledere ud fra samme betragtninger. Men efter at udenrigsministeriet blev afsløret af tre oprørte israelske embedsmænd, hvilken nation vil så underkaste sig en sådan taktik, som de så ofte har gjort tidligere?

I mellemtiden har en koalition af amerikanere udnævnt sig selv til "græsrodsdiplomater" og besøgt snesevis af konsulater, ambassader og FN-delegationer i sidste uge og opfordret dem til at slutte sig til Sydafrikas modige lederskab, herunder ved at indgive en "interventionserklæring" mod det igangværende folkemord.

Som Lyndon LaRouche plejede at sige, er det et spørgsmål om at tage det 800 pund tunge kloakdæksel af hovedet, så man kan bruge den "knold" ordentligt.

Som digteren Percy Bysshe Shelley udtrykte det: "I er mange, de er få."

International Criminal Court. Credit UN Photo/ICJ-CIJ